

Sygn. akt IV K 124/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach w Wydziale IV Karnym

w składzie:

Przewodniczący SSO Sławomir Lach

Protokolant: A. Z.

przy udziale Prokuratora Luizy Treli

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 24 marca 2014 r., 9, 25 kwietnia 2014 r., 9 czerwca 2014 r., 11 lipca 2014 r., 29 sierpnia 2014 r., 19 września 2014 r., 17 października 2014 r., 21 listopada 2014 r., 12 grudnia 2014 r., 14 stycznia 2015 r., 16 lutego 2015 r., 10, 29 kwietnia 2015 r., 29 maja 2015 r., 13 lipca 2015 r., 7 września 2015 r., 9 października 2015 r., 20 listopada 2015 r. i 18 grudnia 2015 r.

sprawy

1.K. D. (1) z domu B., córkę R. i J. z domu W.,

urodzonej (...) w K.

oskarżonej o to, że:

I. (czyn opisany w punkcie III aktu oskarżenia) w dniu 21 listopada 2000 roku w G., pełniąc funkcję Prezesa Zarządu w „ (...) Centrum kapitałowym” S.A., działając wspólnie i w porozumieniu z A. K. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, stwarzając pozory zaistnienia okoliczności uzasadniających zwrot naliczonego podatku od towarów i usług (...), podpisała i użyła poświadczający nieprawdę dokument w postaci faktury VAT Nr (...), wystawionej przez (...) A. K. (1) z P., dotyczącej zakupu linii do produkcji płyt ociepleniowo- elewacyjnych typu (...), przez co wprowadziła w błąd pracowników I Urzędu Skarbowego w G., co do faktycznego zaistnienia transakcji zakupu i sprzedaży w powyższych wskazanych firmach, czym usiłowała doprowadzić Skarb Państwa, reprezentowany wymieniony urząd skarbowy, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w postaci pieniędzy w kwocie 528.000,- zł, z tytułu zwrotu naliczonego do zapłaty podatku, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na odmowę zwrotu podatku przez powyższy organ podatkowy,

- to jest o czyn z art. 271§1 i 3 kk i z art. 13 §1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk przy zast. art. 11§2 kk,

II. (czyn opisany w punkcie V aktu oskarżenia) w dniu 27 lutego 1999 roku w G., pełniąc funkcję Prezesa Zarządu w (...) S.A., działając wspólnie i w porozumieniu z H. S. (1), właścicielem (...) z G., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, użyła poświadczającego nieprawdę dokumentu w postaci faktury VAT Nr (...), wystawionej przez (...), dotyczącej montażu hali targowej, zlecając jego zaksięgowanie, przez co wprowadziła w błąd pracowników księgowości (...) S.A., co do faktycznego zaistnienia tej transakcji, czym doprowadziła ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A., z tytułu dokonania zapłaty, w postaci pieniędzy w kwocie 42.700,- zł,

- to jest o czyn z art. 286§1 kk i z art. 271§1 i 3 kk przy zast. art. 11§2 kk,

III. (czyn opisany w punkcie VI aktu oskarżenia) w dniu 31 sierpnia 1999 roku w G., pełniąc funkcję Prezesa Zarządu w (...) S.A., działając wspólnie i w porozumieniu z H. S. (1)- właścicielem (...) z G., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, użyła poświadczającego nieprawdę dokumentu w postaci faktury VAT Nr (...), wystawionej przez (...), dotyczącej pośrednictwa do umowy leasingowej (...) R. C., zlecając jego zaksięgowanie, przez co wprowadziła w błąd pracowników księgowości (...) S.A., co do faktycznego zaistnienia transakcji zakupu tej usługi, czym doprowadziła ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. , z tytułu dokonania zapłaty, w postaci pieniędzy w kwocie 48.204,74,zł,

- to jest o czyn z art. 286§1 kk w zw. z art. 271§1 i 3 kk przy zast. art. 11§2 kk,

2. H. S. (1), syna T. i L. z domu Z.,

urodzonego (...) w miejscowości N.,

oskarżonego o to, że:

IV. (czyn opisany w punkcie VIII aktu oskarżenia) w dniu 27 lutego 1999 roku w G., będąc właścicielem (...) z G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. D. (1), Prezesem Zarządu w (...) S.A. z G., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poświadczyl nieprawdę w dokumencie faktury VAT Nr (...), co do –mającego znaczenie prawne- faktu wykonania przez (...), montażu hali targowej, przez co umożliwiając jego zaksięgowanie, wprowadził w błąd pracowników księgowości (...) S.A. , co do faktycznego zaistnienia tej transakcji, czym doprowadził ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A., z tytułu dokonania zapłaty, w postaci pieniędzy w kwocie 42.700,- zł,

- to jest o czyn z art. 271§1 i 3 kk i z art. 286§1 kk przy zast. art. 11§2 kk,

V. (czyn opisany w punkcie IX aktu oskarżenia) w dniu 31 sierpnia 1999 roku w G., jako właściciel (...) z G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. D. (1), Prezesem Zarządu w (...) S.A., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poświadczyl nieprawdę w dokumencie faktury VAT Nr (...) – co do mającego znaczenie prawne- faktu wykonania przez (...), usługi pośrednictwa do umowy leasingowej (...) R. C., i umożliwiając jego zaksięgowanie, wprowadził w błąd pracowników księgowości (...) S.A., co do faktycznego zaistnienia transakcji zakupu tej usługi, czym doprowadził ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. , z tytułu dokonania zapłaty, w postaci pieniędzy w kwocie 48.204,74,zł,

- to jest o czyn z art. 271§1 i 3 kk i z art. 286§1 kk przy zast. art. 11§2 kk,

3. M. K. (1), syna F. i D. z domu C.,

urodzonego (...) w K.,

oskarżonego o to, że:

VI. (czyn opisany w punkcie XI aktu oskarżenia) w okresie od 26 kwietnia do 29 listopada 2002 roku J., pełniąc funkcję Prezesa Zarządu w (...) S.A. z J., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, polecił dokonanie płatności z 6 faktur VAT, wystawionych przez FH (...) z J., czym wprowadził w błąd pracownika (...) S.A., co do faktycznego zaistnienia transakcji sprzedaży usług remontowych i zaistnienia przesłanek dla dokonania zapłaty, doprowadzając (...) S.A. z J. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 57,720,- zł, i tak:

- w dniu 26 kwietnia, polecił wypłacić należność z faktury Nr (...) , w przedmiocie usług „naprawa zawieszenia przedniego oraz mostu”, w kwocie 6.480,-zł,

- w dniu 25 października, polecił wypłacić należność z faktury Nr (...), w przedmiocie usług „naprawa oraz malowanie naczepy”, w kwocie 11.590,-zł,

- w dniu 28 października, polecił wypłacić należność z faktury Nr (...), w przedmiocie usług „naprawa naczepy sam.”, w kwocie 10.980,-zł,

- w dniu 29 października, polecił wypłacić należność z faktury Nr (...), w przedmiocie usług „naprawa naczepy sam.”, w kwocie 9.760,-zł,

- w dniu 25 listopada, polecił wypłacić należność z faktury Nr (...), w przedmiocie usług „naprawa naczepy sam.”, w kwocie 9.150,-zł,

- w dniu 29 listopada, polecił wypłacić należność z faktury Nr (...), w przedmiocie usług „remont naczepy sam.”, w kwocie 9.760,-zł,

- to jest o czyn z art. 286§1 kk w zw. z art. 12 kk,

4. K. P., syna J. i U. z domu P.,

urodzonego (...)w T.,

oskarżonego o to, że:

VII. (czyn opisany w punkcie XIV aktu oskarżenia) w okresie od 3 do 21 sierpnia 2000 roku w G. i T., pełniąc funkcję Prezesa Zarządu w (...) Sp. z o.o. z G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. D. (1), pełniącą funkcję Prezesa Zarządu w (...) S.A. z G., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, użył poświadczających nieprawdę dokumentów w postaci faktury VAT Nr (...) z dnia 03 sierpnia 2000 roku, Opinii Rzeczoznawcy Techniki Motoryzacyjnej Ruchu Drogowego Nr GI- (...) z dnia 24 maja 2000 roku oraz nierzetelne oświadczenie z dnia 21 sierpnia 2000 roku, czym wprowadził w błąd pracowników (...) w T., co do faktycznego zaistnienia transakcji leasingu operacyjnego Nr (...), z dnia 11 sierpnia 2000 roku, rzeczywistej wartości i pochodzenia przedmiotu leasingu, doprowadzając Bank (...) w T., do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w postaci pieniędzy w kwocie 350.000,- zł, z tytułu wykupu wierzytelności leasingowych,

- to jest o czyn z art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk i z art. 297§1 kk i z art. 271§1 i 3 kk przy zast. art. 11§2 kk,

5. M. W., syna R. i J. z domu G.,

urodzonego w dniu (...) w W.,

oskarżonego o to, że:

VIII. (czyn opisany w punkcie XVII aktu oskarżenia) w listopadzie 2000 r. w G. i P., w zamiarze aby K. D. (1) i A. K. (1) dokonali czynu zabronionego w postaci poświadczenia nieprawdy w dokumentach i oszustwa na szkodę Skarbu Państwa, swoim zachowaniem, polegającym na pośrednictwie w uzgodnieniu przedmiotu i ceny zakupu oraz przekazaniu dokumentów związanych z transakcją zakupu-sprzedaży linii do produkcji płyt ociepleniowo-elewnacyjnych typu (...) pomiędzy jej zbywcą K (...) A. K. (1) z P. a nabywcą (...) S.A z G., ułatwił wyżej wymienionym osobom popełnienie tych czynów w ten sposób, że stworzył warunki dla wystawienia i użycia fikcyjnej faktury VAT Nr (...) oraz doprowadzenia Skarbu Państwa reprezentowanego przez I Urząd Skarbowy w G. do niekorzystnego rozporządzenia pieniędzmi w kwocie 528.000,-zł, poprzez wprowadzenie pracowników tego urzędu w błąd co do zaistnienia okoliczności uzasadniających zwrot naliczonego podatku od towarów i usług VAT,

- to jest o czyn z art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk i z art. 271§1 i 3 kk przy zast. art. 11§2 kk,

O R Z E K A

1) uznaje oskarżoną **K. D. (1)** za winną tego, że w okresie od dnia 7 lipca 2000 r. do dnia 22 grudnia 2000 r. w G., pełniąc funkcję Prezesa Zarządu w (...) S.A. w G., działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla (...) S.A. w G., przyjęła fakturę VAT Nr (...) wystawioną w dniu 21 listopada 2000 r. przez (...) A. K. (1) z P., dotyczącą zakupu linii do produkcji płyt ociepleniowo-elewnacyjnych typu S. za cenę znacznie przekraczającą rzeczywistą wartość urządzenia, wynoszącą 2.928.000 złotych, w tym VAT w kwocie 528.000 złotych, którą poleciła wprowadzić do ewidencji księgowej spółki, stwarzając pozory zaistnienia okoliczności uzasadniających zwrot naliczonego podatku od towarów i usług, co zostało ujęte w deklaracji Vat-7 za listopad 2000 r. zawierającej wnioski o zwrot nadwyżki podatku naliczonego nad należnym na rzecz (...) S.A. w G., czym wprowadziła w błąd pracowników I Urzędu Skarbowego w G., co do zaistnienia faktycznych podstaw do uwzględnienia wniosku, usiłując doprowadzić Skarb Państwa reprezentowany przez wymieniony urząd skarbowy do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 430.491 złotych, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na odmowę zwrotu podatku przez powyższy organ podatkowy, to jest przestępstwa z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 294§1 kk

i za to na mocy art. 14§1 kk w zw. z art. 294§1 kk i art. 33§2 kk skazuje ją na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

2) uznaje oskarżoną **K. D. (1)** za winną tego, że w okresie od dnia 27 lutego 1999 r. do dnia 1 października 1999 r. w G. pełniąc funkcję Prezesa Zarządu w (...) S.A. w G., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z H. S. (1) prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) będąc osobą uprawnioną do wystawiania faktur VAT, przywłaszczyła mienie jej powierzone w ten sposób, że mając świadomość, iż usługa dotycząca montażu hali targowej nie została wykonana przyjęła do księgowości (...) S.A. w G. i zatwierdziła do zapłaty poświadczającą nieprawdę, co do zaistnienia transakcji, fakturę VAT Nr (...) z dnia 27 lutego 1999 r. na kwotę 42.700 złotych wystawioną przez H. S. (1), na skutek czego w dniu 2 marca 1999 r. H. S. (1) otrzymał kwotę 11.200 zł, zaś w dniu 1 października 1999 r. otrzymał kwotę 31.500 zł, dokonując łącznie przywłaszczenia mienia o wartości 42.700 złotych na szkodę (...) S.A. w G., tj. przestępstwa z art. 284§2 kk i art. 271§3 kk przy zast. art. 11§2 kk,

i za to na mocy art. 271§3 kk przy zast. art. 11§3 kk i art. 33§2 kk skazuje ją na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

3) uniewinnia oskarżoną **K. D. (1)** od popełnienia czynu opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku (czynu zarzucanego w punkcie VI aktu oskarżenia), to jest czynu z art. 286§1 kk w zw. z art. 271§1 i 3 kk przy zast. art. 11§2 kk, zaś kosztami w tym zakresie obciąża Skarb Państwa;

4) na mocy art. 85 kk i art. 86§1 i 2 kk (w brzemieniu sprzed dnia 1 lipca 2015 r.) przy zast. art. 4§1 kk łączy kary pozbawienia wolności i kary grzywny wymierzone w pkt 1. i 2. sentencji i wymierza oskarżonej **K. D. (1)** karę łączną 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

5) na mocy art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 pkt 1 kk (w brzemieniu sprzed dnia 1 lipca 2015 r.) przy zast. art. 4§1 kk wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności wobec oskarżonej **K. D. (1)** warunkowo zawiesza na okres próby 5 (pięciu) lat;

6) uznaje oskarżonego **H. S. (1)** za winnego tego, że w okresie od dnia 27 lutego 1999 r. do dnia 1 października 1999 r. w G. prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) będąc osobą uprawnioną do wystawiania faktur VAT, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z K. D. (1) pełniąc funkcję Prezesa Zarządu w (...) S.A. w G. przywłaszczył mienie jej powierzone w ten sposób, że mając świadomość, iż usługa dotycząca montażu hali targowej nie została wykonana, wystawił poświadczającą nieprawdę, co do zaistnienia transakcji, fakturę

VAT Nr (...) z dnia 27 lutego 1999 r. na kwotę 42.700 złotych, która na polecenie K. D. (1) została przyjęta do księgowości (...) S.A. w G. i zatwierdzona do zapłaty, na skutek czego w dniu 2 marca 1999 r. otrzymał kwotę 11.200 zł, zaś w dniu 1 października 1999 r. otrzymał kwotę 31.500 zł, dokonując łącznie przywłaszczenia mienia o wartości 42.700 złotych na szkodę (...) S.A. w G., tj. przestępstwa z art. 284§2 kk i art. 271§3 kk przy zast. art. 11§2 kk,

i za to na mocy art. 271§3 kk przy zast. art. 11§3 kk i art. 33§2 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

7) uznaje oskarżonego **H. S. (1)** za winnego tego, że w okresie od dnia 31 sierpnia 1999 r. do dnia 8 grudnia 1999 r. w G., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, mając świadomość, iż usługa dotycząca pośrednictwa do umowy leasingowej (...). R. C. nie została wykonana wystawił poświadczającą nieprawdę fakturę VAT Nr (...) z dnia 31 sierpnia 1999 r. na kwotę 48.204,74 złotych, którą posłużył się w (...) S.A. w G., wprowadzając vice Prezesa Zarządu (...) S.A. T. P. w błąd co do faktycznego zaistnienia transakcji i doprowadzając do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 7.700 zł, poprzez zapłatę na jego rzecz w dniu 21 września 1999 r. kwoty 5.200 złotych, zaś w dniu 8 grudnia 1999 r. kwoty 2.500 złotych, na szkodę (...) S.A. w G., tj. przestępstwa z art. 286§1 kk i art. 271§3 kk przy zast. art. 11§2 kk,

i za to na mocy art. 286§1 kk przy zast. art. 11§3 kk i art. 33§2 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

8) na mocy art. 85 kk i art. 86§1 i 2 kk (w brzmieniu sprzed dnia 1 lipca 2015 r.) przy zast. art. 4§1 kk łączy kary pozbawienia wolności i kary grzywny wymierzone w pkt 6. i 7. sentencji i wymierza oskarżonemu **H. S. (1)** karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 120 (stu dwustu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

9) na mocy art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 pkt 1 kk (w brzmieniu sprzed dnia 1 lipca 2015 r.) przy zast. art. 4§1 kk wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności wobec oskarżonego **H. S. (1)** warunkowo zawiesza na okres próby 5 (pięciu) lat;

10) na mocy art. 63§1 kk (w brzmieniu sprzed dnia 1 lipca 2015 r.) przy zast. art. 4§1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego **H. S. (1)** kary łącznej grzywny zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 7 sierpnia 2004 r. do dnia 17 sierpnia 2004 r. uznając za wykonane 84 (osiemdziesiąt cztery) stawki dzienne grzywny;

11) uznaje oskarżonego **M. K. (1)** za winnego tego, że w okresie od dnia 26 kwietnia do dnia 29 listopada 2002 r. w J., pełniąc funkcję Prezesa Zarządu w (...) S.A. w J., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd pełnomocnika zarządu E. Ś. co do faktycznego zaistnienia transakcji udokumentowanych sześcioma poświadczającymi nieprawdę, co do zaistnienia transakcji, fakturami VAT wystawionymi przez FH (...) M. K. (1) z J. za usługi remontowe, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 57.720 złotych na szkodę (...) S.A. w J. i tak:

- w dniu 26 kwietnia 2002 r. doprowadził do wypłaty należności z faktury Nr (...) w kwocie 6.480 złotych,

- w dniu 25 października 2002 r. doprowadził do wypłaty należności z faktury Nr (...) w kwocie 11.590 złotych,

- w dniu 28 października 2002 r. doprowadził do wypłaty należności z faktury Nr (...) w kwocie 10.980 złotych,

- w dniu 29 października 2002 r. doprowadził do wypłaty należności z faktury Nr (...) w kwocie 9.760 złotych,

- w dniu 25 listopada 2002 r. doprowadził do wypłaty należności z faktury Nr (...) w kwocie 9.150 złotych,

- w dniu 29 listopada 2002 r. doprowadził do wypłaty należności z faktury Nr (...) w kwocie 9.760 złotych,

to jest przestępstwa z art. 286§1 kk w zw. z art. 12 kk,

i za to na mocy art. 286§1 kk i art. 33§2 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 30 (trzydzieści) złotych każda;

12) na mocy art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 pkt 1 kk (w brzemieniu sprzed dnia 1 lipca 2015 r.) przy zast. art. 4§1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego **M. K. (1)** warunkowo zawiesza na okres próby 3 (trzech) lat;

13) uniewinnia oskarżonego **K. P.** od popełnienia czynu opisanego w punkcie VII części wstępnej wyroku (czynu zarzucanego w punkcie XIV aktu oskarżenia), to jest czynu z art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk i z art. 297§1 kk i z art. 271§1 i 3 kk przy zast. art. 11§2 kk, zaś kosztami w tym zakresie obciąża Skarb Państwa;

14) na zasadzie art. 632 pkt 2 kpk w zw. z art. 616§1 pkt 2 kpk zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego **K. P.** kwotę 12.305 zł (dwanaście tysięcy trzysta pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów ustanowienia obrońcy z wyboru;

15) uznaje oskarżonego **M. W.** za winnego tego, że w okresie od dnia 7 lipca 2000 r. do dnia 22 grudnia 2000 r. w G. i P., w zamiarze aby K. D. (1) i inna ustalona osoba, działając wspólnie i w porozumieniu dokonali czynu zabronionego oszustwa na szkodę Skarbu Państwa, swoim zachowaniem polegającym na pośrednictwie w uzgodnieniu przedmiotu i ceny zakupu oraz przekazaniu dokumentów związanych z transakcją zakupu-sprzedaży linii do produkcji płyt ociepleniowo-elewacyjnych typu S. pomiędzy jej zbywcą K (...) A. K. (1) z P. a nabywcą (...) S.A. w G., ułatwił wyżej wymienionym osobom działającym w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla (...) S.A. w G. popełnienie czynu zabronionego w ten sposób, że stworzył warunki dla wystawienia przez K (...) A. K. (1) z P. faktury VAT Nr (...) z dnia 21 listopada 2000 r. dotyczącej zakupu linii do produkcji płyt ociepleniowo-elewacyjnych typu S. za cenę znacznie przekraczającą rzeczywistą wartość urządzenia wynoszącą 2.928.000 złotych, w tym VAT w kwocie 528.000 złotych, którą K. D. (1) poleciła wprowadzić do ewidencji księgowej spółki, stwarzając pozory zaistnienia okoliczności uzasadniających zwrot naliczonego podatku od towarów i usług, co zostało ujęte w deklaracji Vat-7 za listopad 2000 r. zawierającej wniosek o zwrot nadwyżki podatku naliczonego nad należnym na rzecz (...) S.A. w G., czym wprowadzono w błąd pracowników I Urzędu Skarbowego w G., co do zaistnienia faktycznych podstaw do uwzględnienia wniosku, usiłując w ten sposób doprowadzić Skarb Państwa reprezentowany przez wymieniony urząd skarbowy do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 430.491 złotych, jednakże zamierzonego celu nie osiągnięto z uwagi na odmowę zwrotu podatku przez powyższy organ podatkowy, to jest przestępstwa z art. 18§3 kk w zw. z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk,

i za to na mocy art. 19§1 kk w zw. z art. 14§1 kk w zw. z art. 294§1 kk i art. 33§2 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywnę w wymiarze 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych po 30 (trzydzieści) złotych każda;

16) na mocy art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 pkt 1 kk (w brzemieniu sprzed dnia 1 lipca 2015 r.) przy zast. art. 4§1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego **M. W.** warunkowo zawiesza na okres próby 4 (czterech) lat;

17) na mocy art. 29 ust 1 ustawy prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. L. kwotę 3.542,40 zł (trzy tysiące pięćset czterdzieści dwa złote i czterdzieści groszy) w tym 23 % podatku VAT tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonego M. K. (1);

18) na mocy art. 627 kpk, art. 633 kpk, art. 624§1 kpk, art. 2 ust. 1 pkt 3 i 4 i art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza na rzecz Skarbu Państwa:

- od oskarżonej **K. D. (1)** kwotę 34 zł (trzydzieści cztery złote) tytułem zwrotu wydatków oraz opłatę w kwocie 1.800 zł (tysiąc osiemset złotych),

- od oskarżonego **H. S.** kwotę 34 zł (trzydzieści cztery złote) tytułem zwrotu wydatków oraz opłatę w kwocie 1.500 zł (tysiąc pięćset złotych),

- od oskarżonego **M. K. (1)** kwotę 3.576,60 zł (trzy tysiące pięćset siedemdziesiąt sześć złotych i czterdzieści groszy) tytułem zwrotu wydatków oraz opłatę w kwocie 780 zł (siedemset osiemdziesiąt złotych),

- od oskarżonego **M. W.** kwotę 34 zł (trzydzieści cztery złote) tytułem zwrotu wydatków oraz opłatę w kwocie 780 zł (siedemset osiemdziesiąt złotych),

zaś w pozostałej części zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych.

Sygn. akt IV K 124/13

UZASADNIENIE

I.

Ustalenia ogólne

Oskarżona K. D. (1) pełniła funkcję prezesa zarządu (...) S.A. od dnia 6 kwietnia 1998 r. (wpis w (...) z dnia 11 września 1998 r. do dnia 18 grudnia 2000 r. (wpis w KRS z dnia 28 lutego 2000 r.), przy czym od dnia 9 czerwca 2000 r. oskarżona była jedynym członkiem zarządu. Po rezygnacji oskarżonej K. D. (1) zawartej w piśmie z dnia 30 listopada 2000 r. (k. 2021) Rada Nadzorcza przyjęła tę rezygnację w dniu 18 grudnia 2000 r., zaś wówczas jako prezes zarządu został powołany Z. B., który pełnił te funkcje do dnia 6 kwietnia 2001 r., a następnie ponownie został powołany na tę funkcję w dniu 17 października 2001 r. i po przyjęciu jego rezygnacji w dniu 11 lutego 2002 r. (wpis z dnia 30 października 2002 r.) funkcję prezesa zarządu objął oskarżony M. K. (1).

Dowód:

- dokumentacja KRS k. 2938-3002, 2022-2047;
- odpis pełny KRS k. 987-990;
- odpis (...) k. 1018-1023;
- wniosek o dokonanie wpisu załącznik t. 14 k. 2725.

Oskarżona K. D. (1) jako prezes zarządu (...) S.A. został zatrudniona na kontrakcie menadżerskim w nieokreślonym rozmiarze czasu.

Dowód:

- kontrakt menadżerski wraz z aneksami k. 2014-2020.

Zarząd (...) S.A. do dnia 9 czerwca 2000 r. był wieloosobowy i do reprezentacji podmiotu uprawnieni byli dwaj członkowie zarządu lub jeden członek zarządu i prokurent, zaś od dnia 9 czerwca 2000 r. zarząd faktycznie był jednoosobowy i do reprezentacji podmiotu w takim wypadku był uprawniony prezes zarządu samodzielnie.

Dowód:

- dokumentacja KRS k. 2938-3002.

Oskarżony H. S. (1) w okresie od dnia 23 października 2000 r. do dnia 18 grudnia 2000 r. był prokurentem (...) S.A., a następnie w dniu 18 grudnia 2000 r. został powołany na stanowisko prezesa Rady Nadzorczej (wpis z dnia 28 lutego 2001 r.)

Dowód:

- dokumentacja KRS k. 2938-3002;

- wniosek o dokonanie wpisu załącznik t. 14 k. 2725

Oskarżony K. P. został powołany na stanowisko prezesa zarządu (...) Sp. z o.o. w G. uchwałą Rady Nadzorczej z dnia 31 maja 2000 r. W skład zarządu na mocy powołanej uchwały weszli również I. R. i B. B. (1) (k. 2900-2901 t. XV). Wpis w rejestrze (...) został dokonany w dniu 10 lipca 2000 r. (k. 2903 t. XV). Uchwałą Rady Nadzorczej z dnia 6 września 2000 r. została odwołana B. B. (1) (wpis z dnia 5 lutego 2001 r.), zaś uchwałą z dnia 13 grudnia 2000 r. zostali odwołani oskarżony K. P. i I. R. (wpis z dnia 28 czerwca 2001 r.).

Dowód:

- dokumentacja KRS k. 2893-2935;

- odpis pełny KRS (...) Sp. z o.o. k. 983-986, 1002-1005

II.

Kontrole skarbowe

W dniach 14 kwietnia 1999 r. i w okresie od dnia 28 października 1999 r. do dnia 3 listopada 1999 r. była prowadzona kontrola skarbowa przez Pierwszy Urząd Skarbowy w G. wobec (...) S.A. dotycząca podatku VAT za miesiące lut i sierpień 1999 r.

Dowód:

- dokumentacja postępowania kontrolnego – załącznik t. 10-11 k. 1997-2087.

Na skutek postępowania kontrolnego Pierwszy Urząd Skarbowy w G. w Decyzji z dnia 29 czerwca 1999 r. Nr (...) stwierdzono, że (...) S.A. nieprawidłowo rozliczyła podatek VAT za miesiąc luty 1999 r., gdyż dokonano odliczenia podatku naliczonego z faktury VAT nr (...) z dnia 26 lutego 1999 r. zawiązując kwotę nadwyżki podatku naliczonego nad należny o kwotę 171 zł (załącznik t. 10 k. 1997-1998)

W okresie od dnia 10 stycznia 2001 r. do dnia 16 stycznia 2001 r. była prowadzona przez Pierwszy Urząd Skarbowy w G. kontrola skarbowa wobec (...) S.A. dotycząca podatku od towarów i usług za miesiąc listopad 2000 r.

Dowód:

- dokumentacja postępowania kontrolnego – załącznik t. 13 k. 2466-2472.

Na skutek postępowania kontrolnego Pierwszy Urząd Skarbowy w G. w Decyzji z dnia 3 kwietnia 2001 r. Nr (...) (...) określił zobowiązanie z tytułu podatku VAT za listopad 2000 r. na kwotę 97.509 zł, wskazując, że obniżenie kwoty podatku należnego nie może nastąpić wcześniej, niż w miesiącu otrzymania przez nabywcę towaru lub usługi, albo otrzymania faktury potwierdzającej dokonanie przedpłaty podlegającej opodatkowaniu. Na mocy Decyzji Izby Skarbowej w K. 29 marca 2002 r. Nr (...), utrzymano w mocy powyższą decyzję we wskazanym zakresie (załącznik t. 13 k. 2466-2472, 2485-2489).

W okresie od dnia 26 września 2001 r. do dnia 16 maja 2002 r. była prowadzona przez Urząd Kontroli Skarbowej kontrola skarbowa wobec (...) S.A. dotycząca podatku VAT za okres od marca do grudnia 1999 r. i podatku dochodowego za 1999 r. Nie ujawniono nieprawidłowości w zakresie rozliczania podatku od towarów i usług za okres od kwietnia do lipca i od września do października i w grudniu 1999 r.

Dowód:

- dokumentacja postępowania kontrolnego – załącznik t. 1 - 4 k. 1-707.

Na skutek postępowania kontrolnego wydano decyzje i tak:

- Decyzja Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 29 maja 2002 r. Nr (...), w której m.in. stwierdzono, iż z uwagi na fikcyjny charakter usługi montażu hali targowej kwota 35.000 zł nie może być uznana jako koszt uzyskania przychodu, jak również z uwagi na fikcyjny charakter usługi pośrednictwa przy zawarciu umowy leasingowej kwota 39.512,08 zł nie może być uznana jako koszt uzyskania przychodu (załącznik t. 4 k. 679-691);

- Decyzja Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 29 maja 2002 r. Nr (...) (załącznik t. 4 k. 692-694);

- Decyzja Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 29 maja 2002 r. Nr (...), w której z uwagi na fikcyjny charakter usługi pośrednictwa przy zawarciu umowy leasingowej stwierdzono zaległość w podatku od towarów i usług za miesiąc sierpień 1999 r. w kwocie 8.692 zł (załącznik t. 4 k. 695-699);

- Decyzja Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 29 maja 2002 r. Nr (...), w której z uwagi na zawyżenie wartości maszyny offsetowej RO-66 określono zaległość podatkową w podatku od towaru i usług za miesiąc listopad 1999 r. na kwotę 68.887 zł (załącznik t. 4 k. 700-705);

- wyniki kontroli (załącznik t. 4 k. 706-707).

W okresie od dnia 26 września 2001 r. do dnia 14 czerwca 2002 r. była prowadzona przez Urząd Kontroli Skarbowej kontrola skarbowa wobec (...) S.A. dotycząca podatku od towarów i usług za okres od stycznia 2000 r. do października 2000 r., za grudzień 2000 r. i za luty 2001 r. oraz podatku dochodowego od osób prawnych za 2000 r. Nie ujawniono nieprawidłowości w zakresie rozliczania podatku od towarów i usług za okres od marca do sierpnia 2000 r.

Dowód:

- dokumentacja postępowania kontrolnego – załącznik t. 4-7 k. 708-1411.

Na skutek postępowania kontrolnego wydano decyzje i tak:

- Decyzja Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 25 czerwca 2002 r. Nr (...), w której m.in. z uwagi na zawyżenie wartości maszyny offsetowej RO-66 określono zaległość podatkową z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych za 2000 r. na kwotę 281.034 zł (załącznik t. 7 k. 1331-1354),

- Decyzja Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 25 czerwca 2002 r. Nr (...) (załącznik t. 7 k. 1355-1357),

- Decyzja Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 25 czerwca 2002 r. Nr (...) (załącznik t. 7 k. 1358-1367),

- Decyzja Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 25 czerwca 2002 r. Nr (...) (załącznik t. 7 k. 1368-1375),

- Decyzja Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 25 czerwca 2002 r. Nr (...) (załącznik t. 7 k. 1376-1387),

- Decyzja Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 25 czerwca 2002 r. Nr (...) (załącznik t. 7 k. 1388-1394),

- Decyzja Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 25 czerwca 2002 r. Nr (...) (załącznik t. 7 k. 1395-1406),

- wyniki kontroli (załącznik t. 7 k. 1407-1408),

- wyniki kontroli, których stwierdzono naruszenie przepisów dotyczących obrotu bezgotówkowego w związku z rozliczeniami zakupu maszyny offsetowej RO-66 (załącznik t. 7 k. 1409-1411).

W okresie od dnia 1 lipca 2002 r. do dnia 15 lipca 2002 r. była prowadzona przez Urząd Kontroli Skarbowej kontrola skarbowa wobec (...) S.A. dotycząca podatku od towarów i usług za okres od marca do grudnia 2001 r.

Dowód:

- dokumentacja postępowania kontrolnego – załącznik t. 7-8 k. 1412-1537.

Na skutek postępowania kontrolnego wydano decyzje i tak:

- Decyzja Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 15 lipca 2002 r. Nr (...) (załącznik t. 7 k. 1500-1506),
- Decyzja Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 15 lipca 2002 r. Nr (...) (załącznik t. 7 k. 1507-1513),
- Decyzja Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 15 lipca 2002 r. Nr (...) (załącznik t. 7 k. 1514-1516),
- Decyzja Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 15 lipca 2002 r. Nr (...) (załącznik t. 7 k. 1517-1519),
- Decyzja Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 15 lipca 2002 r. Nr (...) (załącznik t. 7 k. 1520-1522),
- Decyzja Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 15 lipca 2002 r. Nr (...) (załącznik t. 7 k. 1523-1525),
- Decyzja Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 15 lipca 2002 r. Nr (...) (załącznik t. 7 k. 1526-1528),
- Decyzja Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 15 lipca 2002 r. Nr (...) (załącznik t. 7 k. 1529-1531),
- Decyzja Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 15 lipca 2002 r. Nr (...) (załącznik t. 7 k. 1532-1534),
- Decyzja Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 15 lipca 2002 r. Nr (...) (załącznik t. 7 k. 1535-1537).

W okresie od dnia 12 kwietnia 2002 r. do dnia 5 lipca 2002 r. była prowadzona kontrola skarbowa wobec (...) Sp. z o. o. dotycząca podatku VAT i podatku dochodowego od osób prawnych za 1999 r. Nie ujawniono nieprawidłowości.

Dowód:

- dokumentacja postępowania kontrolnego – załącznik t. 8 k. 1538-1607;
- wnioski kontroli – załącznik t. 8 k. 1606-1607.

W okresie od dnia 27 września 2002 r. do dnia 15 października 2002 r. była prowadzona przez Urząd Kontroli Skarbowej kontrola skarbowa wobec (...) Sp. z o.o. dotycząca podatku VAT i podatku dochodowego od osób prawnych za 2000 r. Nie ujawniono nieprawidłowości za okres od czerwca do grudnia 2000 r.

Dowód:

- dokumentacja postępowania kontrolnego – załącznik t. 8-9 k. 1608-1845

Na skutek postępowania kontrolnego wydano decyzje i tak:

- Decyzja Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 5 grudnia 2002 r. Nr (...) (załącznik t. 9 k. 1813-1818),
- Decyzja Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 5 grudnia 2002 r. Nr (...) (załącznik t. 9 k. 1819-1823),
- Decyzja Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 5 grudnia 2002 r. Nr (...) (załącznik t. 9 k. 1824-1828),
- Decyzja Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 5 grudnia 2002 r. Nr (...) (załącznik t. 9 k. 1829-1833),
- Decyzja Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 5 grudnia 2002 r. Nr (...) (załącznik t. 9 k. 1834-1838),
- Decyzja Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 5 grudnia 2002 r. Nr (...) (załącznik t. 9 k. 1839-1843),

- wnioski kontroli (załącznik t. 9 k. 1844-1845).

III.

Montaż hali targowej i pośrednictwo przy umowie leasingowej Czynny V i VIII, VI i IX z aktu oskarżenia

Oskarżonej K. D. (1) zarzucono:

- (czyn opisany w punkcie V aktu oskarżenia) w dniu 27 lutego 1999 r. w G., pełniąc funkcję Prezesa Zarządu w (...) S.A., działając wspólnie i w porozumieniu z H. S. (1), właścicielem (...) z G., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, użyła poświadczającego nieprawdę dokumentu w postaci faktury VAT Nr (...), wystawionej przez (...), dotyczącej montażu hali targowej, zlecając jego zaksięgowanie, przez co wprowadziła w błąd pracowników księgowości (...) S.A., co do faktycznego zaistnienia tej transakcji, czym doprowadziła ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A., z tytułu dokonania zapłaty, w postaci pieniędzy w kwocie 42.700 zł,

- to jest o przestępstwo z art. 286 §1 kk i z art. 271 §1 i 3 kk przy zast. art. 11 §2 kk,

- (czyn opisany w punkcie VI aktu oskarżenia) w dniu 31 sierpnia 1999 r. w G., pełniąc funkcję Prezesa Zarządu w (...) S.A., działając wspólnie i w porozumieniu z H. S. (1)- właścicielem (...) z G., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, użyła poświadczającego nieprawdę dokumentu w postaci faktury VAT Nr (...), wystawionej przez (...), dotyczącej pośrednictwa do umowy leasingowej (...) R. C., zlecając jego zaksięgowanie, przez co wprowadziła w błąd pracowników księgowości (...) S.A., co do faktycznego zaistnienia transakcji zakupu tej usługi, czym doprowadziła ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A., z tytułu dokonania zapłaty, w postaci pieniędzy w kwocie 48.204,74 zł,

-to jest o przestępstwo z art. 286 §1 kk w zw. z art. 271 §1 i 3 kk przy zast. art. 11§2 kk

Oskarżonemu H. S. (1) zarzucono:

- (czyn opisany w punkcie VIII aktu oskarżenia) w dniu 27 lutego 1999 r. w G., będąc właścicielem (...) z G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. D. (1), Prezesem Zarządu w (...) S.A. z G., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poświadczył nieprawdę w dokumencie faktury VAT Nr (...), co do –mającego znaczenie prawne- faktu wykonania przez (...), montażu hali targowej, przez co umożliwiając jego zaksięgowanie, wprowadził w błąd pracowników księgowości (...) S.A., co do faktycznego zaistnienia tej transakcji, czym doprowadził ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A., z tytułu dokonania zapłaty, w postaci pieniędzy w kwocie 42.700 zł,

- to jest o przestępstwo z art. 271 §1 i 3 kk i z art. 286 §1 kk przy zast. art. 11 §2 kk,

- (czyn opisany w punkcie IX aktu oskarżenia) w dniu 31 sierpnia 1999 r. w G., jako właściciel (...) z G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. D. (1), Prezesem Zarządu w (...) S.A., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poświadczył nieprawdę w dokumencie faktury VAT Nr (...) – co do mającego znaczenie prawne- faktu wykonania przez (...), usługi pośrednictwa do umowy leasingowej (...) R. C., i umożliwiając jego zaksięgowanie, wprowadził w błąd pracowników księgowości (...) S.A., co do faktycznego zaistnienia transakcji zakupu tej usługi, czym doprowadził ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A., z tytułu dokonania zapłaty, w postaci pieniędzy w kwocie 48.204,74 zł,

- to jest o przestępstwo z art. 271 §1 i 3 kk i z art. 286 §1 kk przy zast. art. 11§2 kk.

Ustalenia kontroli skarbowej

W dniach 14 kwietnia 1999 r. i od dnia 28 października 1999 r. do dnia 3 listopada 1999 r. była prowadzona kontrola skarbowa przez Pierwszy Urząd Skarbowy w G. wobec (...) S.A. dotycząca podatku VAT za okres lutego i sierpnia 1999 r.

Dowód:

dokumentacja postępowania kontrolnego – załącznik t. 10-11 k. 1997-2087.

Na skutek postępowania kontrolnego Pierwszy Urząd Skarbowy w G. w Decyzji z dnia 29 czerwca 1999 r. Nr (...) stwierdzono, że (...) S.A. nieprawidłowo rozliczyła podatek VAT za miesiąc luty 1999 r., gdyż dokonano odliczenia podatku naliczonego z faktury VAT nr (...) z dnia 26 lutego 1999 r. zawiązując kwotę nadwyżki podatku naliczonego nad należny o kwotę 171 zł (załącznik t. 10 k. 1997-1998).

W okresie od dnia 26 września 2001 r. do dnia 16 maja 2002 r. była prowadzona przez Urząd Kontroli Skarbowej kontrola skarbową wobec (...) S.A. dotycząca podatku VAT za okres od marca do grudnia 1999 r. i podatku dochodowego za 1999 r.

Dowód:

dokumentacja postępowania kontrolnego – załącznik t. 1 - 4 k. 1-707.

Na skutek postępowania kontrolnego wydano decyzje:

- Decyzja Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 29 maja 2002 r. Nr (...), w której m.in. stwierdzono, iż z uwagi na fikcyjny charakter usługi montażu hali targowej kwota 35.000 zł nie może być uznana jako koszt uzyskania przychodu, jak również z uwagi na fikcyjny charakter usługi pośrednictwa przy zawarciu umowy leasingowej kwota 39.512,08 zł nie może być uznana jako koszt uzyskania przychodu. (k. 1904-1917, załącznik t. 4 k. 679-691)

- Decyzja Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 29 maja 2002 r. Nr (...) w której z uwagi na fikcyjny charakter usługi pośrednictwa przy zawarciu umowy leasingowej stwierdzono zaległość w podatku od towarów i usług za miesiąc sierpień 1999 r. w kwocie 8.692 zł (k. 1920-1924, załącznik t. 4 k. 695-699).

Stan faktyczny

W tym okresie skład zarządu (...) S.A. był trzyosobowy, prezes oskarżona K. D. (1), wiceprezes T. P. i członek zarządu S. K.. Decyzje co do zapłaty za faktury podejmował jednak jeden członek zarządu, w ramach swojego zakresu obowiązków, przy czym faktury dotyczące działalności leasingowej i działalności bieżącej firmy weryfikowała merytorycznie prezes zarządu oskarżona K. D. (1) lub wiceprezes zarządu T. P..

W okresie pełnienia przez siebie funkcji prezesa zarządu spółki (...) S.A. od dnia 6 kwietnia 1998 r. do dnia 30 listopada 2000 r. oskarżona K. D. (1) samodzielnie podejmowała w imieniu spółki decyzje związane z szeroko pojętą działalnością leasingową firmy. Pozostali członkowie zarządu będący w jego składzie do dnia 9 czerwca 2000 r. kwestiami tymi się nie zajmowali, zaś oskarżona także w czasie nieobecności w pracy podpisywała dokumenty finansowe spółki, które były przywożone jej do domu.

W ramach działalności gospodarczej (...) S. oskarżony H. S. (1) wystawił dla (...) S.A. faktury za niewykonane w rzeczywistości usługi na łączną kwotę 74.512,08 zł, w tym:

- fakturę VAT Nr (...) z dnia 27 lutego 1999 r. na kwotę 35.000 zł (brutto 42.700 zł) za montaż hali targowej w O.,

- fakturę VAT nr (...) z dnia 31 sierpnia 1999 r. na kwotę 39.512,08 zł (brutto 48.204,74 zł) za pośrednictwo w zawarciu umowy leasingu operacyjnego nr (...), zawartej dnia 21 lipca 1999 r. pomiędzy (...) S.A. - leasingodawcą, a (...) R. W. (...) s.c. - leasingobiorcą.

Dokumenty powyższe zostały następnie zaewidencjonowane w księgowości (...) S.A. i wykorzystane do sporządzenia deklaracji podatkowej.

Hala targowa

Wystawiona przez oskarżonego H. S. (1) faktura VAT nr (...) na kwotę 42.700 zł dotycząca należności z tytułu montażu hali targowej została przyjęta przez B. K. (pracownika sekretariatu), a następnie sprawdzona pod względem merytorycznym przez oskarżoną K. D. (1), która poleciła ją zaksięgować ((...) (...)) i dokonać zapłaty. Wyплаты należności z tej faktury na rzecz oskarżonego H. S. (1) dokonano w dniu 22 marca 1999 r. w kwocie 11.200 zł i w dniu 1 października 1999 r. w kwocie 31.500 zł.

Dowód:

- protokół z badania dokumentów i ewidencji k. 1604-1643;
- odpis z ksiąg rachunkowych k. 1729;
- faktura VAT nr (...) wraz z (...) k. 1730;
- polecenie przelewu załącznik t. 2 k. 351.

W rzeczywistości jednak usługa ta nie została wykonana. Poza fakturą brak było jakiegokolwiek dokumentacji wskazującej na zakres wykonanych prac czy też ich odbiór.

Hala targowa, której dotyczyła przedmiotowa faktura z dnia 27 lutego 1999 r. została zakupiona przez (...) S.A. w dniu 1 lutego 1999 r. od PHU (...) z siedzibą w O., za cenę brutto 67.100 zł i przyjęta w dniu 15 lutego 1999 r. na stan środków trwałych nabywcy, a w związku z zawarciem tej transakcji sprzedający wystawił fakturę VAT (...), która została sprawdzona pod względem merytorycznym i zaksięgowana na polecenie oskarżonej K. D. (1). Należność za fakturę w kwocie 59.390 zł uregulowano w dniu 16 lutego 1999 r. przelewem, a pozostała część rozliczono głównie w drodze kompensaty.

Dowód:

- faktura VAT (...) wraz z (...) k. 1483, 1732, załącznik t. 1 k. 130;
- odpis z ksiąg rachunkowych k. 1731;
- nota korygująca k. 1733, załącznik t. 1 k. 131;
- protokół z badania dokumentów i ewidencji k. 1604-1643.

Hala targowa stanowiąca przedmiot tej umowy została wykonana na zlecenie A. K. (2) przez firmę (...) z siedzibą w Ł. (elementy konstrukcji hali targowej) oraz (...) K. z siedzibą w N. (konstrukcja dachu), a zlecający wykonanie tego obiektu poniósł z tego tytułu koszty w łącznej kwocie 51.850 zł w tym elementy konstrukcji 34.770 zł oraz konstrukcja dachu 17.080 zł. Montaż hali na rzecz PHU (...) wykonały firmy (...) i (...), które były wykonawcami elementów hali, a w lutym 1999 r. obiekt ten pozostawał w dyspozycji firmy (...), dokonującej ocynkowania jego elementów.

Dowód:

- faktury VAT k. 1430, 1431.

Zakup tej hali dokonany został na potrzeby umowy leasingu operacyjnego Nr (...), zawartej w dniu 28 stycznia 1999 r. pomiędzy (...) S.A. występującym po stronie leasingodawcy oraz PHU (...) z O. występującym po stronie leasingobiorcy. Zgodnie z §1 tej umowy, leasingodawca zobowiązał się do dostarczenia przedmiotu leasingu, to jest hali targowej, składanej z elementów. Przy czym w umowie leasingu operacyjnego nie zawarto zapisu, który zobowiązywałby leasingodawcę, tj. (...) S.A. do montażu przedmiotu tejże umowy.

Dowód:

- umowa leasingu operacyjnego Nr (...) wraz z harmonogramem k. 1476-1480, 1734-1738, załącznik t. 1 k. 132-134.

Na mocy umowy z dnia 16 lutego 1999 r. Bank (...) S.A. nabył od (...) S.A. wierzytelności wynikającą z umowy leasingowej, na której zabezpieczenie została przewłaszczona hala targowa.

Dowód:

- umowa o finansowanie umowy leasingu wraz z dokumentacją k. 1472-1475, 1481-1482, 1484-1520, 1739-1740.

W dniu 19 czerwca 2002 r. A. K. (2) z uwagi na wypowiedzenie umowy leasingu operacyjnego Nr (...) dokonane w dniu 27 marca 2002 r. przekazał (...) S.A. w G. halę targową.

Dowód:

- protokół zdawczo-odbiorczy k. 1428;

- informacja z (...) Banku k. 1437-1440;

- wypowiedzenie umowy leasingu k. 1519.

Hala na mocy umowy z dnia 21 czerwca 2002 r. została sprzedana przez (...) S.A. na rzecz oskarżonego H. S. (1) za kwotę 20.000 zł i tego samego dnia przekazana nabywcy.

Dowód:

- umowa sprzedaży k. 1421-1422;

- protokół zdawczo-odbiorczy k. 1423.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 3 kwietnia 2012 r. sygn. akt III K 857/04, który został zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 3 lipca 2013 r. sygn. akt VI Ka 1057/12 oskarżony M. K. (1) został prawomocnie skazany za to, że w dniu 21 czerwca 2002 r. w G., pełniąc funkcję Prezesa Zarządu w (...) S.A. z J., zawierając z H. S. (1) umowę (...), znajdującej się w O.-Z. przy ulicy (...), będącej przedmiotem umowy przewłaszczenia rzeczy oznaczonych co do tożsamości z dnia 16 lutego 1999 r. na rzecz Banku (...) S.A. II Oddział w C., przywłaszczył sobie powierzoną mu, wyżej opisaną rzecz ruchomą wartości 67.100 zł, na szkodę (...) S.A. w Ł., będącego następcą prawnym Banku (...) S.A., to jest za przestępstwo z art. 284 § 2 kk.

Powyższych ustaleń faktycznych Sąd dokonał w oparciu o powołane wyżej dokumenty, jak również częściowo o wyjaśnienia oskarżonych: K. D. (1) (k. 519, 560-561, 624-628, 2832-2834, 2868-2869), H. S. (1) (k. 635-637, 2869-2870) oraz zeznania świadków:

- częściowo A. K. (2) k. 313-315, 514-515, 3334-3335, 3336, 3342-3343,

- A. H. (1) k. 320-324, 3239, 3246, 3247-3250, 3251, 3252-3255, 3256-3258,

- B. B. (1) (zmarła k. 2795) k. 180-188, 530-532 z kat o sygn. III K (...) k. 388-393, 704-705, 1467-1469, 1729-1730,

- T. P. (zmarła k. 2801) z akt o sygn. III K (...) k. 1385-1387,

- A. P. k. 364-365, 523,

- E. W. k. 366-367, 666,

- J. Ż. k. 355-357, 528,

- J. W. k. 358-360, 522-523,

- U. K. k. 361-363, 665-666.

Sąd dokonując ustaleń faktycznych opierał się na dokumentacji jaka została zabezpieczona w toku postępowania, a także w toku kontroli skarbowej i dołączona do akt. Stanowiło ona również punkt odniesienia do oceny wiarygodności relacji pozostałych osób.

Ocena materiału dowodowego w zakresie montażu hali targowej

Fakt wystawienia przez oskarżonego H. S. (1) faktury VAT nr (...) na kwotę 42.700 zł stanowiącej należność z tytułu montażu hali targowej oraz polecenia przez oskarżoną K. D. (1) zaksięgowania i wypłaty należności z tej faktury potwierdza treść tego dokumentu oraz ustalenia Urzędu Kontroli Skarbowej w K..

Z kolei deklaracje VAT-7 za miesiące luty i marzec 1999 r. (załącznik t. 10 k. 1939, 1940) i CIT-2 za okres od stycznia do lutego 1999 r. (załącznik t. 11 k. 2245-2247) podpisała oskarżona K. D. (1), zaś CIT-8 za 1999 r. (załącznik t. 11 k. 2143-2145) podpisała oskarżona K. D. (1) i T. P..

Jednocześnie umowa leasingu, której przedmiotem była hala targowa, oraz faktura jej sprzedaży wystawiona przez A. K. (2) wskazują, iż wartość hali targowej, której montażu miał rzekomo dokonać oskarżony H. S. (1) na rzecz (...) S.A. wynosiła 67.100 zł. Powyższa cena wynika z kosztów wykonania hali targowej udokumentowanych fakturami wystawionymi za wykonanie elementów hali przez ich producentów.

Skoro zatem wartość usługi montażu hali targowej stanowi prawie 64% wartości całego obiektu, uwzględniając funkcję tego obiektu jako przenośnego, a więc przeznaczonego do wielokrotnego montażu i demontażu, słusznie w trakcie kontroli skarbowej Urzędu Kontroli Skarbowej w K. uznano tę transakcję jako całkowicie nierealną, co znalazło wyraz w Decyzji Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 29 maja 2002 r. Nr (...)

Na powyższe wskazuje także fakt, że wartość każdorazowej usługi montażu hali targowej w stosunku do wartości obiektu już w niedługim czasie by ją znacznie przekraczała, na co wskazuje także fakt, że hala targowa ponad 3 lata później została sprzedana na rzecz oskarżonego H. S. (1) za kwotę 20.000 zł.

Już te okoliczności każą ocenić wyjaśnienia oskarżonych K. D. (1) i H. S. (2) za niewiarygodne w tym zakresie.

Brak było również jakichkolwiek podstaw prawnych wynikających chociażby postanowień umowy, które zobowiązywałyby leasingodawcę, tj. (...) S.A. do montażu hali targowej, czy też nawet zmiany jej konstrukcji czy choćby wykonania podłogi.

Sam A. K. (2) podał w zeznaniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym, że firma oskarżonego H. S. (1) nie dokonywała montażu przedmiotowej hali targowej, gdyż zlecił to Zakładowi Usługowo Produkcyjnemu (...) z Ł. oraz Zakładowi Handlowo Produkcyjnemu (...) z N., które wyprodukowały ten obiekt. Nadto jeszcze w lutym 1999 r. hala targowa znajdowała się w dyspozycji firmy (...), która dokonywała ocynkowania jej elementów. A. K. (2) wskazał także, iż będąc w tym okresie jedynym dysponentem tego obiektu miał świadomość tego kto brał udział w jego montażu. Powyższe zeznania Sąd uznał za wiarygodne, gdyż brak jest jakichkolwiek powodów dla których A. K. (2) miałby złożyć na tym etapie postępowania nieprawdziwe zeznania co do wskazanych wyżej okoliczności, nadto potwierdziły je wyjaśnienia T. P., która dodatkowo wyraziła zdziwienie, jakoby montaż hali targowej miał dokonywać H. S. (1). Uznać bowiem należy, iż świadek składając te zeznania nie miał wiedzy jakoby była wystawiona jakakolwiek faktura za montaż obiektu, którą posłużono się w (...) S.A.

Świadek A. K. (2) podtrzymał swoje zeznania w postępowaniu sądowym, wraz upływem czasu i kolejnymi przesłuchaniami, starał się jednak zmieniać swoje relacje w taki sposób aby nie obciążać oskarżonych K. D. (1) i

H. S. (1) wskazując, iż faktycznie oskarżony H. S. (1) miał wykonywać jakieś prace przy hali, jak choćby montaż podłogi, czy też przeróbki konstrukcji umożliwiające szybki montaż i demontaż hali, jednakże nie znajdowało to potwierdzenia zarówno w treści przedmiotowej faktury, jak i w pierwotnych zeznaniach świadka, w których świadek ten jednoznacznie wskazał, iż oskarżony H. S. (1) nie brał udziału w montażu hali targowej. Jest przy tym znamionem, że świadek A. K. (2) rozbieżność w tej kwestii pomiędzy jego zeznaniami złożonymi w postępowaniu przygotowawczym i sądowym tłumaczył analogicznie jak oskarżony H. S. (1) w wyjaśnieniach złożonych w postępowaniu sądowym.

Należy podkreślić, iż z treści przedmiotowej faktury jednoznacznie wynika, iż dotyczy ona usługi montażu obiektu hali, a nie montażu podłogi, czy też przeróbki konstrukcji. Należy natomiast wykluczyć, aby oskarżony H. S. (1) z racji doświadczenia posiadanego w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej wystawiając przedmiotową fakturę „nieprecyzyjnie” wskazał w niej rodzaj usługi jakiej dotyczy ten dokument. Na uwagę zasługuje również fakt, iż brak było jakiegokolwiek dodatkowej dokumentacji technicznej potwierdzającej jakiegokolwiek prace wykonane na obiekcie, zaś w wypadku ingerencji w konstrukcję hali z pewnością powinna być sporządzona stosowna dokumentacja techniczna obiektu, z której wynikałoby spełnienie wymagań dotyczących bezpieczeństwa obiektu, który przecież służył celom wystawowym na targach budownictwa, a nadto takie prace powinny być wykonane przez producenta, a przy najmniej za jego wiedzą i zgodą, bowiem dawał on stosowną gwarancję na ten obiekt. Brak było również takiej dokumentacji u oskarżonego H. S. (1). Jedynym dokumentem potwierdzającym rzekome wykonanie usługi była przedmiotowa faktura.

Również twierdzenia oskarżonego H. S. (1) że usługa, której dotyczy przedmiotowa faktura została wykonana bezpośrednio przed targami budownictwa, na przełomie marca i kwietnia 1999 r. nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem z jej treści jednoznacznie wynika, iż dotyczy ona usługi wykonanej w lutym 1999 r. Warto również wskazać, iż w oświadczeniu złożonym przez oskarżonego H. S. (1) w trakcie kontroli skarbowej w dniu 3 kwietnia 2002 r. oskarżony wskazał, że przedmiotowa faktura dokumentuje montaż hali targowej oraz jej zabezpieczenie (załącznik t. 2 k. 364). Z kolei A. K. (2) w oświadczeniu z dnia 14 marca 2002 r. (k. 425 akt o sygn. (...)) złożonym w trakcie kontroli przez Urząd Kontroli Skarbowej w O. wskazał, że montażu i demontażu hali targowej dokonywali pracownicy etatowi jego przedsiębiorstwa i na jego koszt.

Z tych względów, w zakresie w jakim był sprzeczne z ustalonym stanem faktycznym, Sąd ocenił jako niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonych K. D. (2) i H. S. (1) złożone na okoliczność tego zarzutu oraz potwierdzające je zeznania A. K. (2) złożone w postępowaniu sądowym, a na podstawie dowodów, które omówiono wyżej uznał, że fakt popełnienia przez oskarżonych K. D. (1) i H. S. (1) czynów nie budzi żadnych wątpliwości.

Kwalifikacja prawna

Fakturę do wypłaty zatwierdziła prezes zarządu (...) S.A. oskarżona K. D. (1), dokonując jej sprawdzenia pod względem merytorycznym. Musiała zatem mieć świadomość, że brak było jakiegokolwiek podstaw prawnych do obciążenia (...) S.A. za tego typu usługę. Nie mogła zatem osobiście zlecić oskarżonemu H. S. (1) wykonania tej usługi, przez co miała świadomość, że przedmiotowa faktura jest fikcyjna i dokumentowana przez nią usługa nie była faktycznie wykonana. Potwierdza to także brak jakiegokolwiek protokołu odbioru prac, jak i umowy, na podstawie której oskarżony H. S. (1) byłby do tego zobowiązany.

Skoro jednak oskarżona K. D. (1) decydując o rozporządzeniu mieniem (...) S.A. jako osoba uprawniona miała świadomość nierzetelności faktury nie może być mowy o wprowadzeniu w błąd, jako znamionu przestępstwa z art. 286§1 kk. Brak jest jakiegokolwiek dokumentacji, z której wynikałoby, iż przy podjęciu decyzji o rozporządzeniu mieniem brał udział także inny członek zarządu, czy też prokurent. Na dokumentacji (...) takowe podpisy się nie znajdują. Zresztą na wszystkich dokumentach (...) jedynie jeden członek zarządu składał podpis, potwierdzając merytoryczną kontrolę i zatwierdzając należność do wypłaty. Nie uczestniczyły zatem w decyzji dotyczącej rozporządzeniem mieniem (...) S.A. żadne inne osoby, które mogłyby być wprowadzone w tej kwestii w błąd.

Zarząd (...) S.A. do dnia 9 czerwca 2000 r. był wieloosobowy i do reprezentacji podmiotu uprawnieni byli dwaj członkowie zarządu lub jeden członek zarządu i prokurent. Niemniej jednak jak wynika z obszernej dokumentacji

zabezpieczonej w toku postępowań kontrolnych, zawsze z dokumentacji (...) wynikało, iż tylko jeden członek zarządu dokonywał sprawdzenia merytorycznego jak i zatwierdzenia należności do wypłaty, co potwierdza także oskarżona K. D. (1) w swoich wyjaśnieniach. W przypadku niniejszej faktury była to oskarżona K. D. (1).

Oskarżona K. D. (1) jako osoba zobowiązania do dbania o interesy spółki dokonując rozporządzenia mieniem i zlecając wypłatę należności z przedmiotowej faktury dopuściła się przestępstwa przywłaszczenia mienia powierzonego i rozporządzenia nim jak własnym na rzecz oskarżonego H. S. (1), czyniąc to bez jakiegokolwiek podstawy prawnej. Cały czyn był nakierowany na osiągnięcie korzyści majątkowej kosztem mienia (...) S.A., mienia powierzonego oskarżonej K. D. (1) jako prezesowi spółki. Z kolei pozory legalności tego rozporządzenia miała stanowić wystawiona przez oskarżonego H. S. (1) poświadczająca nieprawdę faktura. Nie tylko wedle wskazań doświadczenia życiowego, ale również w oparciu o dotychczasową współpracę z oskarżonym H. S. (1), oskarżona K. D. (1) była świadoma, że oskarżony H. S. (1) w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej jest podmiotem zdatnym do poniesienia odpowiedzialności karnej z art. 271 kk, do wystawiania faktur VAT. Zarówno przedmiotowa faktura, jak i wytworzona na jej podstawie dokumentacja księgowa miała jedynie na celu ukrycie powyższego czynu i stworzenie pozorów legalności całej transakcji oraz wyprowadzenie mienia ze spółki. Konieczne zatem jest kumulatywne zakwalifikowanie czynu oskarżonych. W świetle powyższego istniały zatem warunki, by i oskarżoną K. D. (1), jak i oskarżonego H. S. (1) jako działającym wspólnie i w porozumieniu pociągnąć do odpowiedzialności karnej po myśli art. 20 § 2 kk.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał:

- oskarżona K. D. (1) za winną tego, że w okresie od dnia 27 lutego 1999 r. do dnia 1 października 1999 r. w G. pełniąc funkcję Prezesa Zarządu w (...) S.A. w G., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z H. S. (1) prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) będącym osobą uprawnioną do wystawiania faktur VAT, przywłaszczyła mienie jej powierzone w ten sposób, że mając świadomość, iż usługa dotycząca montażu hali targowej nie została wykonana przyjęła do księgowości (...) S.A. w G. i zatwierdziła do zapłaty poświadczającą nieprawdę, co do zaistnienia transakcji, fakturę VAT Nr (...) z dnia 27 lutego 1999 r. na kwotę 42.700 zł wystawioną przez H. S. (1), na skutek czego w dniu 2 marca 1999 r. H. S. (1) otrzymał kwotę 11.200 zł, zaś w dniu 1 października 1999 r. otrzymał kwotę 31.500 zł, dokonując łącznie przywłaszczenia mienia o wartości 42.700 zł na szkodę (...) S.A. w G., tj. przestępstwa z art. 284§2 kk i art. 271§3 kk przy zast. art. 11§2 kk.

- oskarżonego H. S. (1) za winnego tego, że w okresie od dnia 27 lutego 1999 r. do dnia 1 października 1999 r. w G. prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) będąc osobą uprawnioną do wystawiania faktur VAT, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z K. D. (1) pełniącą funkcję Prezesa Zarządu w (...) S.A. w G. przywłaszczył mienie jej powierzone w ten sposób, że mając świadomość, iż usługa dotycząca montażu hali targowej nie została wykonana, wystawił poświadczającą nieprawdę, co do zaistnienia transakcji, fakturę VAT Nr (...) z dnia 27 lutego 1999 r. na kwotę 42.700 zł, która na polecenie K. D. (1) została przyjęta do księgowości (...) S.A. w G. i zatwierdzona do zapłaty, na skutek czego w dniu 2 marca 1999 r. otrzymał kwotę 11.200 zł, zaś w dniu 1 października 1999 r. otrzymał kwotę 31.500 zł, dokonując łącznie przywłaszczenia mienia o wartości 42.700 zł na szkodę (...) S.A. w G., tj. przestępstwa z art. 284§2 kk i art. 271§3 kk przy zast. art. 11§2 kk.

Pośrednictwo przy umowie leasingowej

Wystawiona przez oskarżonego H. S. (1) faktura VAT nr (...) z dnia 31 sierpnia 1999 r. na kwotę 48.204,74 zł brutto (w tym 8.692,66 zł podatku VAT) z tytułu pośrednictwa w zawarciu umowy leasingowej (...) R. C. została przyjęta przez B. B. (1), a następnie sprawdzona pod względem merytorycznym przez członka zarządu T. P., która poleciła ją zaksięgować ((...) 173/08/99) i dokonać zapłaty. Wypłaty należności z tej faktury na rzecz oskarżonego H. S. (1) dokonano w dniu 21 września 1999 r. w kwocie 5.200 zł oraz w dniu 8 grudnia 1999 r. w kwocie 2.500 zł.

Dowód:

- protokół z badania dokumentów i ewidencji k. 1604-1643;
- faktura VAT nr (...) wraz z (...) k. 1741, załącznik t. 1 k. 139;
- rejestr zakupów k.1742, załącznik t. 1 k. 140;
- polecenie przelewu załącznik t. 2 k. 353-354.

W rzeczywistości usługa ta nie została jednak wykonana pomimo, iż oskarżony H. S. (1) miał zawartą umowę zlecenia z dnia 29 kwietnia 1998 r. obejmującą między innymi pozyskiwanie klientów w celu zawarcia umów leasingowych przez (...) S.A.

Dowód:

- umowa zlecenia i aneksu k. 1743-1744, załącznik t. 1 k. 141-142.

Dwie maszyny ciśnieniowe gorąco-komorowe zostały nabyte przez (...) S.A. w 1998 r. od spółki (...). C. SC z siedzibą w G.. (...) Sp. z o.o. z/s w G., której założycielem, Prezesem i jedynym udziałowcem był R. C. (2) wystąpiła do (...) S.A. w G. z wnioskiem o zawarcie umowy leasingowej.

Dowód:

- faktury VAT k. 1745, 1746;
- dokumentacja dot. zawarcia umów leasingowych k. 1786-1793, załącznik t. 3 k. 454-647.

Następnie zgodnie z umowami leasingu operacyjnego z dnia 22 października 1998 r. Nr (...) -1998-LO oraz nr 0050-1998-LO maszyny te zostały przekazane w leasing spółce powiązanej z ich dostawcą to jest firmie (...) Sp. z o.o. z/s w G., której założycielem, Prezesem i jedynym udziałowcem był R. C. (2) – współwłaściciel firmy (...) W. C. spółka cywilna.

Dowód:

- umowa leasingu operacyjnego nr (...) k. 1747-1752;
- umowa leasingu operacyjnego nr (...) k. 1766-1771;
- dokumentacja dotycząca finansowania umów leasingu k. 1753-1761, 1772-1981, 1785;
- dokumentacja dotycząca umów leasingowych k. 2213-2219.

Spółka (...) W. C. SC w oświadczeniu z dnia 27 października 1998 r. zobowiązała się do przejęcia spłat rat leasingowych lub wykupu przedmiotu leasingu od (...) S.A. w sytuacji między innymi braku spłaty rat leasingowych przez firmę (...). Ścisły związek kapitałowy i gospodarczy obu podmiotów nie tylko był znany firmie (...) S.A., lecz stanowił zasadniczy argument przemawiający za udzieleniem leasingu firmie (...) Sp. z o.o.

Dowód:

- oświadczenie (...) R. C. (3) załącznik t. 1, k. 185.

W dniu 31 maja 1999 r. (...) Sp. z o.o. z/s w G. zawarło porozumienie z (...) S.A. w G. w zakresie zawieszenia wykonywania warunków umowy leasingu od dnia 1 czerwca 1999 r., zaś w dniu 31 lipca 1999 r. doszło do rozwiązania umowy leasingu.

Dowód:

- porozumienie k. 1762, 1782;
- rozwiązanie umowy leasingu k. 1763-1764, 1765, 1783-1784.

Stąd też zawarcie przez (...) R. W. C. s.c., w dniu 21 lipca 1999 r. umowy leasingu nr (...) było konsekwencją wcześniej podjętych przez tę firmę zobowiązań finansowych wobec (...) S.A., znajdujących wyraz w oświadczeniu z dnia 27 października 1998 r. i w związku z powyższym, żadne działania (...) H. S. (1) w charakterze pośrednika w zawarciu przedmiotowej transakcji leasingu nie miały miejsca.

Dowód:

- ustalenia Urzędu Kontroli Skarbowej w K. k. 1029-1036;
- umowa leasingu nr(...) k. 1041-1044, 1813-1816;
- aneks do umowy leasingu k. 1045, 1046, 1817-1820;
- protokół zdawczo-odbiorczy k. 1047, 1821;
- faktury VAT dokumentujące sprzedaż przedmiotu leasingu k. 1793-1803, 1805-1812.

Mimo to oskarżony H. S. (1) wystawił fakturę z tytułu pośrednictwa przy zawarciu umowy leasingowej na kwotę netto 39.512,08 zł odpowiadającą 3% kwoty 1.317.069,40 zł, będącej wartością dwóch maszyn ciśnieniowych – gorąco komorowych, stanowiących przedmiot umowy leasingu nr (...) z dnia 21 lipca 1999 r., zawartej pomiędzy (...) S.A. a Przedsiębiorstwem (...) R. W. C. spółka cywilna.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) wraz z (...) k. 1741, załącznik t. 1 k. 139.

W dniu 10 września 1999 r. wierzytelność wynikająca z umowy leasingu nr (...) została wykupiona przez Bank (...) S.A. w C., zaś przedmiot leasingu zostały przewłaszczone na zabezpieczenie.

Dowód:

- dokumentacja dotycząca umowy leasingu k. 1521-1559, 1822-1841.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 19 maja 2008 r. sygn. akt III Ks (...) oskarżona K. D. (1) została prawomocnie skazana za czyn z art. 56§2 kks w zw. z art. 6§2 kks dotyczący między uszczuplenia podatku VAT poprzez podanie nieprawdy w deklaracjach VAT-7 odnośnie podatku naliczonego obniżającego podatek należny zawyżając go o kwotę w wysokości 8.962 zł wynikającą z faktury VAT nr (...) z dnia 31 sierpnia 1999 r. wystawionej przez oskarżonego H. S. (1) za pośrednictwo w zawarciu umowy leasingu nr (...)

Powyższych ustaleń faktycznych Sąd dokonał w oparciu o powołane wyżej dokumenty, jak również częściowo o wyjaśnienia oskarżonych: K. D. (1) (k. 519, 560-561, 624-628, 2832-2834, 2868-2869), H. S. (1) (k. 635-637, 2869-2870) oraz zeznania świadków:

- R. C. (2) k. 309-312, 669-670, 3076-3077;
- A. H. (1) k. 320-324, 3239, 3246, 3247-3250, 3251, 3252-3255, 3256-3258;
- B. B. (1) (zmarła k. 2795) k. 180-188, 530-532 , z akt o sygn. III K (...) k. 388-393, 704-705, 1467-1469, 1729-1730;
- T. P. (zmarła k. 2801) z akt o sygn. III Ks (...) k.1385-1387;

- J. Ż. k. 355-357, 528;
- U. K. k. 361-363, 665-666;
- J. D. k. 262-263, 513, 3977.

Sąd dokonując ustaleń faktycznych opierał się na dokumentacji jaka została zabezpieczona w toku postępowania, a także w toku kontroli skarbowej i dołączona do akt. Stanowiło ona również punkt odniesienia do oceny wiarygodności relacji pozostałych osób.

Ocena materiału dowodowego w zakresie pośrednictwa przy umowie leasingu

Wystawienie przez H. S. (1) faktury z dnia 31 sierpnia 1999 r. na kwotę 48.204,74 zł brutto, w tym 8.692,66 zł podatku VAT, z tytułu pośrednictwa w zawarciu umowy leasingowej (...) R. C. potwierdza jednoznacznie treść tego dokumentu (załącznik t. 1 k. 139). Jako osoba uprawniona do otrzymania faktury z ramienia (...) S.A. podpisała się B. B. (1).

Zaksięgowanie tej faktury w (...) S.A. zostało już jednak dokonane tego samego dnia na polecenie członka zarządu T. P., z kolei deklaracje VAT-7 za miesiąc sierpień 1999 r. (załącznik t. 10 k. 1947) i CIT-2 za okres od stycznia do sierpnia 1999 r. (załącznik t. 12 k. 2263-2265) podpisała T. P., zaś CIT-8 za 1999 r. (załącznik t. 11 k. 2143-2145) podpisała oskarżona K. D. (1) i T. P..

Obie maszyny ciśnieniowe gorąco-komorowe zostały nabyte przez (...) S.A. w 1998 r. od spółki (...). (...) s.c. z siedzibą w G., a następnie zgodnie z umowami leasingu operacyjnego z dnia 22 października 1998 r. Nr (...) oraz nr (...) maszyny te zostały przekazane w leasing spółce powiązanej z ich dostawcą to jest firmie (...) Sp. z o.o. z/s w G., której założycielem, Prezesem i jedynym udziałowcem był R. C. (2) – współwłaściciel firmy (...) W. C. SC.

Spółka (...) W. C. SC zobowiązała się do przejścia spłat rat leasingowych lub wykupu przedmiotu leasingu od (...) S.A. w sytuacji między innymi braku spłaty rat leasingowych przez firmę (...) Sp. z o.o.

Natomiast ścisły związek kapitałowy i gospodarczy obu podmiotów nie tylko był znany firmie (...) S.A., lecz stanowił zasadniczy argument przemawiający za udzieleniem leasingu firmie (...).

Brak jest przy tym jakichkolwiek powodów do kwestionowania wiarygodności zeznań świadków, a w szczególności R. C. (2), który w postępowaniu sądowym podtrzymał swoje zeznania złożone wcześniej odnośnie powołanych wyżej okoliczności. Jednocześnie świadek ten wskazał, że w rozmowach dotyczących zawarcia umów leasingowych brali udział zarówno oskarżona K. D. (1), jak i oskarżony H. S. (1), który występował jako pracownik (...) S.A., a nie we własnym imieniu, działając chociażby na podstawie umowy zlecenia z dnia 29 kwietnia 1998 r. obejmującej między innymi pozyskiwanie klientów w celu zawarcia umów leasingowych przez (...) S.A. Z kolei umowa leasingu została podpisana przez T. P. i S. K. jako osoby reprezentujące (...) S.A.

Należy zatem stwierdzić, że zawarcie przez (...) Roland W. C. SC w dniu 21 lipca 1999 r. umowy leasingu było konsekwencją wcześniej podjętych przez tę firmę zobowiązań finansowych wobec (...) S.A. i w związku z powyższym, żadne działania (...) S. w charakterze pośrednika, a w szczególności te opisane przez oskarżonego H. S. (1), w zawarciu przedmiotowej transakcji leasingu nie miały miejsca. Wskazać również należy na rozbieżność tłumaczeń oskarżonego H. S. (1), który w oświadczeniu złożonym w toku postępowania kontrolnego w dniu 3 kwietnia 2002 r. (załącznik t. 2 k. 365) wskazał, że jego pośrednictwo miało m.in. polegać na sprawdzeniu wartości urządzeń, które wyleasingowane miały być przedsiębiorstwu powiązanemu z dotychczasowym leasingobiorcą, którym była spółka (...) Sp. z o.o. Tymczasem z dokumentacji w postaci wyceny tych maszyn wynika, że zostały one sporządzone na zlecenie (...) S.A., a nie oskarżonego H. S. (1). Także wcześniejsze powiązanie (...) S. A. umową leasingową, której przedmiotem były te same urządzenia, ze spółką, w której współnikiem był R. C. (3), świadczą o braku podstaw dla badania rynku w celu poszukiwania ewentualnego nabywcy, czy też kolejnego inne leasingobiorcy dla tych urządzeń.

Z tych względów, w zakresie w jakim był sprzeczne z ustalonym stanem faktycznym, Sąd ocenił jako niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonych K. D. (2) i H. S. (1) złożone na okoliczność tego zarzutu, a na podstawie dowodów, które omówiono wyżej uznał, że fakt popełnienia przez oskarżonego H. S. (1) czynu nie budzi żadnych wątpliwości.

Kwalifikacja prawna

Nie ulega wątpliwości, iż wystawienie przedmiotowej faktury VAT przez oskarżonego H. S. (1) nastąpiło w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez niego. Prowadząc działalność gospodarczą był on uprawniony do wystawiania faktur. Usługa w niej wymieniona nie została faktycznie wykonana, stąd faktura w tym względzie potwierdzała nieprawdę. Niemniej jednak należy zwrócić uwagę, iż faktura została przyjęta przez B. B. (1), a następnie sprawdzona pod względem merytorycznym przez T. P.. Brak jest jakichkolwiek dowodów aby uznać, że T. P. miała świadomość, że brak było podstaw do wystawienia faktury za pośrednictwo, a co za tym idzie będą wprowadzona w błąd co do wykonania tych usług podjęła decyzję polecenia zapłaty za niewykonaną usługę pośrednictwa. Istniała bowiem umowa z oskarżonym H. S. (1) o współpracy w zakresie pośrednictwa leasingowego z dnia 29 kwietnia 1998 r., a także przedmiotowa umowa leasingu została zawarta z (...) R. W. (...) s.c. Należy zwrócić uwagę, że T. P. nie zajmowała się negocjacjami tej umowy, a jedynie podpisała umowę w imieniu (...) S.A., stąd nie mogła być świadoma w jakim charakterze występował w czasie negocjacji oskarżony H. S. (1). Faktem jest, że sprawą tą zajmowała się oskarżona K. D. (1) i oskarżony H. S. (1). Co do zasady T. P. nie uczestniczyła w negocjacjach umów leasingowych, leżało to w zakresie obowiązków oskarżonej K. D. (1). Z tego powodu uznać należało, iż T. P. została wprowadzona w błąd w tym zakresie i jako osoba uprawniona, wchodząca w skład zarządu (...) S.A. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 7.700 zł.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał:

- oskarżonego H. S. (1) za winnego tego, że w okresie od dnia 31 sierpnia 1999 r. do dnia 8 grudnia 1999 r. w G., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, mając świadomość, iż usługa dotycząca pośrednictwa do umowy leasingowej (...) R. C. nie została wykonana wystawił poświadczającą nieprawdę fakturę VAT Nr (...) z dnia 31 sierpnia 1999 r. na kwotę 48.204,74 zł, którą posłużył się w (...) S.A. w G., wprowadzając vice Prezesa Zarządu (...) S.A. T. P. w błąd co do faktycznego zaistnienia transakcji i doprowadzając do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 7.700 zł, poprzez zapłatę na jego rzecz w dniu 21 września 1999 r. kwoty 5.200 zł, zaś w dniu 8 grudnia 1999 r. kwoty 2.500 zł, na szkodę (...) S.A. w G., tj. przestępstwa z art. 286§1 kk i art. 271§3 kk przy zast. art. 11§2 kk.

Jednakże brak jest wystarczających dowodów wskazujących na to, że oskarżona K. D. (1) miała świadomość, że oskarżony H. S. (1), uczestnicząc w negocjacjach z R. C. (3) z ramienia (...) S.A. wystawił następnie fakturę na usługę pośrednictwa, która została przyjęta przez B. B. (1), a następnie sprawdzona pod względem merytorycznym przez wiceprezesa zarządu T. P. i na jej podstawie nastąpiła częściowa wypłaty należności na rzecz oskarżonego H. S. (1) dokonana w dniu 21 września 1999 r. w kwocie 5.200 zł oraz w dniu 8 grudnia 1999 r. w kwocie 2.500 zł. Z zabezpieczonej dokumentacji nie wynika także, czy to oskarżona K. D. (1) dała następnie polecenie dokonania przelewu dotyczące zapłaty powyższych należności, jak i czy w ogóle miała jakikolwiek związek z dokonaniem przez T. P. niekorzystnym rozporządzeniem mieniem (...) S.A., choćby by dała jej takowe polecenie, czy też potwierdziła, że oskarżony H. S. (1) rzekomo wykonał tę usługę. Zwrócić należy uwagę, iż w tym okresie wszelkie dokumenty finansowe, jak i deklaracje były podpisywane przez T. P., co wskazuje, że oskarżona K. D. (1) nie wykonywała wówczas swoich obowiązków zawodowych, co mogło być związane z urodzeniem dziecka pod koniec kwietnia 1999 r. i pobytem na urlopie macierzyńskim. Jakkolwiek zatem oskarżona K. D. (1) uczestniczyła w negocjacjach związanych z przejęciem przedmiotów leasingu, na co wskazuje zarówno R. C. (3), jak i oskarżony H. S. (1), tym niemniej na tym jej udział w zarzucanym czynie się kończył. Miała zatem ona świadomość na jakich zasadach w negocjacjach występował oskarżony H. S. (1), a zatem, że brak było podstaw do wystawienia przez niego faktury VAT za usługę pośrednictwa, jednakże nie można w świetle zebranych dowodów uznać aby oskarżona K. D. (1) współdziałała z nim doprowadzając ostatecznie (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem i aby miała jakikolwiek udział we wprowadzeniu w błąd wiceprezesa zarządu T. P..

Mając powyższe na uwadze Sąd uniewinnił oskarżoną K. D. (1) od popełnienia czynu zarzucanego jej w punkcie III części wstępnej wyroku (czynu opisanego w punkcie VI aktu oskarżenia), to jest czynu z art. 286§1 kk w zw. z art. 271§1 i 3 kk przy zast. art. 11§2 kk, zaś kosztami w tym zakresie obciążył Skarb Państwa.

IV.

Maszyna offsetowa RO-66

Czyn XIV aktu oskarżenia

Oskarżonemu K. P. zarzucono:

(czyn opisany w punkcie XIV aktu oskarżenia) w okresie od 3 do 21 sierpnia 2000 r. w G. i T., pełniąc funkcję Prezesa Zarządu w (...) Sp. z o.o. z G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. D. (1), pełniącą funkcję Prezesa Zarządu w (...) S.A. z G., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, użył poświadczających nieprawdę dokumentów w postaci faktury VAT Nr (...) z dnia 3 sierpnia 2000 r., Opinii Rzeczoznawcy (...) Motoryzacyjnej Ruchu Drogowego Nr GI- (...) z dnia 24 maja 2000 roku oraz nierzetelne oświadczenie z dnia 21 sierpnia 2000 roku, czym wprowadził w błąd pracowników (...) w T., co do faktycznego zaistnienia transakcji leasingu operacyjnego Nr (...), z dnia 11 sierpnia 2000 roku, rzeczywistej wartości i pochodzenia przedmiotu leasingu, doprowadzając Bank (...) w T., do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w postaci pieniędzy w kwocie 350.000 zł, z tytułu wykupu wierzytelności leasingowych,

- to jest o przestępstwo z art. 286 §1 kk w zw. z art. 294 §1 kk i z art. 297 §1 kk i z art. 271 §1 i 3 kk przy zastosowaniu art. 11 §2 kk.

Ustalenia kontroli skarbowej

W okresie od dnia 26 września 2001 r. do dnia 16 maja 2002 r. była prowadzona kontrola skarbowa wobec (...) S.A. dotycząca podatku VAT za okres od marca do grudnia 1999 r. i podatku dochodowego za 1999 r.

Dowód:

- dokumentacja postępowania kontrolnego – załącznik t. 1 - 4 k. 1-707.

Na skutek postępowania kontrolnego wydano decyzje:

- Decyzja Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 29 maja 2002 r. Nr KP3-730-4-072- (...), w której z uwagi na zawyżenie wartości maszyny offsetowej RO-66 określono zaległość podatkową w podatku od towaru i usług za miesiąc listopad 1999 r. na kwotę 68.887 zł (k. 1925-1930, załącznik t. 4 k. 700-705).

Deklaracja VAT 7 za miesiąc listopad 1999 r. w imieniu (...) S.A. została podpisana przez członka zarządu T. P. (załącznik t. 2 k. 261)

W okresie od dnia 26 września 2001 r. do dnia 14 czerwca 2002 r. była prowadzona kontrola skarbowa wobec (...) S.A. dotycząca podatku od towarów i usług za okres od stycznia 2000 r. do października 2000 r., za grudzień 2000 r. i za luty 2001 r. oraz podatku dochodowego od osób prawnych za 2000 r. Nie ujawniono nieprawidłowości w zakresie rozliczania podatku od towarów i usług za okres od marca do sierpnia 2000 r.

Dowód:

- dokumentacja postępowania kontrolnego – załącznik t. 4-7 k. 708-1411.

Na skutek postępowania kontrolnego wydano decyzje:

- Decyzja Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 25 czerwca 2002 r. Nr (...) w której m.in. z uwagi na zawyżenie wartości maszyny offsetowej RO-66 określono zaległość podatkową z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych za 2000 r. na kwotę 281.034 zł (załącznik t. 7 k. 1331-1354),

zaś w kolejnych decyzjach od miesiąca września z uwagi na opłaty leasingowe dotyczące maszyny offsetowej RO-66 o zawyżonej wartości stwierdzono nieprawidłowości w zakresie podatku od towarów i usług, i tak:

- Decyzja Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 25 czerwca 2002 r. Nr (...) (załącznik t. 7 k. 1368-1375),

- Decyzja Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 25 czerwca 2002 r. Nr (...) (załącznik t. 7 k. 1376-1387),

- Decyzja Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 25 czerwca 2002 r. Nr (...) (załącznik t. 7 k. 1388-1394),

- Decyzja Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 25 czerwca 2002 r. Nr (...) (załącznik t. 7 k. 1395-1406),

a także decyzji wydanych w wyniku kontroli skarbowej przeprowadzonej w okresie od dnia 1 lipca 2002 r. do dnia 15 lipca 2002 r. wobec (...) S.A. dotyczącej podatku od towarów i usług za okres od marca do grudnia 2001 r. (dokumentacja postępowania kontrolnego – załącznik t. 7-8 k. 1412-1537) w postaci:

- Decyzji Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 15 lipca 2002 r. Nr KP3-730-1-028- (...) (załącznik t. 7 k. 1500-1506),

- Decyzji Urzędu Kontroli Skarbowej z dnia 15 lipca 2002 r. Nr KP3-730-2-028- (...) (załącznik t. 7 k. 1507-1513).

Stan faktyczny

W dniu 16 marca 1999 r. (...) Sp. z o.o. z J., reprezentowana przez prezesa zarządu Z. B., nabyła od (...) Banku (...) S.A. we W., na podstawie faktury VAT nr (...), między innymi maszynę drukarską offsetową rolową dwukolorową RO-66 za kwotę 30.000 zł (brutto: 36.600 zł; VAT: 6.600 zł). Wartość rynkowa wymienionej maszyny wg. operatu szacunkowego dokonanego przez biegłego rzeczoznawcę wynosiła netto 36.886,50 zł (brutto: 45.000 zł). Z opisu urządzenia wynikało, że maszyna była niekompletna o dużym stopniu zużycia, brakowało zespołów drukujących, drukowała tylko na 2 zespołach w systemie rola-rola lub rola piano. Sytuacja finansowa firmy (...) Sp. z o.o. z J. była na tyle zła, że nie mogła wywiązać się w terminie z zobowiązania zapłaty należności za zakupione urządzenia.

Dowód:

- protokół zdawczo-odbiorczy k. 1058-1059, 1125-1126;

- wykaz maszyn i urządzeń do wyceny k. 1060-1062, 1127-1131;

- ogłoszenia w prasie k. 1063-1064, 1132-1133;

- dokumentacja transakcji nabycia maszyny RO-66 k. 1065-1077, 1134-1148;

- dokumentacja nabycia maszyny przez (...) Sp. z o.o. k. 1103-1124;

- protokół z badania dokumentów i ewidencji k. 1938-1994;

- dokumentacja (...) S.A. dotyczące urządzenia załącznik t. 4 k. 651-667.

W czasie, w którym spółka (...) nabyła wskazaną wyżej maszynę drukarską maszyna ta była w dużym stopniu zużyta, zdekompletowana i wychodząca z użycia, przy braku części zamiennych. Natomiast Z. B. po nabyciu i odebraniu tej maszyny nie uruchamiał jej oraz nie przeprowadzał w niej żadnych remontów i modernizacji.

W dniu 30 listopada 1999 r. spółka (...) reprezentowana przez Z. B. sprzedała tę maszynę (...) S.A. w G. za kwotę 427.000 zł brutto (faktura VAT nr (...)) z dnia 30 listopada 1999 r. na kwotę netto 350.000 zł; brutto: 427.000 zł; VAT:

77.000 zł). Cena sprzedaży tej maszyny w wysokości 350.000 zł netto, określona w w/w fakturze VAT, za wiedzą stron została bezzasadnie kilkakrotnie zawyżona. Na polecenie T. P. należności zostały zaksięgowane (...) i przyjęte jako środek trwały z przeznaczeniem do leasingu.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) wraz z (...) k. 1013, 1149, 1851-1852, załącznik t. 2 k. 248;
- przyjęcie środka trwałego k. 1853-1854, załącznik t. 2 k. 249;
- informacja (...) w K. o przebiegu transakcji k. 1081-1088, 1155-1162;
- protokół badania dokumentów M. załącznik t.2 k. 293-312.

W związku z zawarciem tej transakcji w dniu 30 listopada 1999 r. wystawiona została faktura VAT nr (...) podpisana przez Z. B. oraz spisano protokół zdawczo-odbiorczy, który podpisany został przez M. F. oraz ze strony nabywcy przez oskarżoną K. D. (1), zaś z jego treści wynikało, że maszyna w momencie przejścia jest zdatna i sprawna do użytkowania. Brak było jakiegokolwiek dokumentacji technicznej dotyczącej maszyny RO-66 (załącznik t. 2 k. 384).

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 1080, 1149;
- protokół zdawczo-odbiorczy k. 1078, 1151;
- dokumentacja dotycząca transakcji sprzedaży k. 1079, 1150;
- informacja (...) w K. o przebiegu transakcji k. 1081-1088, 1155-1162.

Z. B. informował oskarżoną K. D. (1) i prokurenta H. S. (1), z którymi prowadził rozmowy dotyczące tej transakcji o kwocie, za jaką nabył przedmiotową maszynę.

Nabywca zapłacił wystawcy faktury VAT nr (...) łączną kwotę 203.000 zł, z czego 20.000 zł – czekiem, 10.000 zł – na podstawie wypłaty z kasy, a 173.000 zł przelewem z rachunku w (...) SA O/G..

Dowód:

- informacja (...) w K. o przebiegu transakcji k. 1081-1088, 1155-1162;
- protokół badania dokumentów M. załącznik t.2 k. 293-312.

W dniu 24 maja 2000 r. – z przeznaczeniem dla potrzeb własnych – wykonana została zlecona przez (...) S.A. wycena wartości rynkowej maszyny offsetowej RO-66 przez rzeczoznawcę techniki motoryzacyjnej S. M., który wcześniej już dokonywał wycen na zlecenie (...) S.A. W dokumencie wyceny o numerze GI- (...), opatrzonym datą 24 maja 2000 r., biegły ten oszacował wartość maszyny na kwotę 430.000 zł oraz stwierdził, że została wyprodukowana w 1996 r., jest po trzyletnim okresie używania, nadal sprawna i nie wymaga naprawy, zaś jej podzespoły znajdują się w dobrym stanie technicznym. Wycena ta była nierzetelna.

Dowód:

- wycena wartości rynkowej maszyny offsetowej RO-66 k. 775-776, 1025-1026, 1153-1154, 1165-1167, 2150;
- zlecenie wyceny załącznik t. 2 k. 324;
- informacja (...) w K. o przebiegu transakcji k. 1081-1088, 1155-1162.

W dniu 3 sierpnia 2000 r. (...) S.A. w G. reprezentowane przez oskarżoną K. D. (1) sprzedało maszynę nabytą od spółki (...) za kwotę 427.000 zł (...) Sp. z o.o. w G., reprezentowanemu przez oskarżonego K. P., a w związku z tą transakcją wystawiona została faktura VAT nr (...).

Dowód:

- faktura VAT nr (...). k. 773 , 774, 1014, 1163, 1164;
- informacja UKS w K. o przebiegu transakcji k. 1081-1088, 1155-1162.

Należność w kwocie 427.000 zł została w całości uregulowana przez (...) Sp. z o.o., z tego zapłacono bezpośrednio kwotę 299.000 zł, a pozostałą część rozliczono w formie kompensat wzajemnych należności i zobowiązań.

Dowód:

- informacja UKS w K. o przebiegu transakcji k. 1081-1088, 1155-1162.

W dniu 7 sierpnia 2000 r. oskarżona K. D. (1) złożyła wniosek do (...) Sp. z o.o. o zawarcie umowy leasingu operacyjnego maszyny offsetowej RO-66, w którym wskazano, że urządzenie pochodzi od firmy (...), zaś jego wartość wynosi 350.000 zł netto, a miejscem jej używania jest O. Z..

Dowód:

- wniosek o zawarcie umowy leasingu operacyjnego k. 707-708, 2162.

W dniu 11 sierpnia 2000 r. zawarta została umowa leasingu operacyjnego Nr (...) pomiędzy reprezentowaną przez oskarżonego K. P. i B. B. (1) spółką (...) Sp. z o.o. występującą jako leasingodawca i reprezentowaną przez oskarżoną K. D. (1) spółką (...) S.A. występującą w charakterze leasingobiorcy. Przedmiotem tej umowy była opisana wyżej maszyna RO-66, która jak wynikało z treści tej umowy miała zostać zainstalowana w O. – Z. przy ulicy (...).

Dowód:

- umowa leasingu z harmonogramem spłat k. 778-782, 1168-1172, 2156, 2159-2160;
- warunki umowy leasingu k. 784-786, 1015, 1174-1176, 2157-2158.

W protokole zadawczo-odbiorczym z dnia 8 sierpnia 2000 r. oskarżeni K. D. (1) – przyjmująca i oskarżony K. P. i B. B. (1) – przekazujący stwierdzili, że obiekt leasingowy został przekazany w siedzibie sprzedającego w dniu 18 sierpnia 2000 r. wraz z pełnym wyposażeniem i dokumentacją rejestracyjną. Przyjmujący – oskarżona K. D. (1) – oświadczyła, że obiekt leasingowy po jego oględzinach i próbie technicznej jest sprawny do użytkowania wg wymagań przyjmującego.

Dowód:

- protokół zdawczo-odbiorczy k. 2163.

Tymczasem w rzeczywistości przedmiotowa maszyna od momentu jej sprzedaży przez (...) Sp. z o.o. na rzecz (...) S.A. znajdowała się w magazynach Spółdzielni Rolniczej w J. i do dnia 4 grudnia 2003 r. nie opuściła ona terenu tej spółdzielni oraz nie została uruchomiona do eksploatacji ani też wyremontowana lub w jakikolwiek sposób zmodernizowana.

Dowód:

- protokół oględzin urządzenia wraz z dokumentacją fotograficzną k. 1185-1194, 1195-1202;

- protokół oględzin maszyny załącznik t. 2 k. 289-292.

Rozliczenie transakcji leasingu operacyjnego zostało przeprowadzone w ten sposób, że kwotę 106.750 zł, wynikającą z faktury VAT z dnia 10 sierpnia 2000 r. wystawionej przez (...) Sp. z o. o. za pierwszą opłatę leasingową skompensowano z należnością (...) S.A. z tytułu faktury sprzedaży przedmiotu leasingu.

Dowód:

- informacja UKS w K. o przebiegu transakcji k. 1081-1088, 1155-1162;

- dokumentacja dotycząca opłat leasingowych k. 2176-2194.

Pozostałą wierzytelność, w kwocie 489.975 zł, stanowiącą całość zobowiązania z tytułu umowy leasingowej, leasingodawca (...) Sp. z o.o. działający poprzez oskarżonego K. P. i I. R. w dniu 8 sierpnia 2000 r. zaofferował do wykupu Bankowi Spółdzielczemu w T., a następnie w dniu 21 sierpnia 2000 r. oferta została przyjęta i doszło do sprzedaży Bankowi Spółdzielczemu w T. wierzytelności leasingowej za cenę 314.196,33 zł. Przedstawiciele banku nie posiadali wiedzy o rzeczywistej wartości i stanie technicznym urządzenia, opierali się jedynie na dostarczonych przez (...) Sp. z o.o. dokumentach.

Dowód:

- oferta sprzedaży wierzytelności k. 772, 1163;

- oświadczenie banku o przyjęciu oferty k. 783, 1173;

- ramowa umowa nabywania wierzytelności leasingowych z (...) Sp. z o.o. k. 764-770;

- aneksy do umowy k. 771-772;

- zawiadomienie o zbyciu wierzytelności k. 2164.

Zabezpieczeniem tej umowy było przewłaszczenie na maszynie RO-66 dokonane na rzecz banku umową nr (...) z dnia 21 sierpnia 2000 r., w której wartość określono na kwotę 350.000 zł. Umowa została podpisana w imieniu (...) Sp. z o.o. przez oskarżonego K. P. i B. B. (1).

Dowód:

- oświadczenie banku o przyjęciu oferty k. 783, 2168;

- umowa przewłaszczenia k. 787-788, 1177-1178, 2169;

- informacja (...) w K. o przebiegu transakcji k. 1081-1088, 1155-1162.

Bank (...) w T. dokonując wykupu tej wierzytelności otrzymał od leasingodawcy komplet dokumentów, w tym nierzetelną wycenę maszyny sporządzoną przez rzeczoznawcę S. M., a także podpisane przez oskarżoną K. D. (1) i E. Ś. nierzetelne oświadczenie z dnia 21 sierpnia 2000 r., z którego wynikało, że przedmiot leasingu pochodzi z windykacji w dniu 6 marca 2000 r. przez (...) S.A. od firmy (...) Leszek Dudziak.

Dowód:

- oświadczenie o pochodzeniu maszyny k. 789, 1016, 1152, 1179, 2167.

Powyższe oświadczenie miało dla (...) w T. zasadnicze i decydujące znaczenie dla podjęcia decyzji w zakresie wykupu wspomnianej wierzytelności i uruchomienia kredytu.

Dowód:

- regulamin kredytowania k. 717-730;
- regulamin nabywania wierzytelności leasingowych k. 731-763;
- opinia komitetu kredytowego k. 777, 1167.

W związku ze zwłoką w płatnościach opłat leasingowych przez leasingobiorcę, tj. (...) S.A. w dniu 5 kwietnia 2001 r. (...) Sp. z o.o. rozwiązała umowę leasingu Nr (...), a w dniu 13 kwietnia 2001 r. przedmiotową umowę wypowiedział Bank (...) w T..

Dowód:

- zestawienia BS w T. k. 713-716;
- informacja UKS w K. o przebiegu transakcji k. 1081-1088, 1155-1162;
- wypowiedzenie umowy leasingowej k. 2174, 2175.

Przy czym bank ten nie był w stanie podjąć w odniesieniu do przedmiotu leasingu skutecznych działań, związanych z zaspokojeniem swych roszczeń, poprzez dokonanie jej sprzedaży, wskutek tego, że przedstawiała ona wartość złomową.

Dowód:

- protokół oględzin urządzenia wraz z dokumentacją fotograficzną k. 1185-1194, 1195-1202;
- protokół oględzin maszyny załącznik t. 2 k. 289-291.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 19 maja 2008 r. sygn. akt III Ks(...) oskarżona K. D. (1) została prawomocnie skazana za czyn z art. 56§2 kks w zw. z art. 6§2 kks dotyczący uszczuplenia podatku VAT poprzez podanie nieprawdy w deklaracjach VAT-7 między innymi za listopad 1999 r. odnośnie podatku naliczonego obniżającego podatek należny, zawiązując go o kwotę w wysokości 16.520 zł wynikającą z faktury VAT nr (...) z dnia 30 listopada 1999 r. wystawionej przez (...) Sp. z o.o. w J. dokumentującej zakup maszyny offsetowej rolowej RO-66, której cena zakupu została zawyżona .

Wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 3 kwietnia 2012 r. sygn. akt III K (...) który został zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 3 lipca 2013 r. sygn. akt VI Ka(...) oskarżona K. D. (1) została prawomocnie skazana za to, że w okresie od 8 do 21 sierpnia 2000 r. w G. i T., pełniąc funkcję Prezesa Zarządu w (...) S.A., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, użyła poświadczających nieprawdę dokumentów w postaci Oceny technicznej Nr GI- (...) z dnia 24 maja 2000 r. oraz oświadczenia z dnia 21 sierpnia 2000 r., a także faktury VAT Nr (...) z dnia 3 sierpnia 2000 r. wystawionej przez (...) S.A. z/s w G., przez co wprowadziła w błąd pracowników (...) w T., co do rzeczywistej wartości i pochodzenia przedmiotu umowy leasingu operacyjnego Nr (...) zawartej w dniu 11 sierpnia 2000 r. pomiędzy (...) Sp. z o.o. z/s w G. a (...) S.A. z/s w G. i doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości (...) w T. w kwocie 314.196,33 zł wydatkowanej na rzecz (...) Sp. z o.o. z/s w G. tytułem ceny wykupu przysługującej tej spółce wierzytelności pieniężnej z w/w umowy leasingu operacyjnego, tj. przestępstwa z art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk.

Powyższych ustaleń faktycznych Sąd dokonał w oparciu o powołane wyżej dokumenty, jak również częściowo o wyjaśnienia oskarżonej K. D. (1) (k. 519, 560-561, 624-628, 2832-2834, 2868-2869), o wyjaśnienia K. P. (k. 516, 519, 586-589, 590-591, 629, 2871-2872) oraz zeznania świadków:

- częściowo Z. B. k. 494-497, 498-499, 603-604, 630-632, 3145-3149, 3333-3334, 3337-3339, 2240-3341,

- I. F. (zmarła k. 3151) k. 192-193, 525-529,
- A. H. (1) k. 320-324, 3239, 3246, 3247-3250, 3251, 3252-3255, 3256-3258,
- H. R. k. 553-554,
- B. B. (1) (zmarła k. 2795) k. 180-188, 530-532 , załącznik t. 2 k. 396-400, z kat o sygn. III K (...) k. 388-393, 704-705, 1467-1469, 1729-1730,
- T. P. (zmarła k. 2801) z akt o sygn. III K (...) k.1385-1387,
- S. K. k. 478-481, 543-544, 3211-3212,
- E. Ś. k. 353-354, 520-522 , 3075-3076,
- S. M. (zmarł k. 703) k. 210-212, 592-594, 595-596, 629-630, z akt o sygn. III Ks (...) k. 384-387,
- I. R. k. 221-223, 506-507, 3107-3108,
- R. G. k. 482-485, 544, 3199-3200,
- M. R. k. 486-488, 544-545, 3144-3145,
- J. J. (3) k. 325-328, 515 , 3199,
- E. G. k. 329-333, 515-517 i z akt o sygn. III Ko (...) k. 41-43,
- A. H. (2) k. 334-339, 517 , 3057,
- W. R. (poprzednio P.) k. 340-342, 517-518 , 3057-3059,
- W. B. k. 346-349, 518-520 , 3059,
- T. R. k. 350-352, 520 ,
- B. y C. k. 165-170, 171-176, 504-505 ,
- J. O. k. 177-179 ,
- J. P. k. 289-290, 471-473 ,
- Z. G. k. 304-306, 513 , 3059-3060,
- M. M. k. 548-549 , 3210-3211.

Sąd dokonując ustaleń faktycznych opierał się na dokumentacji jaka została zabezpieczona w toku postępowania, a także w toku kontroli skarbowej i dołączona do akt. Stanowiło ona również punkt odniesienia do oceny wiarygodności relacji pozostałych osób.

Ocena materiału dowodowego w zakresie maszyny offsetowej RO-66

Maszyna drukarska RO-66 od jej zakupu przez (...) S.A. do dnia kontroli nie była w ogóle gospodarczo wykorzystywana, będąc przez cały ten okres całkowicie bezużyteczną, co wiąże się z faktem jej przechowywania w stanie zdemontowanym, w zaadaptowanej na magazyn stodole Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w J..

Oskarżona K. D. (1) przed zakupem maszyny, czy też bezpośrednio po jego dokonaniu nie dążyła do zweryfikowania rzeczywistego stanu technicznego urządzenia poprzez jej uruchomienie i zweryfikowanie jego sprawności, a zatem i przydatności do zakładanych celów. Powyższe stanowi potwierdzenie, że powodem zakupu maszyny nie były uzasadnione racje gospodarcze – druk folderów reklamowych. W księgach rachunkowych nie stwierdzono żadnego dowodu potwierdzającego faktyczne użytkowanie przez (...) S.A. przedmiotu leasingu. Nie stwierdzono również żadnego przychodu, który zostałby osiągnięty w wyniku eksploatacji w/w maszyny drukarskiej. Zakup dokonany był w celu obejścia przepisów prawa podatkowego i w 1999 r. miał na celu uzyskanie zwrotu podatku naliczonego VAT, związanego z zakupem tej maszyny, a w 2000 r. zawyżenie kosztu własnego sprzedaży tej maszyny. Spowodowało to zawyżenie kosztów uzyskania przychodów, a tym samym zaniżenie podstawy opodatkowania. Całkowity brak eksploatacji przez (...) S. A. w/w maszyny offsetowej sprawia, iż wydatki wynikające z faktur wystawionych przez (...) Sp. z o.o. z tytułu opłat leasingowych uznać należy za całkowicie bezzasadne i nie mające związku z prowadzoną działalnością gospodarczą przez (...) S.A., a więc nie mogące stanowić kosztów uzyskania przychodów. Mając powyższe okoliczności na uwadze, nie sposób uznać za wiarygodne twierdzeń oskarżonej K. D. (1) i świadka Z. B., że urządzenie to było sprawne i miało być wykorzystywane przez (...) S.A. do druku ulotek reklamowych. Zresztą takiego zamiaru wykorzystania maszyny drukarskiej nie potwierdza S. K. – członek zarządu (...) S.A. Przeczy temu nie tylko rzeczywisty stan techniczny urządzenia, ale również fakt, iż nie podjęto nawet żadnych prób przewiezienia maszyny do miejsca jego przeznaczenia – O. Z. ul. (...) jak i jej uruchomienia. Z kolei i zapisów księgowych w zakresie środków trwałych wynikało, iż maszyna została zakupiona z przeznaczeniem do leasingu.

Rzeczywisty stan techniczny maszyny drukarskiej offsetowej rolowej dwukolorowej RO-66 potwierdza dokumentacja związana z transakcją jej sprzedaży w dniu 16 listopada 1999 r. przez (...) Bank (...) S.A. we W., a także brak jakichkolwiek nakładów na nią w czasie gdy została ona złożona na przechowanie w magazynach Spółdzielni Rolniczej w J., gdzie była przechowywana co najmniej do dnia 4 grudnia 2003 r., a także fakt, iż nigdy nie została uruchomiona do eksploatacji.

Z dokumentacji (...) Banku (...) S.A., w istocie potwierdzonej zeznaniami jej przedstawiciela w osobie B. C., wynika z kolei, że przedmiotowe urządzenie zaoferowane zostało do sprzedaży w trybie przetargu ofertowego nieograniczonego, początkowo za cenę wynikającą z uzyskanej przez bank wyceny, tj. za kwotę 45.000 zł, a w związku z tym, że nikt na tę ofertę nie odpowiedział, cena, za którą bank się zgodził urządzenie sprzedać, obniżona została do kwoty 30.000 zł. Nie sposób uznać, iż maszyna ta została źle wyceniona już wówczas, jak twierdzi Z. B.. Gdyby faktycznie jej rzeczywista wartość była znacznie większa, to z pewnością znalazłaby ona nabywcę w pierwszym przetargu.

Z. B. wskazał w swych zeznaniach, że informował oskarżoną K. D. (1), reprezentującą przy zawarciu tej transakcji nabywcę (...) S.A. za jaką kwotę nabył przedmiotową maszynę, a także podał w jaki sposób ustalona została cena wskazana w wystawionej przez niego fakturze VAT potwierdzającej zawarcie tej transakcji. Powyższe było już wystarczające by dokonać weryfikacji stanu technicznego maszyny jeszcze przed jej zakupem. Oskarżona K. D. (1) nie uczyniła jednak tego, co również wskazuje na zamiar w jakim to urządzenie zostało nabyte.

Z kolei dopiero przed zawarciem pomiędzy (...) S.A. i (...) Sp. z o.o. transakcji, której przedmiotem była maszyna drukarska, na zlecenie sprzedającego dokonana została wycena wartości rynkowej przedmiotu sprzedaży przez rzeczoznawcę techniki motoryzacyjnej S. M.. W dokumencie wyceny o numerze GI- (...), opatrzonym datą 24 maja 2000 r., biegły ten oszacował wartość maszyny na kwotę 430.000 zł oraz stwierdził, że jest ona sprawna i nie wymaga naprawy, zaś jej podzespoły znajdują się w dobrym stanie technicznym. S. M. w złożonych w sprawie wyjaśnieniach podał, że wyceny maszyny drukarskiej dokonał na zlecenie oskarżonej K. D. (1). Dokonując tej wyceny S. M. dysponował jedynie fakturą dotyczącą zakupu przedmiotu wyceny oraz przedłożoną przez oskarżoną K. D. (1) tabliczką znamionową z rokiem produkcji 1996, co jednoznacznie dowodzi intencjonalnego zachowania oskarżonej obliczonego na uzyskanie zawyżonej wyceny w świetle jej zapewnień wobec rzeczoznawcy co do eksploatacji urządzenia. Brak było jakichkolwiek innych dokumentów jak chociażby instrukcja obsługi, zasady użytkowania czy też informacji o ewentualnych naprawach. Rzeczoznawca razem z oskarżoną oglądał wycenianą maszynę w J., maszyna ta była w częściach składowych, jednak oskarżona K. D. (1) zapewniała go, że wkrótce maszyna ta zostanie uruchomiona. Na

tej podstawie S. M. dokonał wyceny maszyny nie uwzględniając faktu, iż jest ona nieczynna. S. M. przyznał też, że dokonana przez niego wycena była zawyżona, gdyż nie uwzględniono w niej, że maszyna poddana jego wycenie jest nieczynna. Zdaniem Sądu wyjaśnienia S. M. dotyczące powyższych okoliczności uznać należy za wiarygodne, gdyż brak jest powodów dla których miałby on złożyć nieprawdziwe zeznania w tym zakresie. Zważywszy natomiast na ewentualną odpowiedzialność karną, na którą naraził się on składając wyjaśnienia tej treści tezę taką należy wykluczyć.

Z powyższego wynika, iż oskarżona K. D. (1) miała świadomość zawyżenia wartości maszyny drukarskiej, a co za tym idzie nierzetelności sporządzonej wyceny przez rzeczoznawcę, zresztą sama do tego dążyła. Stąd w tym zakresie jej wyjaśnienia nie zasługują na wiarę.

W dniu 3 sierpnia 2000 r. (...) S.A. w G. reprezentowana przez oskarżoną K. D. (1) sprzedała maszynę nabytą od spółki (...) za kwotę 427.000 zł (...) Sp. z o.o. w G., reprezentowanej przez oskarżonego K. P. co potwierdza faktura VAT nr (...). Już w dniu 11 sierpnia 2000 r. zawarta została umowa leasingu operacyjnego Nr (...) pomiędzy (...) Sp. z o.o. reprezentowaną przez oskarżonego K. P. i B. B. (1) występującą w charakterze leasingodawcy i spółką (...) S.A. reprezentowaną przez oskarżoną K. D. (1) występującą w charakterze leasingobiorcy. Przedmiotem tej umowy była opisana wyżej maszyna RO-66, która jak wynikało z treści tej umowy miała zostać zainstalowana w O. – Z. przy ulicy (...), a okoliczność tę potwierdza umowa leasingu.

Jak wynika z powyższego zawarcie umowy leasingu ze strony (...) Sp. z o.o. byli zaangażowani oskarżony K. P. i B. B. (1), zaś wszelkie informacje dotyczące maszyny drukarskiej posiadali oni wyłącznie od oskarżonej K. D. (1). Brak było jakichkolwiek dowodów wskazujących, że oskarżony K. P. miał być świadomy, że dokonuje zakupu maszyny na rzecz (...) Sp. z o.o., której wartość została znacząco zawyżona przy uwzględnieniu jej rzeczywistego stanu technicznego. Kwota wynikająca z faktury sprzedaży została w całości rozliczona, stąd nie sposób uznać jakoby transakcja miała charakter fikcyjny i miała w świadomości oskarżonego K. P. zmierzać, do dalszego pokrzywdzenia (...) w T. w momencie wykupu wierzytelności leasingowej i przewłaszczenia urządzenia na zabezpieczenie. Sam oskarżony K. P. nie dokonywał oględzin maszyny, podobnie jak pracownicy banku, zaś swoje wyobrażenia o maszynie drukarskiej kształtował na podstawie przedłożonych mu w związku z transakcją dokumentów, jak chociażby nierzetelna wycena rzeczoznawcy. Zgromadzone dowody potwierdzają relacje oskarżonego K. P., w których ten wskazał, iż dokumenty złożone przez niego do pokrzywdzonego banku w związku z wykupem wierzytelności wynikającej z umowy leasingowej oskarżony otrzymał od oskarżonej K. D. (1).

Bank (...) w T. dokonując wykupu tej wierzytelności otrzymał od leasingodawcy (...) Sp. z o.o. komplet dokumentów, w tym opisaną wyżej nierzetelną wycenę S. M., a także podpisane przez oskarżoną K. D. (1) i E. Ś. oświadczenie z dnia 21 sierpnia 2000 r. stwierdzające, że przedmiot leasingu pochodzi z windykacji należności wynikającej z innej umowy leasingu operacyjnego. Nie sposób uznać, jakoby oskarżony K. P. był świadomy nierzetelności tych dokumentów, by uczestniczył w ich wytworzeniu.

E. Ś. zeznał, że podpisał przedmiotowe oświadczenie na prośbę oskarżonej K. D. (1) nie orientując się czy jest ono prawdziwe oraz w jakim celu ma ono zostać wykorzystane. O prawdziwości tego oświadczenia utwierdził go fakt podpisania oświadczenia przez oskarżoną. Przy czym zgodnie z jego zeznaniami złożonymi w postępowaniu sądowym w dacie podpisania tego oświadczenia widział on elementy maszyny drukarskiej przechowywane w siedzibie firmy (...) Sp. z o.o.

Za udowodnione Sąd uznał zatem, że oskarżona K. D. (1) nie informowała wszystkich osób zaangażowanych formalnie w kolejne transakcje związane z maszyną drukarską o jej rzeczywistej wartości, stąd wyjaśnienia oskarżonego K. P. w tym zakresie należy ocenić jako wiarygodne. Utrzymywał on konsekwentnie, iż nie weryfikował treści i wiarygodności dokumentów uznając, że oskarżona K. D. (1) będąca udziałowcem (...) Sp. z o.o. nie będzie działała na szkodę tej spółki, która przecież faktycznie rozliczyła transakcję zakupu maszyny od (...) S.A., zaś w przypadku wypowiedzenia umowy leasingowej będzie ona również ponosiła odpowiedzialność cywilną wobec (...) w T. z tytułu wykupu wierzytelności, co wprost wynika z postanowień ramowej umowy o nabywanie wierzytelności (k. 764-769 t. IV). Brak było jakichkolwiek okoliczności jakie mogłyby na ten czas wzbudzić w oskarżonym K. P. wątpliwości co do rzeczywistej wartości maszyny,

przy czym całą wiedzę o niej posiadał on z dokumentacji, która również przez przedstawicieli pokrzywdzonego banku została uznana za rzetelną i na jej podstawie bez dokonywania oględzin urządzenia wykupili oni wierzytelność leasingową.

Dokumenty złożone przez oskarżonego K. P., a w szczególności oświadczenie o pochodzeniu maszyny miały dla (...) w T. zasadnicze i decydujące znaczenie dla podjęcia decyzji w zakresie wykupu wspomnianej wierzytelności i uruchomienia kredytu. Wynika to z treści opinii komitetu kredytowego oraz zgodnych w tej kwestii zeznań świadków T. R., J. J. (3), E. G., W. R. (P.) oraz W. B..

Nie było przy tym podstaw, aby uznać, że przedmiot leasingu znany był pracownikom banku, widzieli go i zdawali sobie przynajmniej sprawę z jego stanu, a przez to pośrednio z jego wartości, przez co nie powinni czuć się wprowadzonymi w błąd odnośnie tej okoliczności. Podkreślenia wymaga, iż pracownicy pokrzywdzonego banku podczas przesłuchań wypowiadali się czysto teoretycznie o powinności przeprowadzenia oględzin przedmiotowej maszyny drukarskiej. In concreto nie wiedzieli, czy takowe miały miejsce, wykluczając jednak powyższe. W podobnym tonie brzmiały zeznania członków zarządu (...) Sp. z o.o. z okresu poprzedzającego powołanie do pełnienia tej funkcji oskarżonego K. P., jak również ten zaprzeczał aby takowe dokonywał. Nie może budzić wątpliwości, że oględziny nie miały miejsca, skoro bank był informowany o innym od rzeczywistego miejscu przechowywania przedmiotu leasingu (faktycznie znajdował się w J., w dokumentacji leasingowej była zaś mowa o O. – Z. ul. (...)). Nie sposób sobie więc wyobrazić, by w takiej sytuacji pracownicy banku dokonali oględzin konkretnie tej maszyny drukarskiej, która była przedmiotem leasingu, na którego finansowanie poprzez wykup wierzytelności leasingowej, bank miał się zdecydować. Stąd o niczym nie mogły również świadczyć zeznania M. M., w których wskazał, że przedstawiciele bliżej nieokreślonego banku mieli na terenie (...) w J., gdzie świadek wynajmował biura, oglądać przedmiotową maszynę drukarską. Podobnie twierdzenia Z. B. nie zasługują w tym względzie na wiarę.

Biorąc pod uwagę wskazane wyżej dowody za udowodnione uznać należy następujące okoliczności:

Z. B. sprzedając spółce (...) S.A. maszynę drukarską w fakturze VAT nr (...) zawyżył jej wartości o kwotę 397.000 zł, co odbyło się za wiedzą i zgodą oskarżonej K. D. (1). Zawyżenie wartości maszyny drukarskiej miało na celu późniejsze wprowadzenie w błąd pracowników (...) w T. co do rzeczywistej wartości tej maszyny. W tym też celu została sporządzona dokumentacja mająca potwierdzić wartość wynikającą z faktury jej zakupu w postaci nierzetelnej wyceny.

Spółka (...) S.A. zbyła następnie maszynę drukarską za kwotę odpowiadającą tak zawyżonej wartości, a kolejny nabywca – to jest (...) Sp. z o.o. zapłaciła sprzedającemu umówioną cenę, co przesądza, że transakcja miała charakter rzeczywisty i została odnotowana w księgach rachunkowych obu podmiotów.

Maszyna drukarska nabyta przez (...) Sp. z o.o. została następnie oddana w leasing spółce (...) S.A., natomiast działania podjęte przez oskarżoną K. D. (1) miały na celu wprowadzenie w błąd zarówno osób reprezentujących (...) Sp. z o.o. – oskarżonego K. P., B. B. (1) i I. R., jak i przedstawicieli (...) w T., który ostatecznie sfinansował całość transakcji, dokonując wykupu wierzytelności leasingowej, w wyniku czego bank ten został doprowadzony do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 314.196,33 zł. Owa niekorzystność wyrażała się w zadysponowaniu własnymi środkami pieniężnymi banku, bez faktycznego przedstawienia dla takiego poziomu finansowania leasingu wymaganego przez bank, a zarazem oczekiwanego zabezpieczenia, a więc przewłaszczenia na zabezpieczenie przedmiotu leasingu o wartości odpowiedniej do wysokości wykupionego zobowiązania leasingowego i uiszczonej za nie ceny, ponadto pochodzącego z windykacji należności z innej umowy leasingowej. Niewątpliwie doszło do takiego pogorszenia sytuacji majątkowej (...) w T. już tylko w następstwie przelania pieniędzy do (...) Sp. z o. o. tytułem wykupu wierzytelności leasingowej bez odpowiedniego (w formie przewłaszczenia rzeczy o oczekiwanej i deklarowanej wartości) zabezpieczenia roszczeń banku przysługujących mu względem tylko potencjalnie niesolidnego leasingobiorcy.

Jednocześnie pewnym jest, że oskarżona była żywnie zainteresowana uzyskaniem finansowania przedmiotowego leasingu i to na odpowiednim (zawyżonym w stosunku do wartości przedmiotu zabezpieczenia) poziomie. Z jej wyjaśnień wynika, że liczyła ona, iż wpływ odpowiednich środków do (...) Sp. z o. o. tytułem wykupu wierzytelności

leasingowej, pozwoli uregulować zadłużenie tej spółki wobec (...) S.A. z tytułu zakupu przedmiotu leasingu, zaś (...) S.A. pozwoli spłacić dług wobec spółki (...). Jej celem nie było więc tylko osiągnięcie bezpośredniej korzyści majątkowej przez (...) Sp. z o. o., ale również i zapewne przede wszystkim zapewnienie dopływu gotówki do (...) S.A. tytułem wykreowanego wcześniej zadłużenia leasingodawcy względem leasingobiorcy w związku z nabyciem późniejszego przedmiotu leasingu zwrotnego.

Mając powyższe na uwadze wyjaśnienia K. D. (1) na okoliczność przyczyn zawarcia tej transakcji uznać należy za całkowicie niewiarygodne. Jest bowiem oczywistym, że oskarżona reprezentująca (...) S.A. świadomie nabywając przedmiotową maszynę za znacznie zawyżoną cenę nie miała zamiaru wykorzystać jej dla potrzeb reprezentowanej przez siebie spółki. Nie zrobił również tego Z. B., który sprzedał tę maszynę drukarską, a następnie od dnia 18 grudnia 2000 r. pełnił funkcję prezesa (...) S.A. Gdyby ich twierdzenia były wiarygodne to z pewnością podjęto by jakiegokolwiek działania zmierzające do uruchomienia maszyny i rozpoczęcia jej eksploatacji. Gdyby faktycznie nabyciu urządzenia przyświecał cel jego wykorzystania w ramach działalności (...) S.A. racjonalnym działaniem byłoby bowiem nabycie tej maszyny za możliwie najniższą cenę i jak najszybsze wykorzystanie jej dla potrzeb spółki bez dalszego jej zbywania, a następnie ponownego brania jej w leasing od jej nabywcy. W takim przypadku zbędnym byłoby także zlecenie S. M. dokonania wyceny maszyny, w której zawyżono wartość tego urządzenia. Zważyć należy bowiem, że maszyna od czasu jej zakupu w listopadzie 1999 r. do czasu jej zbycia w dniu 3 sierpnia 2000 r. nie była eksploatowana, zaś okoliczność ta podważa wiarygodność twierdzeń o chęci jej wykorzystania w ramach działalności (...) S.A., przy czym jak wynika z dokumentacji księgowej maszyna ta została zaewidencjonowana jako środek trwały z przeznaczeniem do leasingu, już w momencie jej nabycia od spółki (...).

Odwołując się już tylko do zdrowego rozsądku, wręcz niemożliwym jest, by tak rzekomo wartościowe urządzenie, jak była przedstawiana przedmiotowa maszyna drukarska w kontaktach z Bankiem Spółdzielczym w T. właśnie z wykorzystaniem faktury VAT nr (...) i wyceny S. M., mogło przez taki długi okres od nabycia go przez (...) Sp. z o.o., a następnie przez (...) S.A. pozostawać najzwyczajniej niewykorzystanym i narażonym choćby z uwagi na warunki, w jakich było przechowywane, na znaczące pogorszenie jego stanu, aby w tak długim okresie czasu nikt z właścicieli jej nie doglądał. Nikt o zdrowych zmysłach, urządzenia sprawnego, gotowego do użytku, o pokażnej wartości nie złożyłby na przechowanie w odległym miejscu i to bez zapewnienia jakiegoś szczególnego dozoru nad nim, a tak w istocie przez cały okres było.

Nie sposób dać wiary twierdzeniom, że cena sprzedaży maszyny drukarskiej obejmowała także uruchomienie maszyny, przeszkolenie pracowników w zakresie obsługi i udzielenie gwarancji, skoro nie znajdowało to potwierdzenia w treści samej faktury dokumentującej sprzedaż urządzenia do (...) S.A. Brak było jakiegokolwiek umowy na tę okoliczność. Nadto nigdy też nie doszło nawet do próby uruchomienia maszyny drukarskiej, czy chociażby do wytypowania, czy też zatrudnienia pracowników do jej obsługi celem drukowania folderów reklamowych, a także przetransportowania maszyny do O..

Z tych względów, w zakresie w jakim był sprzeczne z ustalonym stanem faktycznym, Sąd ocenił jako niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonej K. D. (2) i zeznania świadka Z. B. złożone na okoliczność tego zarzutu, opierając swoje ustalenia o pozostały materiał dowodowy, który został oceniony jako wiarygodny.

Ustalenia w zakresie winy

W ocenie Sądu brak jest wystarczających dowodów, aby uznać, że oskarżony K. P. świadomie współdziałał z oskarżoną K. D. (1), by był świadomy nieprawdziwości okoliczności wynikających z wyceny S. M. i odczytywanej wraz z nią faktury VAT nr (...) oraz oświadczenia z dnia 21 sierpnia 2000 r., odnośnie wartości przedmiotu leasingu i jego pochodzenia. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika nic, co by mogło logicznie i pewnie świadczyć, że oskarżony K. P. w zamiarze bezpośrednim kierunkowym współdziałał z K. D. (1) w oszustwie na szkodę (...) w T.. Nie zostało wykazane, aby oskarżony K. P. miał mieć jakikolwiek kontakt z maszyną drukarską, który umożliwiłby mu powzięcie wiedzy na temat jej rzeczywistego stanu technicznego i możliwości jej eksploatacji, a tym samym, by wiedział, że przedstawiona przez niego dokumentacja w (...) w T. jest nierzetelna i przedstawia znacznie

zawyżoną wartość urządzenia. Oskarżona K. D. (1) zaprzeczyła jakoby prosiła oskarżonego K. P., aby jeszcze zanim został prezesem (...) Sp. z o.o. poszukiwał chętnego na wyleasingowanie maszyny drukarskiej, a nawet gdyby faktycznie tak było, to nie oznacza to, że oskarżony K. P. widział to urządzenie, czemu zresztą sam stanowczo zaprzecza. Nie potwierdzają powyższego także pracownicy banku. Całkowicie poprawne logicznie i życiowo zrozumiałe jest tłumaczenie oskarżonego K. P., iż nie weryfikował wiarygodności dokumentacji, którą otrzymał od oskarżonej K. D. (1), z tej to przyczyny, iż jej jeszcze wtedy ufał (miało to być dwa-trzy miesiące po objęciu przez niego funkcji prezesa w (...) Sp. z o.o.), nie podejrzewając jednocześnie, że może ona działać z niekorzyścią dla podmiotu, w który była kapitałowo zaangażowana. Zresztą kolejni członkowie zarządu (...) Sp. z o.o., którzy razem z oskarżonym K. P. podpisali umowę leasingową – B. B. (1), a także umowę przewłaszczenia – I. R., także nie mieli świadomości dokumentacyjnego zawyżenia wartości maszyny drukarskiej. Zważyć należy, iż osoby te były członkami zarządu (...) Sp. z o.o. przez okres zaledwie kilku miesięcy i powołani zostali w dniu 31 maja 2000 r., a więc już po nabyciu maszyny drukarskiej przez (...) S.A., a także po dokonaniu jej wyceny. Żadne dowody nie wskazują na aby miały one z tym cokolwiek wspólnego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uniewinnił oskarżonego K. P. od popełnienia czynu opisanego w punkcie VII części wstępnej wyroku (czynu zarzucanego w punkcie XIV aktu oskarżenia), to jest czynu z art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk i z art. 297§1 kk i z art. 271§1 i 3 kk przy zast. art. 11§2 kk, zaś kosztami w tym zakresie obciążył Skarb Państwa.

Brak było zatem podstaw do rozpoznania wniosku pokrzywdzonego (...) w T. o orzeczenie obowiązku naprawienia szkody (k. 3035 t. XVI), przy czym na marginesie wskazać należy, że apelacja w zakresie czynu zarzucanego oskarżonemu K. P. była wywiedziona jedynie na jego korzyść, zaś Sąd Rejonowy nie nałożył na oskarżonego takiego obowiązku.

Sąd uwzględnił wniosek oskarżonego K. P. (k. 3379-3381 t. XVII), poparty dołączoną dokumentacją potwierdzającą poniesienie wydatków na obronę z wyboru i na zasadzie art. 632 pkt 2 kpk w zw. z art. 616§1 pkt 2 kpk zasądził od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego kwotę 12.305 zł tytułem zwrotu kosztów ustanowienia obrońcy z wyboru w całym postępowaniu karnym. Poniesione przez oskarżonego koszty mieszczą się w granicach określonych przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r. nr 163 poz. 1348 ze zm.) i nie przekraczają sześciokrotności stawek minimalnych określonych w §14 ust. 2 pkt 3, 4 i 5 oraz § 16 cyt. rozporządzenia.

V.

Linia do produkcji płyt ociepleniowo- elewacyjnych typu S.

Czynny III i XVII aktu oskarżenia

Oskarżonej K. D. (1) zarzucono, że:

(czyn opisany w punkcie III aktu oskarżenia) w dniu 21 listopada 2000 r. w G., pełniąc funkcję Prezesa Zarządu w „ (...) Centrum kapitałowym” S.A., działając wspólnie i w porozumieniu z A. K. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, stwarzając pozory zaistnienia okoliczności uzasadniających zwrot naliczonego podatku od towarów i usług (...), podpisała i użyła poświadczający nieprawdę dokument w postaci faktury VAT Nr (...), wystawionej przez (...) A. K. (1) z P., dotyczącej zakupu linii do produkcji płyt ociepleniowo- elewacyjnych typu (...), przez co wprowadziła w błąd pracowników I Urzędu Skarbowego w G., co do faktycznego zaistnienia transakcji zakupu i sprzedaży w powyższych wskazanych firmach, czym usiłowała doprowadzić Skarb Państwa, reprezentowany wymieniony urząd skarbowy, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w postaci pieniędzy w kwocie 528.000 zł, z tytułu zwrotu naliczonego do zapłaty podatku, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na odmowę zwrotu podatku przez powyższy organ podatkowy,

- to jest o przestępstwo z art. 271 §1 i 3 kk i z art. 13 §1 kk w zw. z art. 286 §1 kk w zw. z art. 294 §1 kk przy zastosowaniu art. 11 §2 kk.

Oskarżonemu M. W. zarzucono, że:

(czyn opisany w punkcie XVII aktu oskarżenia) w listopadzie 2000 r. w G. i P., w zamiarze aby K. D. (1) i A. K. (1) dokonali czynu zabronionego w postaci poświadczenia nieprawdy w dokumentach i oszustwa na szkodę Skarbu Państwa, swoim zachowaniem, polegającym na pośrednictwie w uzgodnieniu przedmiotu i ceny zakupu oraz przekazaniu dokumentów związanych z transakcją zakupu-sprzedaży linii do produkcji płyt ociepleniowo-elewnacyjnych typu „styrosuprema” pomiędzy jej zbywcą K (...) A. K. (1) z P. a nabywcą (...) S.A z G., ułatwił wyżej wymienionym osobom popełnienie tych czynów w ten sposób, że stworzył warunki dla wystawienia i użycia fikcyjnej faktury VAT Nr (...) oraz doprowadzenia Skarbu Państwa reprezentowanego przez I Urząd Skarbowy w G. do niekorzystnego rozporządzenia pieniędzmi w kwocie 528.000 zł, poprzez wprowadzenie pracowników tego urzędu w błąd co do zaistnienia okoliczności uzasadniających zwrot naliczonego podatku od towarów i usług VAT,

- to jest o przestępstwo z art. 18 §3 kk w zw. z art. 286 §1 kk w zw. z art. 294 §1 kk i z art. 271 §1 i 3 kk przy zastosowaniu art. 11§2 kk.

Ustalenia kontroli skarbowej

W okresie od dnia 10 stycznia 2001 r. do dnia 16 stycznia 2001 r. była prowadzona przez Pierwszy Urząd Skarbowy w G. kontrola skarbowa wobec (...) S.A. dotycząca podatku od towarów i usług za miesiąc listopad 2000 r.

Dowód:

- dokumentacja postępowania kontrolnego – k. 932-948, załącznik t. 13 k. 2466-2586.

Na skutek postępowania kontrolnego Pierwszy Urząd Skarbowy w G. w Decyzji z dnia 3 kwietnia 2001 r. Nr I US I (...) określił zobowiązanie z tytułu podatku VAT za listopad 2000 r. na kwotę 97.509 zł wskazując, że obniżenie kwoty podatku należnego związanego z zakupem linii produkcyjnej S. nie może nastąpić wcześniej, niż w miesiącu otrzymania przez nabywcę towaru lub usługi, albo otrzymania faktury potwierdzającej dokonanie przedpłaty podlegającej opodatkowaniu. Na mocy Decyzji Izby Skarbowej w K. 29 marca 2002 r. Nr (...), utrzymano w mocy powyższą decyzję we wskazanym zakresie (k. 858-864, 865-869, załącznik t. 13 k. 2466-2472, 2485-2489).

Deklaracja VAT-7 za miesiąc listopad 2000 r. została podpisana w dniu 22 grudnia 2000 r. przez prezesa zarządu (...) S.A. Z. B. i wskazano w niej nadwyżkę podatku naliczonego nad należny w kwocie 430.491 zł, która miała zostać zgodnie z wnioskiem zwrócona na rachunek bankowy wskazany przez podatnika. Deklaracja została tego samego dnia złożona w Pierwszym Urzędzie Skarbowym w G..

Dowód:

deklaracja VAT-7 za listopad 2000 r. załącznik t. 10 k. 1964.

Stan faktyczny

W 2000 r. do A. K. (1) zwrócił się oskarżony M. W., z którym razem prowadzili spółkę (...) z prośbą o znalezienie jakichkolwiek maszyn produkcyjnych przeznaczonych na sprzedaż, nie precyzując jakich konkretnie maszyn poszukuje. A. K. (1) uzyskał informację, że firma PPHU (...) Sp. z o.o. z K. oferuje na sprzedaż jakąś maszynę produkcyjną i informację tę przekazał oskarżonemu M. W..

Po uzyskaniu tej informacji oskarżony M. W. przekazał A. K. (1), iż cena maszyny oferowanej do sprzedaży przez firmę PPHU (...) Sp. z o.o. z K. jest za niska i stwierdził, że należy coś z tym zrobić. W związku z powyższym A. K. (1) przeprowadził w tej sprawie rozmowę z przedstawicielami firmy (...) i zaproponował im zawyżenie w

dokumentach ceny wystawionej na sprzedaż maszyny, a przedstawiciele sprzedawcy nie przystali na tę propozycję. A. K. (1) poinformował o tym oskarżonego M. W., który oznajmił mu, iż ma nabywcę na tę maszynę, jednak zależy mu na zawyżeniu ceny tej maszyny tak, aby jej wartość sięgała kwoty 2.000.000 zł.

W celu podniesienia wartości maszyny A. K. (1) za wiedzą oskarżonego M. W. wymyślił sposób, w jaki dokumentacyjnie zostanie podniesiona wartość urządzenia. Udziałowi w powyższej transakcji firmy (...) stanowiącej ich spółkę cywilną sprzeciwił się oskarżony M. W., który nie chciał podpisywać dokumentów wystawionych w związku z tą transakcją.

W tym celu A. K. (1) skontaktował się z przedstawicielem firmy (...). W dniu 7 lipca 2000 r. firma PHU (...) T. D. z siedzibą w K. zawarła z PPHU (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. umowę numer (...), na podstawie której spółka ta zobowiązała się skompletować do dnia 31 sierpnia 2000 r. używaną linię do produkcji płyt ociepleniowo-elewacyjnych typu S. za kwotę 140.000 zł powiększoną o 22% podatku VAT.

W dniu 25 sierpnia 2000 r. PPHU (...) Sp. z o.o. z K. sprzedała firmie PHU (...) T. D. linię do produkcji płyt ociepleniowych-elewacyjnych typu S. za kwotę 170.800 zł.

Następnie w dniu 1 października 2000 r. firma PHU (...) T. D. zawarła umowę sprzedaży nr (...) z firmą PHU (...) z P. dotyczącą linii produkcyjnej płyt typu S. za kwotę netto 2.350.000 zł powiększoną o kwotę podatku VAT, łącznie za cenę brutto 2.867.000 zł. Strony ustaliły, iż realizacja umowy nastąpi w ciągu miesiąca od jej podpisania.

Dowód:

- umowa sprzedaży nr (...) k. 881-883, załącznik t. 13 k.2500-2501.

W dniu 19 listopada 2000 r. firmy PHU (...) A. K. (1) z P. nabyła od PHU (...) T. D. urządzenie za cenę 2.350.000 zł netto (brutto 2.867.000 zł), co zostało udokumentowane fakturą VAT nr (...).

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 880, załącznik t. 13 k.2499.

W rzeczywistości jednak T. D. nigdy nie uczestniczył w rozmowach dotyczących zarówno transakcji zakupu przedmiotowej linii produkcyjnej od spółki (...), jak i jej sprzedaży do (...) A. K. (1) z P. i nie miał żadnej wiedzy co do ewentualnych nakładów czynionych na przedmiot obrotu. Całe przedsięwzięcie było organizowane przez A. K. (1), zaś w imieniu firmy (...) występował G. J..

Pieniądze od (...) S.A. miały wpłynąć na rachunek firmy (...) A. K. (1), która miała przekazać należną zapłatę firmie (...), a ta pierwotnemu sprzedawcy maszyny, przy czym każdy z tych podmiotów miał zatrzymać dla siebie różnicę pomiędzy ceną nabycia i zbycia tej maszyny. Po podniesieniu wartości maszyny przez firmę (...) oskarżony M. W. stwierdził, że ma firmę, która wystawi fakturę potwierdzającą fakt sprzedaży maszyny bezpośrednio spółce (...) S.A. A. K. (1) nie przystał jednak na tę propozycję, a cały łańcuszek transakcji miał zostać ostatecznie sfinalizowany po zapłacie firmie A. K. (1) przez (...) S.A. przynajmniej części umówionej ceny. Wtedy też linia produkcyjna miała zostać przewieziona do G. (co wynikało z § 4 umowy k. 878-879, załącznik t. 13 k. 2497-2498). Transakcją z ramienia (...) S.A. zajmowała się ówczesna prezes zarządu oskarżona K. D. (1) i uczestniczył w tym również Z. B., wspólnik oskarżonego M. W.. Kontakt pomiędzy A. K. (1) i spółką (...) S.A. odbywał się za pośrednictwem oskarżonego M. W., który przekazywał dokumentację.

W dniu 21 października 2000 r., a więc niemal na miesiąc przed formalnym nabyciem linii produkcyjnej (co nastąpiło w dniu 19 listopada 2000 r.), (...) A. K. (1) z P. zawarło z oskarżoną K. D. (1) działającą w imieniu (...) S.A. z G. umowę nr (...) dotyczącą sprzedaży linii produkcyjnej do płyt typu S., ustalając termin realizacji umowy i wystawienia faktury VAT do dnia 25 listopada 2000 r. Należy zwrócić uwagę, że poszczególne kserokopie umowy dołączone w toku postępowania kontrolnego różniły się treścią § 4, a mianowicie:

- (k. 878-879, załącznik t. 13 k. 2497-2498) – kserokopia umowy dołączona do protokołu kontroli skarbowej z dnia 5 marca 2001 r., przy czym uzyskana w dniu 29 stycznia 2001 r. z Urzędu Skarbowego P., w § 4 miała treść „Przekazanie przedmiotu umowy nastąpi po zapłacie przez kupującego kwoty wynikającej z wystawionej i zaakceptowanej faktury na konto bankowe sprzedającego.”

Z kolei kserokopie umów przedkładane przez (...) S.A. w toku kontroli skarbowej różniły się treścią w powyższym zakresie, a mianowicie:

- (k. 953-955, załącznik t. 13 k. 2568-2570) – kserokopia umowy przedłożona przez Z. B. do protokołu kontroli skarbowej z dnia 10-16 stycznia 2001 r., w § 4 miała treść „Z chwilą przekazania Kupującemu przez Sprzedającego przedmiotu sprzedaży na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego, Kupujący ponosi wszelkie koszty związane z przechowaniem tegoż przedmiotu.”

- (k. 904-905, załącznik t. 13 k. 2522) – kserokopia umowy przedłożona przez Z. B. jako załącznik do pisma z dnia 1 marca 2001 r. (k. 903, załącznik 13 k. 2520), w §4 miała treść „Z chwilą przekazania Kupującemu przez Sprzedającego przedmiotu sprzedaży na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego, Kupujący ponosi wszelkie koszty związane z przechowaniem tegoż przedmiotu.”

Zapisy te miały potwierdzić prawo dysponowania linią produkcyjną i uzasadnić żądania zwrotu podatku VAT za miesiąc listopad 2000 r. Każda z powyższych umów była podpisana przez oskarżoną K. D. (1) i A. K. (1).

Dowód:

- umowa z dnia 21 października 2000 r. nr (...) k. 878-879, 904-906, 953-955, załącznik t. 13 k. 2497-2498, 2522, 2568-2570.

Właściciel firmy PHU (...) A. K. (1) z P. już w dniu 21 listopada 2000 r, sprzedał linię produkcyjną nabytą dwa dni wcześniej za kwotę 2.928.000 zł spółce (...) S.A. z G. reprezentowaną przez oskarżoną K. D. (1). Potwierdzeniem zawarcia tej transakcji była wystawiona przez sprzedającego faktura VAT Nr (...), którą odebrała i podpisała ze strony kupującego oskarżona K. D. (1). Termin płatności został określony na 30 dni.

Dowód:

- dokumentacja księgowa k. 949, załącznik t. 13 k.2564;

- faktura VAT Nr (...) k. 950, 971, załącznik t. 13 k.2565.

Ponadto sprzedający i kupujący sporządzili protokół zdawczo-odbiorczy opatrzony datą 21 listopada 2000 r., który podpisany został przez A. K. (1) i oskarżoną K. D. (1). Z treści tego dokumentu wynikało, że (...) S.A. jako nabywca kwituje przejęcie zdatnej i sprawnej do użytkowania linii produkcyjnej.

Dowód:

protokół zdawczo-odbiorczy k. 951, załącznik t. 13 k. 2566.

Tego samego dnia, 21 listopada 2000 r., pomimo zapisu w § 4 umowy z dnia 21 października 2000 r. nr (...) (na którego treść Z. B. powoływał się podczas kontroli skarbowej), który stanowił, iż z chwilą przekazania przedmiotu sprzedaży na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego (...) S.A. ponosi wszelkie koszty związane z przechowaniem linii produkcyjnej (przy czym zapis ten wynikał jedynie z odpisów umowy przedkładanych przez (...) S.A. podczas kontroli skarbowej), (...) A. K. (1) z P. zawarła z firmą PPHU (...) Sp. z o.o. w K. porozumienie z dnia 21 listopada 2000 r. w przedmiocie przechowania linii produkcyjnej do dnia 15 lutego 2001 r. Takie porozumienie znajdowało umocowanie w treści § 4 umowy z dnia 21 października 2000 r. nr (...) zabezpieczonej podczas kontroli skarbowej (...) A. K. (1) przez Urząd Skarbowy P., który stanowił, iż „p rzekazanie przedmiotu umowy nastąpi po zapłacie przez

kupującego kwoty wynikającej z wystawionej i zaakceptowanej faktury na konto bankowe sprzedającego.” Z ustaleń dokonanych w wyniku kontroli skarbowej, przeprowadzonej przez Urząd Skarbowy w K. w dniu 20 marca 2001 r. wynika, że przedmiotowa maszyna w dacie tej kontroli przechowywana była zgodnie z porozumieniem z firmą PHU (...) A. K. (1) w magazynach firmy (...) i jako nie użytkowana pozostawała zabezpieczona do odebrania przez nabywcę. Termin porozumienia został przedłużony do dnia 31 marca 2001 r. na wniosek A. K. (1) złożony w dniu 16 lutego 2001 r. Za poprzedni okres od dnia 21 listopada 2000 r. do dnia 15 lutego 2001 r. została wystawiona w dniu 20 lutego 2001 r. przez (...) Sp. z o.o. faktura nr (...).

Dowód:

- porozumienie o przechowaniu k. 886, 908, załącznik t. 13 k. 2504, 2524;
- umowa z dnia 21 października 2000 r. nr (...) k. 878-879, 904-906, 953-955, załącznik t. 13 k. 2497-2498, 2522, 2568-2570;
- pismo (...) w K. k. 890, 917-918, załącznik t. 13 k. 2533-2534;
- informacja (...) w K. załącznik t. 13 k. 2508-2510.

Wystawiona przez (...) A. K. (1) z P. w związku z zawarciem opisanej wyżej transakcji sprzedaży faktura VAT nr (...) z dnia 21 listopada 2000 r. została na polecenie oskarżonej K. D. (1) (jedynego wówczas członka zarządu) zaewidencjonowana w księgowości (...) S.A. z dniem 30 listopada 2000 r. Nie dokonano jednak żadnej płatności na poczet ceny nabycia mimo 30 dniowego terminu płatności. Z kolei transakcja ta została rozliczona w deklaracji VAT-7 za miesiąc listopad 2000 r., która została podpisana i złożona w Pierwszym Urzędzie Skarbowym w G. w dniu 22 grudnia 2000 r. przez nowego prezesa zarządu Z. B.. W deklaracji zawarto wniosek o zwrot nadwyżki podatku naliczonego nad należnym w kwocie 430.491 zł, poprzez wpłatę na rachunek bankowy wskazany przez podatnika (...) S.A.

Dowód:

- protokół kontroli skarbowej z załącznikami k. 871-886, załącznik t. 13 k. 2548-2570;
- deklaracja VAT-7 za listopad 2000 r. załącznik t. 10 k. 1964.

Oskarżona K. D. (1) będąc jedynym członkiem zarządu złożyła rezygnację datowaną na dzień 30 listopada 2000 r. z funkcji prezesa zarządu (...) S.A. Uchwałą z dnia 18 grudnia 2000 r. Rada Nadzorcza tej spółki przyjęła rezygnację i na jej miejsce powołała Z. B.. Wniosek o dokonanie zmian w rejestrze handlowym złożony został w dniu 20 grudnia 2000 r., a stosownego wpisu w tym rejestrze dokonano na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Katowicach z dnia 28 lutego 2001 r. sygn. Ns Rej. H 8210/00.

W okresie od dnia 10 stycznia 2001 r. do dnia 16 stycznia 2001 r. została prowadzona przez Pierwszy Urząd Skarbowy w G. kontrola podatkowa (...) S.A. dotycząca podatku od towarów i usług za miesiąc listopad 2000 r. Wówczas po raz pierwszy została przedłożona kserokopia umowy z dnia 21 listopada 2000 r. nr (...), w której treści w § 4 wskazano, że „z chwilą przekazania Kupującemu przez Sprzedającego przedmiotu sprzedaży na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego, Kupujący ponosi wszelkie koszty związane z przechowaniem tegoż przedmiotu.”

Dowód:

- dokumentacja postępowania kontrolnego – k. 932-948, załącznik t. 13 k. 2466-2586;
- umowa z dnia 21 października 2000 r. nr (...) k. 953-955, załącznik t. 13 k. 2568-2470.

Z oświadczenia Z. B. z dnia w dniu 11 stycznia 2001 r. załączonego do protokołu kontroli skarbowej wynikało, że linia produkcyjna S. przechowywana miała być w magazynach (...) Sp. z o.o. w K. ul. (...), do czasu zorganizowania

transportu z przeładunkiem do hal produkcyjnych leasingobiorcy. W rzeczywistości linia do produkcji płyt była składowana zgodnie z porozumieniem z dnia 21 listopada 2000 r. zawartym przez (...) A. K. (1) z P. z firmą PPHU (...) Sp. z o.o. w K. w magazynach tej ostatniej do dnia kontroli skarbowej w dniu 20 marca 2001 r. Z kolei z oświadczenia prezesa zarządu (...) Sp. z o.o. w K. ul. (...) z dnia 16 stycznia 2001 r. złożonego w trakcie kontroli skarbowej wynika, iż linia produkcyjna do płyt typu S. nie była przechowywana w magazynie firmy. Z kolei w piśmie datowanym na dzień 18 stycznia 2001 r. (złożone przez obrońcę oskarżonych K. D. (2) i H. S. (1) dopiero na rozprawie w dniu 17 maja 2007 r. k. 513) adresowanym do (...) Sp. z o.o. w K. Z. B. wskazał, że odmówił przyjęcia urządzenia S. stwierdzając, że jest niezgodne z protokołem przekazania przedmiotu sprzedaży, dokumentacją techniczną oraz fakturą zakupu nr (...) z dnia 21 listopada 2000 r. i tym samym transportem maszyna miała zostać przewieziona do (...) Sp. z o.o. w K., co w świetle oświadczenia prezesa S. budzi poważne wątpliwości.

Dowód:

- oświadczenie Z. B. załącznik t.13 k. 2567;
- pismo k. 706, 709;
- oświadczenie StyrGop k. 926, 928, załącznik t.13 k. 2541, 2543.

Z. B. w piśmie z dnia 24 stycznia 2001 r. zmienił wyjaśnienia i wskazał, że linia do produkcji płyt typu S. jest przechowywana w magazynach firmy (...).

Dowód:

- pismo Z. B. załącznik t.13 k. 2538,

Z aktami sprawy postępowania kontrolnego zapoznały się w dniu 19 stycznia 2001 r. B. B. (1), przed wydaniem decyzji o przedłużeniu terminu do zwrotu nadwyżki podatku naliczonego (wydana w dniu 25 stycznia 2000r.), zaś w dniu 26 lutego 2001 r. oskarżona K. D. (1), które to osoby zostały do tego upoważnione przez prezesa zarządu (...) S.A. Z. B..

Dowód:

- upoważnienia k. 912, 964 załącznik t.13 k. 2528, 2580
- protokół zapoznania podatnika z aktami załącznik t.13 k. 2526,2579;

Oskarżona K. D. (1) do protokołu z dnia 26 lutego 2001 r. złożyła oświadczenie, iż brała czynny udział w postępowaniu, umożliwiono jej zapoznanie przegłównięcie i zapoznanie się z aktami.

Dowód:

- protokół (załącznik t.13 k.2526-2527)

Podczas Kontroli skarbowej w nawiązaniu do powyższego protokołu Z. B. złożył pisemne wyjaśnienia i jako załącznik do pisma z dnia 1 marca 2001 r. (k. 903, załącznik 13 k. 2520) dołączył notatkę służbową z dnia 23 stycznia 2001 r., z której miało wynikać, że w dniu 23 stycznia 2001 r. Z. B. dokonał oględzin urządzenia w magazynie firmy (...) i stwierdził wówczas, że jest ono bardzo dobrze zabezpieczone, ofoliowane i w pełni przygotowane do transportu. Brak było jednak na niej jakichkolwiek podpisów osób uprawnionych z firmy (...). Brak było również tytułu prawnego, z którego wynikałoby, że (...) S.A. oddało linie produkcyjną na przechowanie. Do przedmiotowego pisma dołączono również duplikat wystawionej w dniu 18 stycznia 2001 r. przez (...) A. K. (1) z P. faktury VAT nr (...) dla (...) S.A. w G. za przechowywanie maszyny. Faktura ta nie została jednak podpisana przez osobę uprawnioną z (...) S.A.

Dowód:

- notatka służbowa k. 907, załącznik t. 13 k.2523;
- faktura VAT (...) 885, 909, załącznik t. 13 k.2503, 2525;
- protokół kontroli (...) w G. k. 901.

Mimo wezwania przez Pierwszy Urząd Skarbowy nie okazano oryginału umowy z dnia 21 października 2000 r. nr (...) dotyczącej sprzedaży przez (...) A. K. (1) z P. na rzecz (...) S.A. z G. linii produkcyjnej do płyt typu S..

Dowód:

- dokumentacja z akt kontrolni skarbowej załącznik t. 13 k.2519-2520.

W toku postępowania Pierwszy Urząd Skarbowy w G. w dniu 5 marca 2001 r. zwrócił się do Urzędu Skarbowego w P. o dokonanie kontroli krzyżowej (...) A. K. (1), zaś w dniu 6 marca 2001 r. zwrócił się do Urzędu Skarbowego K. o dokonanie kontroli krzyżowej PHU (...) oraz do Urzędu Skarbowego w K. o dokonanie kontroli krzyżowej (...) Sp. z o.o. w K..

Dowód:

- dokumentacja z akt kontrolni skarbowej załącznik t. 13 k.2511-2518.

Urząd Skarbowy w P. dokonał kontroli (...) A. K. (1) w oparciu o dokumentację źródłową i urzędzenia ewidencyjno-księgowe firmy, które uzyskano w dniu 29 stycznia 2001 r. z Urzędu Skarbowego P. W.. Wśród załączonej do protokołu dokumentacji znajduje się kserokopia umowy z dnia 21 października 2000 r. nr (...), w której treść § 4 miała inne brzmienie, aniżeli dotyczy w kserokopiach tej umowy przekazywanych przez (...) S.A. w toku kontroli i brzmiała „Przekazanie przedmiotu umowy nastąpi po zapłacie przez kupującego kwoty wynikającej z wystawionej i zaakceptowanej faktury na konto bankowe sprzedającego.” (k. 878-879, załącznik t. 13 k. 2497-2498)

Dowód:

- protokół kontroli k. 870-887, załącznik t. 13 k. 2490-2505.

Urząd Skarbowy w K. nie zdołał przeprowadzić kontroli krzyżowej PHU (...) Tomasz Dudek.

Dowód:

- informacja k. 856-857, załącznik t. 13 k. 2477-2478.

Uzyskano również informację dotyczącą (...) Sp. z o.o. od Urzędu Skarbowego w K..

Dowód:

- informacja załącznik t. 13 k. 2508-2510.

W następstwie przeprowadzonej przez Pierwszy Urząd Skarbowy w G. kontroli prawidłowości omówionej wyżej transakcji, w decyzji z dnia 3 kwietnia 2001 r. Nr (...) (...), która została utrzymana w mocy w istotnym zakresie na mocy decyzji Izby Skarbowej w K. z dnia 29 marca 2002 r. Nr (...), zakwestionowano zasadność dokonanego rozliczenia, uznając prawomocnie obniżenie podatku należnego o podatek naliczony z tytułu zakupu linii do produkcji płyt ociepleniowo-elewacyjnych typu S. za niezasadne. W wyniku tej kontroli ustalono też, że (...) S.A. nie dokonało na rzecz (...) A. K. (1) z P. zapłaty należności wynikającej z tej transakcji, jak i (...) S.A. nie otrzymała przedmiotu umowy, stąd też (...) S.A. nie była uprawniona do odliczenia podatku VAT w wysokości 528.000 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) potwierdzającej zawarcie transakcji zakupu linii produkcyjnej

Dowód:

- decyzje Pierwszego Urzędu Skarbowego w G. k. 858-864, 865-869, załącznik t.13 k. 2479-2483,2485-2489;
- decyzja Izby Skarbowej w K. załącznik t.13 k. 2466-2472;
- protokół kontroli k. 932-948;
- dokumentacja z kontroli załącznik t.13 k. 2466-2586.

W rzeczywistości zarówno PHU (...) T. D.k z K. jak i (...) A. K. (1) z P., nie zapłaciły – odpowiednio za zakup przedmiotu umowy i jego przechowywanie, w związku z czym wystawiona została przez firmę (...) faktura korygująca VAT nr 1/K/01 z dnia 24 maja 2001 r., anulująca przeprowadzoną transakcję z PHU (...) T. D.k z K..

Powyższych ustaleń faktycznych Sąd dokonał w oparciu o powołane wyżej dokumenty, jak również częściowo o wyjaśnienia oskarżonych: K. D. (1) (k. 519, 560-561, 624-628, 2832-2834,2868-2869), M. W. (k. 605-607, 608-609, 610-611, 612-613, 632-633, 3020-3021) oraz zeznania świadków:

- częściowo Z. B. k. 494-497, 498-499, 603-604, 630-632, 3145-3149, 3333-3334, 3337-3339, 2240-3341,
- częściowo A. K. (1) (zmarł k. 702) k. 578-579, 580-583, 584-585, 628,
- W. K. k. 230-233, 512-513, 3239-3240,
- M. S. k. 234-237, 3374-3376,
- T. D. k. 238-240, 3318-3319,
- D. K. k. 3200.

Ocena materiału dowodowego w zakresie linii do produkcji płyt S.

Dokumenty w postaci umowy z dnia 7 lipca 2000 r., faktury i protokołu odbioru jednoznacznie potwierdzają, że pomiędzy PHU (...) z siedzibą w K. oraz PPHU (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. została zawarta umowa sprzedaży linii do produkcji płyt ociepleniowo-elewacyjnych typu S. za kwotę brutto 170.800 zł, a umowę tę sfinalizowano w dniu 25 sierpnia 2000 r.

W dniu 1 października 2000 r. PHU (...) T. D.k sprzedał linię produkcyjną firmie (...) A. K. (1) z P. za kwotę 2.350.000 zł powiększoną o kwotę podatku VAT. W ten sposób doszło do dokumentacyjnego zwiększenia wartości linii produkcyjnej, co było wymagane przez ostatecznego odbiorcę (...) S.A. Zauważyć należy, iż o zakup linii produkcyjnej zwrócił się oskarżony M. W., zaś formalnie czynności z tym związanych dokonywał A. K. (1). Z kolei, praktyka przy zawieraniu umów leasingowych była taka, że to leasingobiorca zajmował się wyszukaniem odpowiedniego urządzenia, które było mu potrzebne. Tymczasem takowy podmiot nigdy się nie pojawił i to na żadnym etapie transakcji dotyczących zakupu linii produkcyjnej do płyt ociepleniowo-elewacyjnych typu S..

W dniu 21 listopada 2000 r. właściciel firmy (...) A. K. (1), sprzedał linię produkcyjną nabytą dwa dni wcześniej za kwotę 2.928.000 zł spółce (...) S.A z G. reprezentowanej przez oskarżoną K. D. (1) Podstawę do wystawienia faktury VAT stanowiła umowa z dnia 21 października 2000 r., podpisana przez oskarżoną K. D. (1). Finalnie nabywcą stało się (...) S.A., przy czym brak było jakiegokolwiek ekonomicznego uzasadnienia dla tego zakupu, skoro spółka nie zajmowała się produkcją, nie zamierzała również rozpocząć takowej działalności, zaś do tej pory nie występował żaden podmiot, który chociaż byłby zainteresowany zakupem linii produkcyjnej o danych parametrach. Wskazać bowiem należy, iż tego typu linie produkcyjne były wykonywane przez spółkę (...) pod ściśle zamówienie konkretnego podmiotu, stąd brak jest potencjalnej możliwości sprzedaży tak wyprodukowanego urządzenia dla kogoś innego.

Zresztą jak wynika z zeznań świadków W. K. i M. S. ta konkretna linia produkcyjna nie znalazła ostatecznie żadnego nabywcy i w późniejszym czasie została zdekompletowana, a jej części użyto przy produkcji innych urządzeń.

Zawarcie transakcji z udziałem (...) S.A. i (...) A. K. (1) dokumentuje faktura VAT Nr (...), umowa z dnia 21 października 2000 r., a także protokół zdawczo-odbiorczy z dnia 21 października 2000 r., które to dokumenty zostały podpisane przez jedynego członka zarządu (...) S.A., przez oskarżoną K. D. (1) oraz przez A. K. (1). Nie sposób zatem uznać, jakoby oskarżona K. D. (1) nie miała rozeznania w transakcji, jakoby całością przedsięwzięcia zajmował się wyłącznie Z. B., jak obecnie starano się wykazać.

W tym miejscu należy wskazać, iż kserokopie umowy z dnia 21 października 2000 r. pozyskane na etapie kontroli skarbowej w § 4 miały różne zapisy. W ocenie Sądu treść zawarta w umowie pozyskanej przez Urząd Skarbowy w P. w dniu 29 stycznia 2001 r., w której § 4 brzmiał „Przekazanie przedmiotu umowy nastąpi po zapłacie przez kupującego kwoty wynikającej z wystawionej i zaakceptowanej faktury na konto bankowe sprzedającego.” (k. 878-879, załącznik t. 13 k. 2497-2498) uzasadniał zawarcie przez (...) A. K. (1) porozumienia z firmą (...) w przedmiocie przechowania linii produkcyjnej, z kolei kserokopie umowy jakimi posługiwał się Z. B. w toku kontroli skarbowej miały uzasadniać zwrot podatku. W nich § 4 miał brzmienie „Z chwilą przekazania Kupującemu przez Sprzedającego przedmiotu sprzedaży na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego, Kupujący ponosi wszelkie koszty związane z przechowaniem tegoż przedmiotu.” (k. 904-905, 953-955, załącznik t. 13 k. 2522, 2568-2570). Z kolei ten zapis uzasadniał wystawienie protokołu zdawczo-odbiorczego, z którego wynikało przekazanie linii produkcyjnej nabywcy (...) S.A. i to jeszcze tego samego dnia jak została wystawiona faktura sprzedaży z odroczonym terminem płatności. To z kolei było sprzeczne z drugim brzmieniem § 4, który do przekazania wymagał zapłaty, której termin w fakturze został ustalony na 30 dni, zaś ostatecznie nigdy nie nastąpił.

Istnienie powyższych dokumentów zawierających podpisy oskarżonej K. D. (1) i A. K. (1) (początkowo niekwestionowane przez oskarżoną K. D. (1)) świadczy ewidentnie o działaniu wspólnie i w porozumieniu. Z jednej strony uzasadnionym było ubieganie się o zwrot podatku VAT przez (...) S.A., zaś z drugiej strony (...) A. K. (1) nadal pozostawał w posiadaniu linii produkcyjnej, którą przechowywał na swój koszt w magazynach spółki (...), a za którą to nie otrzymał zapłaty od (...) S.A.

Sytuacja ta jest zbliżona do pozyskania przez (...) S.A. za znacznie zawyżoną ceną maszyny drukarskiej RO-66 od Z. B. i wykorzystania jej następnie w sierpniu 2000 r. do doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) w T., za co oskarżona K. D. (1) została prawomocnie skazana. Zauważyć należy, że wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 19 maja 2008 r. sygn. akt III Ks (...) oskarżona K. D. (1) została prawomocnie skazana za czyn z art. 56§2 kks w zw. z art. 6§2 kks dotyczący uszczuplenia podatku VAT poprzez podanie nieprawdy w deklaracjach VAT-7 między innymi za listopad 1999 r. odnośnie podatku naliczonego obniżającego podatek należny, zawyżając go o kwotę w wysokości 16.520 zł wynikającą z faktury VAT nr (...) z dnia 30 listopada 1999 r. wystawionej przez (...) Sp. z o.o. w J. dokumentującej zakup maszyny offsetowej rolowej RO-66, której cena zakupu została zawyżona. Powyższe okoliczność nakazują ostrożnie podchodzić do twierdzeń oskarżonej K. D. (1).

Dlatego też Sąd nie dał wiary jakoby podpisy na umowie nie pochodzą od oskarżonej K. D. (1). Zauważyć należy, że kserokopia umowy, na której obecnie kwestionuje autorstwo swoich podpisów oskarżona, została dołączona do protokołu z kontroli skarbowej z dnia 16 stycznia 2001 r. i znajdowała się w aktach kontroli skarbowej, z którymi oskarżona zapoznawał się w dniu 26 lutego 2001 r., zaś dokument ten był bardzo istotny dla postępowania kontrolnego, co więcej Z. B. uzasadniał jego treścią podstawę żądania zwrotu nadwyżki podatku naliczonego nad należny. Wówczas jednak, jak i podczas poprzedniego procesu oskarżona nie kwestionowała podpisu na kserokopii. Nadto to oskarżona K. D. (1) podpisała w imieniu (...) S.A. fakturę sprzedaży, a także protokół zdawczo odbiorczy, przy czym jedynie ona była do tego uprawniona, gdyż zarząd spółki był wówczas jednoosobowy. Co więcej, w dniu 30 listopada 2000 r. poleciła zaksięgowanie tej faktury, co wymagało również zapoznania się z dokumentem źródłowym jakim była umowa. Zatem jeżeli już wówczas miała możliwość zapoznania się z treścią umowy, musiałaby się zorientować, że jej nie podpisywała. Tymczasem pierwsze relacje tej treści pojawiają się w obecnym procesie, po uchynieniu wyroku sądu pierwszej instancji, gdy Sąd odwoławczy polecił okazanie tego dokumentu oskarżonej. Warto

wskazać, że nigdy nie został dołączony do akt kontroli skarbowej oryginał tej umowy, mimo, iż Z. B. był do tego wzywany.

Oskarżona K. D. (1) podpisując protokół zdawczo-odbiorczy miała świadomość, że umówiona cena nie została zapłacona, zaś urządzenie nie zostało faktycznie przekazane (...) S.A. Zresztą nie byli nawet zainteresowani uzyskaniem tego urządzenia, chodziło jedynie o uzyskanie dokumentacji, którą można było się posłużyć dokonując wyłudzenia zwrotu podatku. Dlatego też konieczne było zawyżenie dokumentacyjne wartości linii produkcyjnej. Niewiarygodnym jest bowiem wzrost wartości przedmiotowej linii produkcyjnej w okresie od dnia 25 sierpnia 2000 r. do dnia 21 listopada 2000 r. pomiędzy poszczególnymi transakcjami jej sprzedaży z kwoty 170.800 zł do kwoty 2.928.000 zł, a więc ponad siedemnastokrotne zwiększenie jej wartości we wskazanym wyżej krótkim okresie, w którym na przedmiot sprzedaży nie poczyniono żadnych nakładów i przez cały ten okres nie opuścił on magazynu producenta firmy (...).

W tej sytuacji jako nieracjonalne ocenić należy zachowanie oskarżonej K. D. (1), która zgodnie z jej wyjaśnieniami miała podpisać w imieniu (...) S.A. dokumenty dotyczące tej transakcji nie interesując się w ogóle stanem technicznym przedmiotowej linii produkcyjnej, której nabycie z pewnością stanowiło poważne obciążenie finansowe reprezentowanej przez nią spółki, tym bardziej, że nie było żadnego klienta na jej dalszy zakup czy też pozyskanie w ramach leasingu.

Zdaniem Sądu takie działanie oskarżonej K. D. (1) ewidentnie wskazuje, iż nie zmierzała ona sfinalizować umowy zawartej z (...) A. K. (1), a zawarcie tej umowy miało na celu jedynie uzyskanie faktury VAT wystawionej w związku z jej zawarciem.

Mając powyższe na uwadze, nie sposób uznać wyjaśnień oskarżonej K. D. (1) i potwierdzających je zeznań Z. B. za wiarygodne. Wskazać należy, iż Z. B. został powołany na stanowisko prezesa zarządu (...) S.A. w dniu 18 grudnia 2000 r., wcześniej nie był on osobą uprawnioną do reprezentowania tego podmiotu. Jedynym członkiem zarządu (...) S.A. była oskarżona K. D. (1) i to ona podpisywała wszystkie dokumenty związane z prowadzeniem spółki i ponosiła za to odpowiedzialność. Twierdzenia, że Z. B. w tym czasie zajmował się już samodzielnie transakcjami aby zapoznać się z działalnością spółki nie zasługują na wiarę. Wskazać bowiem należy, iż transakcja zakupu linii produkcyjnej nie była związana z działalnością leasingową, nie występował żaden potencjalny leasingobiorca, co więcej Z. B. nie posiadał nawet wiedzy na temat gdzie jest składowana nabyta linia produkcyjna. Początkowo w toku kontroli skarbowej wskazywał na magazyn firmy (...) w K., a nadto, że kierowca tej firmy miał przywieźć te urządzenia na (...), zaś z uwagi na wady jakie ono posiadało, nie odebrał on tych urządzeń. Potem dopiero zmienił wyjaśnienia i wskazał na spółkę (...). Gdyby rzeczywiście był zorientowany w transakcji, gdyby nią się zajmował i uczestniczył w niej, to z pewnością taką elementarną wiedzę by posiadał. Te okoliczności uwiarygodniają twierdzenia A. K. (1), który wskazywał na oskarżoną K. D. (1) i oskarżonego M. W., jako na osoby, które uczestniczyły w transakcji.

A. K. (1) podał bowiem, że w 2000 r. oskarżony M. W., z którym prowadził spółkę cywilną (...) zwrócił się do niego z prośbą o znalezienie jakichkolwiek maszyn produkcyjnych przeznaczonych na sprzedaż, nie precyzując jakich konkretnie maszyn poszukuje. A. K. (1) uzyskał informację, że firma (...) oferuje na sprzedaż jakąś maszynę produkcyjną i informację tę przekazał oskarżonemu M. W., jednak cena maszyny oferowanej do sprzedaży przez firmę (...) była za niska i należało „coś z tym zrobić”. W związku z powyższym A. K. (1) przeprowadził w tej sprawie rozmowę z przedstawicielami firmy (...) i zaproponował im zawyżenie w dokumentach ceny wystawionej na sprzedaż maszyny, a przedstawiciele sprzedawcy nie przystali na tę propozycję. A. K. (1) poinformował o tym oskarżonego M. W., który oznajmił mu, iż ma nabywcę na tę maszynę, jednak zależy mu na zawyżeniu ceny tej maszyny tak, aby jej wartość sięgała kwoty 2.000.000 zł. Relacje te ewidentnie wskazują, że oskarżony M. W. miał świadomość w jakim celu zakupić te urządzenia zamierza (...) S.A.

W celu podniesienia wartości maszyny A. K. (1) za wiedzą oskarżonego M. W. skontaktował się z przedstawicielem firmy PPHU (...) T. D.k, która nabyła przedmiotową maszynę od firmy (...) i podnosząc jej wartość sprzedała ją należącej do A. K. (1) firmie (...), która podnosząc wartość przedmiotowej maszyny sprzedała ją (...) S.A. Jednocześnie

A. K. (1) wskazał, że udziałowi w powyższej transakcji firmy (...) sprzeciwił się oskarżony M. W., który nie chciał podpisywać dokumentów wystawionych w związku z tą transakcją, co również dowodzi świadomości oskarżonego.

Pieniądze od (...) S.A. miały wpłynąć na rachunek firmy PHU (...) A. K. (1), która miała przekazać należną zapłatę firmie (...), a ta pierwotnemu sprzedawcy maszyny, przy czym każdy z tych podmiotów miał zatrzymać dla siebie różnicę pomiędzy ceną nabycia i zbycia tej maszyny. Sporządzono jednak różnobrażące umowy sprzedaży w zakresie § 4, co ewidentnie świadczy, że (...) S.A. nie miało zamiaru zapłaty za linię produkcyjną. Z treści umowy, podpisanej przez oskarżoną K. D. (1), na którą powoływał się Z. B., wynikało, że linią produkcyjną został wydana (...) S.A., co zresztą potwierdzał protokół zdawczo-odbiorczy. Jednak zapis w umowie, którą posługiwał się A. K. (1) wskazywał, że wydanie przedmiotu umowy nastąpi dopiero po zapłacie i pomimo podpisania protokołu zdawczo-odbiorczego, zawarł on porozumienie z firmą (...) na przechowanie urządzenia.

Jakkolwiek brak jest dowodów świadczących o bezpośrednim kontakcie oskarżonej K. D. (1) z A. K. (1), ten ostatni wskazywał, że kontakt taki był, jednak dokumentacja była przekazywana przez oskarżonego M. W., czemu ten nie zaprzecza, wskazując, że raz zawiózł dokumenty w kopercie do (...) S.A. Wprawdzie oskarżony M. W. kategorycznie zaprzecza udziałowi w tej transakcji wskazując, że został pomówiony przez A. K. (1), a ten przed śmiercią nie zdążył wycofać swoich wyjaśnień, wskazując jako motyw działania A. K. (1) jego podejrzenia o romans oskarżonego z jego żoną. Przesłuchana w charakterze świadka D. K. zaprzeczyła aby A. K. (1) miał wobec niej jakiegokolwiek podejrzenia w tym zakresie, stwierdzając, że jeżeli dochodziło do spotkań z oskarżonym M. W. to zawsze w obecności męża. Powyższe wskazuje, że relacje A. K. (1) zasługują na wiarygodność. Zaangażowanie oskarżonego M. W. w poszukiwanie linii produkcyjnej, w zwiększenie dokumentacyjne wartości urządzenia oraz zawarcie transakcji z (...) S.A. ewidentnie świadczy, iż miał on świadomość od samego początku w jakim celu zostanie to wykorzystane. Stąd tłumaczenia oskarżonego M. W. na wiarę nie zasługują. Zwrócić uwagę należy także, że oskarżony M. W. miał stwierdzić, że ma firmę, która wystawi fakturę potwierdzającą fakt sprzedaży maszyny bezpośrednio spółce (...) S.A. po dokumentacyjnym podniesieniu wartości linii produkcyjnej, na co jednak nie przystał A. K. (1), co również wskazuje na świadomość oskarżonego co do rzeczywistego celu zawarcia transakcji.

Ostatecznie A. K. (1) w związku z kontrolą skarbową prowadzoną w jego firmie, mając świadomość, iż transakcja zakupu linii produkcyjnej nie została faktycznie sfinalizowana wycofał się z udziału w tej transakcji, a w związku z tym wystawił on spółce (...) S.A. fakturę korygującą oraz poinformował o konieczności wystawienia takich faktur przedstawicieli firm (...) i (...).

Zdaniem Sądu jako wiarygodne należy uznać prezentowane wyżej wyjaśnienia złożone przez A. K. (1) w postępowaniu przygotowawczym, gdyż wyjaśnienia te złożył on dobrowolnie i konsekwentnie podtrzymał podczas kolejnych przesłuchań, a jednocześnie brak było powodów, dla których miałby on wyjaśnić nieprawdę co do okoliczności podanych w tych wyjaśnieniach. Natomiast w wyjaśnieniach składanych na rozprawie w poprzednim postępowaniu A. K. (1) starał się umniejszyć swój udział w przestępczym procederze utrzymując, iż nie miał świadomości charakteru transakcji, w których uczestniczył, chociaż wyjaśniając w postępowaniu przygotowawczym przekonywująco wskazał on na jakiej podstawie ocenił tę transakcję jako oszukańczą.

Relacje A. K. (1) złożone w śledztwie znajdują też potwierdzenie w zeznaniach świadków W. K. i M. S., którzy potwierdzili fakt udziału A. K. (1) w transakcjach opisanych w jego wyjaśnieniach oraz zeznali zgodnie, że transakcja zakupu linii produkcyjnej nie została ostatecznie sfinalizowana.

Przy czym W. K. potwierdził, że stanowiąca przedmiot sprzedaży linia produkcyjna opuściła siedzibę firmy (...) jednak jak wskazał powróciła do siedziby tej firmy tym samym transportem, gdyż jak zeznał kupujący nie odebrał jej w związku z brakiem odpowiedniej hali, w której mogłby ustawić przedmiotową linię produkcyjną. Świadek ten nie potrafił wypowiedzieć się co do treści pisma (k. 706), którego kserokopię złożył na rozprawie obrońca K. D. (1). Należy też zauważyć, że przedmiotowe pismo nie jest kierowane do firmy (...) a do firmy (...), która to firma nie miała nic wspólnego z przedmiotową linią produkcyjną, stąd też należy poddać pod wątpliwość wiarygodność tego pisma. Tym

bardziej, że jego treści ewidentnie przeczy treść notatki służbowej z dnia 23 stycznia 2001 r. sporządzonej przez Z. B. w związku z oględzinami urządzenia w magazynie firmy (...) w K..

Powyższe okoliczności, powołane w relacja A. K. (1) potwierdzają także wyniki kontroli Urzędu Skarbowego w K., ponieważ podczas tej kontroli ustalono, że do dnia 20 marca 2001 r. przedmiotowa linia produkcyjna znajdowała się w magazynach firmy (...) i nie była użytkowana. Podobnie w przypadku ustaleń będących podstawą decyzji Pierwszego Urzędu Skarbowego w G. oraz Izby Skarbowej w K., z których jednoznacznie wynika, iż transakcja zakupu linii produkcyjnej do produkcji płyt ociepleniowo-elewnacyjnych typu S. nie została faktycznie sfinalizowana przez (...) S.A. Dlatego też spółka (...) S.A. nie była uprawniona do odliczenia podatku VAT w kwocie 528.000 zł wynikającej z faktury nr (...) potwierdzającej zaistnienie tej transakcji.

W konsekwencji omówione wyżej dowody nasuwają następujące wnioski:

A. K. (1) przeprowadził szereg opisanych wyżej transakcji sprzedaży linii do produkcji płyt ociepleniowo-elewnacyjnych, mających na celu wykreowanie podwyższonej dokumentacyjnie wartości przedmiotu sprzedaży oraz wystawienie dokumentów potwierdzających nabycie tej linii produkcyjnej przez spółkę (...) S.A. reprezentowaną przez K. D. (1), co też zostało zlecone przez oskarżonego M. W..

Oskarżona K. D. (1) miała świadomość zawyżenia wartości linii produkcyjnej nabytej przez reprezentowaną przez nią spółkę o czym przekonują omówione wyżej zeznania A. K. (1) oraz fakt, iż jako jedyna osoba uprawniona do reprezentowania spółki musiała się orientować w jakim celu jest dokonywany zakup linii produkcyjnej, co w konsekwencji spowoduje znaczące obciążenie finansowe spółki (...)S.A., przy występujących już trudnościach finansowych. Przy czym oskarżona K. D. (1) mając świadomość, iż transakcja zakupu tej linii produkcyjnej przez (...) S.A. nie zostanie sfinalizowana przyjęła i podpisała dokument w postaci faktury VAT nr (...), w celu wprowadzenia go do ewidencji księgowej i uzyskania na tej podstawie nienależnego odliczenia podatku VAT w kwocie 528.000 zł, zmierzając w ten sposób do doprowadzenia Skarbu Państwa do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Miała zatem świadomość, że nie zostaną spełnione warunki z art. 19 ust. 3a ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowym, w tym wydanie towaru. Oskarżona K. D. (1) wprawdzie nie złożyła w imieniu spółki (...) S.A. deklaracji podatkowej VAT-7 za miesiąc listopad 2000 r., w której ujęto przedmiotową fakturę, jednak obejmowała ona swoim zamiarem wykorzystanie tego dokumentu w tym właśnie celu. Przemawia za tym fakt, iż oskarżona mając świadomość celu w jakim została wystawiona faktury VAT nr (...) stanowiąca dokumentacyjne zawyżenie wartości przedmiotu umowy (który był zbędny gospodarczo), nie podjęła pomimo tego żadnych działań zmierzających do skorygowania tego dokumentu, chociaż wiedziała, że wartość przedmiotu transakcji, której dotyczył ten dokument została znacznie zawyżona, transakcja ta nie została faktycznie sfinalizowana, pozbawiona była uzasadnienia gospodarczego dla spółki (...)S.A., a w związku z tą transakcją reprezentowana przez nią spółka została obciążona poważnymi zobowiązaniami finansowymi i to w czasie gdy jej sytuacja finansowa była już na tyle zła, że przestawała się wywiązywać ze swoich zobowiązań – zaleganie z płatnościami rat leasingowych za maszynę drukarską RO-66. Ponadto z wyjaśnień A. K. (1) wynika, że Z. B., który objął po oskarżonej K. D. (1) funkcję prezesa zarządu (...) S.A. miał świadomość rozmów prowadzonych pomiędzy nim i oskarżoną K. D. (1) dotyczących transakcji zakupu linii produkcyjnej do produkcji płyt ociepleniowo-elewnacyjnych oraz uczestniczył w przekazywaniu dokumentów za pośrednictwem oskarżonego M. W..

Wreszcie z treści upoważnienia z dnia 26 lutego 2001 r. (załącznik t. 13, k. 2528) jasno wynika, że oskarżona K. D. (1) po objęciu przez Z. B. funkcji prezesa zarządu (...) S.A. została upoważniona do zapoznania się materiałami kontroli skarbowej dotyczącej podatku VAT za miesiąc listopad 2000 r., zaś w trakcie kontroli miała się także kontaktować z A. K. (1) w związku z tą sprawą. Nie pełniąc już funkcji prezesa zarządu nadal funkcjo wała w (...) S.A. i doradzała Z. B., interesował się także przebiegiem kontroli skarbowej.

Zasadność odliczenia dokonanego na podstawie tej faktury została zakwestionowana w wyniku kontroli skarbowej przeprowadzonej przez Pierwszy Urząd Skarbowy w G., a w związku z tym Skarb Państwa nie został doprowadzony

do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie stanowiącej równowartość nadwyżki podatku naliczonego nad należnym w kwocie 430.491 zł.

Opisane wyżej działania w postaci udziału w transakcjach zakupu linii produkcyjnej do produkcji płyt ociepleniowo-elewacyjnych A. K. (1) podjął na wyraźną prośbę oskarżonego M. W., który skontaktował go za pośrednictwem Z. B. z oskarżoną K. D. (1) umożliwiając im w ten sposób zawarcie transakcji, której dotyczyła faktura VAT nr (...). Przy czym oczywistym jest, że oskarżony M. W. obejmował swym zamiarem użycie tego dokumentu w celu doprowadzenia Skarbu Państwa do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez nienależne odliczenie podatku VAT – taki był bowiem jedyny cel tej transakcji wynikając z materiału dowodowego. Nie można bowiem uznać, jakoby postępując w ten sposób A. K. (1) zamierzał doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. Potwierdza powyższe treść wyjaśnień A. K. (1) złożonych w postępowaniu przygotowawczym, a w szczególności przekonuje o tym fakt, iż oskarżony M. W. nie wyraził zgody, aby w transakcjach tych brała udział spółka cywilna (...) prowadzona przez niego razem z A. K. (1), nie chciał bowiem aby na dokumentacji dotyczącej tej transakcji znajdowały się jego podpisy.

Zestawienie zeznań A. K. (1) z wytworzoną dokumentacją nie pozostawia wątpliwości, że zgodnie z zasadami logiki i wskazaniami doświadczenia życiowego, ciąg udokumentowanych transakcji mających za przedmiot linię do produkcji płyt ociepleniowo-elewacyjnych typu S., miał na celu stworzyć warunki do fikcyjnego zawyżenia podstawy, od której wedle obowiązującej stawki naliczany był podatek VAT, a przez to doprowadzić do jego określenia w nieadekwatnej, zawyżonej, wysokości w stosunku do rzeczywistej treści umowy, jaka ewentualnie mogłaby łączyć (...) S.A. z (...) A. K. (1)g, jako pośrednikiem w zakupie towaru zaliczonego do kategorii środków trwałe, uzasadniającego staranie się przez (...) S.A. o zwrot podatku naliczonego w związku z jego nabyciem, pod warunkiem spełnienia wymaganych prawem przesłanek ku temu.

Z tych względów, w zakresie w jakim był sprzeczne z ustalonym stanem faktycznym, Sąd ocenił jako niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonych K. D. (2) i M. W. oraz zeznania świadka Z. B. złożone na okoliczność tego zarzutu, opierając swoje ustalenia o pozostały materiał dowodowy, który został oceniony jako wiarygodny w powyżej wskazanym zakresie.

Kwalifikacja prawna

Sąd Najwyższy w składzie powiększonym w uchwale z dnia 24 stycznia 2013 r. (I KZP 19/12, OSNKW 2013/2/13) zajął stanowisko, że w przypadku stosowania konstrukcji tzw. idealnego zbiegu czynów zabronionych, o którym mowa w art. 8 § 1 k.k.s., reguły wyłączania wielości ocen mogą służyć do redukcji kwalifikacji prawnej w ramach normatywnej analizy przeprowadzonej odrębnie dla poszczególnych deliktów (skarbowego i powszechnego) objętych tym zbiegiem, natomiast nie mają już zastosowania do obu kwalifikacji prawnych jako całości. Inaczej rzecz ujmując, reguły wyłączania wielości ocen mają zastosowanie jedynie w wypadku zbiegu przepisów ustawy, natomiast nie stosuje się ich w razie idealnego zbiegu czynów zabronionych, o którym mowa w art. 8 § 1 k.k.s.

Powyższe w konsekwencji oznacza to, że wykluczone jest, aby przepis Kodeksu karnego skarbowego mógł wyprzeć na zasadzie specjalności lub konsumpcji przepis Kodeksu karnego albo odwrotnie. Nie można zatem uznać jakoby czyny zarzucone w pkt III i XVII aktu oskarżenia odpowiednio oskarżonym K. D. (1) i M. W. stanowiły wyłącznie przestępstwa skarbowe.

Ponieważ w realiach niniejszej sprawy, na żadnym jej etapie, w powyższych przypadkach, w których rozważane mogłoby być zastosowanie konstrukcji idealnego zbiegu czynów karalnych z art. 8 § 1 k.k.s. oskarżyciel publiczny nie domagał się jednoczesnego pociągnięcia oskarżonych K. D. (1) i M. W. również do odpowiedzialności karno-skarbowej, oczywistym jest, że stosowanym może być jedynie reżim odpowiedzialności karnej. Zbytecznym zatem staje się rozważanie kwestii wzajemnych relacji pomiędzy przepisami art. 286 § 1 k.k. i art. 76 § 1 k.k.s. w aspekcie materialno-prawnych podstaw odpowiedzialności karnej za czyny karalne polegające na uzyskaniu zwrotu podatkowej należności publicznoprawnej z podatku VAT.

Oskarżona K. D. (1) pełniąc funkcję Prezesa Zarządu w (...) Centrum (...) S.A. w G. przyjęła fakturę VAT Nr (...) wystawioną przez (...) A. K. (1)g z P. dotycząca zakupu linii do produkcji płyt ociepleniowo-elewnacyjnych typu S. za cenę znacznie przekraczającą jej rzeczywistą wartość, co też było wcześniej ustalone, a także poleciła jej zaksięgowanie.

Konsekwencją powyższego było zaksięgowanie należności i sporządzenie na tej podstawie deklaracji VAT-7 za miesiąc listopad 2000 r., podpisanej już jednak przez nowego prezesa zarządu Z. B.. Oskarżona K. D. (1) miała pełną świadomość zależności i wpływu udokumentowanej wartości linii produkcyjnej na wysokość podatku VAT. By do takiego wniosku dojść wystarczy odwołać się do wskazań doświadczenia życiowego popartego praktyką życia gospodarczego, które przynajmniej w okresie, w którym oskarżona K. D. (1) prezesowała firmie (...) S.A., składała w jej imieniu deklaracje VAT-7. Nadto dopiero po jej rezygnacji z funkcji prezesa w dniu 30 listopada 2000 r., która została przyjęta w dniu 18 grudnia 2000 r., na jej miejsce został powołany Z. B.. Miała zatem pełną świadomość co do sytuacji finansowej spółki. Nie mniej o owej świadomości oskarżonej in concreto świadczyć musiał także fakt, że samo poszukiwanie urządzenia było podyktowane jego wartością, w co zaangażował się oskarżony M. W.. W dodatku nie istniała żadna firma – potencjalny leasingobiorca, który sam wyszukiwałby potrzebne mu urządzenie, tak jak to się działo w pozostałych wypadkach działalności leasingowej spółki, a w niniejszej transakcji jako ostatnie ogniwo występowało jedynie (...) S.A., przy czym ewentualne wykorzystanie tego urządzenia przez spółkę nie wchodziło w grę. Świadczy to tym, iż oskarżona K. D. (1) przyjmując fakturę i podpisując pozostałe dokumenty musiała mieć świadomość w jakim celu zostanie ona wykorzystana.

Z racji obrotów za miesiąc listopad 2000 r., zawartych transakcji i zaksięgowanych faktur oskarżona K. D. (1) pełniąc funkcję prezesa zarządu do dnia 30 listopada 2000 r. miała świadomość wystąpienia nadwyżki podatku naliczonego nad należny, stąd w deklaracji VAT-7 za listopad 2000 r. zawarła wnioski o zwrot nadwyżki podatku naliczonego nad należnym w kwocie 430.491 zł na rzecz podatnika (...) S.A. w G..

W tym przypadku uznać należy za dopuszczalne kwalifikowanie działania polegającego na wyłudzeniu zwrotu podatku VAT jako przestępstwa powszechnego z art. 286 § 1 k.k. Występek musi polegać na tym, że sprawca działa z zamiarem kierunkowym, a więc w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez doprowadzenie organu finansowego do wypłaty z mienia Skarbu Państwa wskazanych przez siebie kwot pieniężnych, stosując oszukańcze zabiegi wprowadzające ten organ w błąd co do powstania, dającego tytuł wypłaty, obowiązku podatkowego. Z takim przypadkiem mamy do czynienia w niniejszej sprawie w zakresie żądania zwrotu nadwyżki podatku naliczonego nad należny w kwocie 430.491 zł, jako możliwym niekorzystnym rozporządzeniem mieniem.

Z kolei samo zachowanie polegające na zaniżeniu należnego za dany okres rozliczeniowy podatku prowadzące do uniknięcia wydatku z własnego mienia podatnika kosztem uszczuplenia spodziewanego dochodu Skarbu Państwa, jako takie nie stanowi niekorzystnego rozporządzenia mieniem z majątku Skarbu Państwa, polega bowiem na zaniechaniu rzetelnego zgłoszenia przedmiotu opodatkowania, prowadzącym do uniknięcia wydatku z własnego majątku podatnika kosztem uszczuplenia spodziewanego dochodu finansowego Skarbu Państwa i pozostaje poza zakresem znamion oszustwa z kodeksu karnego. W niniejszej sprawie chodzi bowiem o pozostałą kwotę związaną z zaniżeniem podatku należnego kosztem podatku naliczonego w kwocie 528.000 zł, a mianowicie o kwotę 97.509 zł. Zaniżenie należnego za dany okres zobowiązania podatkowego stanowi realizację znamion przestępstwa skarbowego określonego w art. 56 § 1 k.k.s. - w wypadku spełnienia określonych w tym przepisie przesłanek. Obniżenie (zaniżenie) wysokości należnego do zapłaty podatku VAT ustalanego w oparciu o procedurę samoobliczania za dany okres rozliczeniowy, kryminalizowane jest jedynie w art. 56 k.k.s, nigdy zaś przez przepis art. 286 § 1 k.k. W takiej sytuacji, z uwagi na sposób ustalania wysokości zobowiązania podatkowego za dany okres rozliczeniowy, które dokonywane jest samodzielnie przez podatnika bez udziału odpowiedniego organu podatkowego (por. art. 26 obowiązującej w 2000 r. ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowym), uiszczenie należności podatkowej w kwocie niższej niż należna stanowi samodzielną dyspozycję majątkową podatnika, bez jakiegokolwiek czynności ze strony organu podatkowego. Brak jest zatem konstytutywnego dla oszustwa elementu rozporządzenia mieniem, dokonywanego przez odpowiedni organ podatkowy. Zasadnym zatem było dokonanie zmiany opisu czynu przypisanego oskarżonej K. D. (1) w tym zakresie.

Oskarżona K. D. (1) wprowadziła w błąd pracowników Pierwszego Urzędu Skarbowego w G., co do zaistnienia faktycznych podstaw do uwzględnienia wniosku podatnika, opierających się na wyżej wskazanej fakturze dokumentującej zakup linii produkcyjnej za cenę znacznie przekraczającą rzeczywistą jej wartość. Stwarzając w ten sposób pozory zaistnienia okoliczności uzasadniających zwrot nadwyżki naliczonego podatku od towarów i usług nad należnym, usiłowała doprowadzić Skarb Państwa do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 430.491 zł. Nie zmienia powyższego fakt, iż deklarację VAT-7 w imieniu (...) S.A. złożył Z. B., który również musiał mieć świadomość wprowadzenia w błąd pracowników Pierwszego Urzędu Skarbowego w G. co do zaistnienia przesłanek do zwrotu nadwyżki podatku naliczonego nad należnym, bowiem sam uczestniczył w transakcji jako nieformalny pośrednik razem z oskarżonym M. W.. Przy czym nie osiągnięto zamierzonego celu z uwagi na odmowę zwrotu podatku przez organ podatkowy.

Nie ulega wątpliwości, iż oskarżona K. D. (1) działa wspólnie i w porozumieniu z A. K. (1), bez którego nie byłoby możliwości dokumentacyjnego wykreowania tak znacznej wartości linii produkcyjnej. Nie zmienia tego fakt, iż pomiędzy nimi kontakt odbywał się za pośrednictwem oskarżonego M. W. i Z. B., którzy również byli zaangażowani w transakcje.

Przy czym działania oskarżonego M. W., wynikające z zebranego materiału dowodowego, charakterystyczne są dla fazy zjawiskowej pomocnictwa. Działając w zamiarze aby oskarżona K. D. (1) i A. K. (1) dokonali czynu zabronionego w postaci oszustwa na szkodę Skarbu Państwa ułatwił on im jego popełnienie w ten sposób, że pośredniczył on w uzgodnieniu przedmiotu i ceny zakupu znacznie przekraczającą rzeczywistą wartość oraz przekazaniu dokumentów związanych z transakcją zakupu-sprzedaży linii do produkcji płyt ociepleniowo-elewacyjnych typu S. pomiędzy jej zbywcą (...) A. K. (1) z P. a nabywcą (...) S.A. w G..

Działając w ten sposób oskarżony umożliwił oskarżonej K. D. (1) i A. K. (1) wystawienie i użycie faktury VAT Nr (...) stanowiącej dokumentacyjne zawyżenie wartości linii produkcyjnej oraz usiłowanie doprowadzenia Skarbu Państwa reprezentowanego przez Pierwszy Urząd Skarbowy w G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 430.491 zł poprzez wprowadzenie pracowników tego urzędu w błąd co do zaistnienia okoliczności uzasadniających zwrot naliczonego podatku od towarów i usług.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał:

- oskarżoną K. D. (1) za winną tego, że w okresie od dnia 7 lipca 2000 r. do dnia 22 grudnia 2000 r. w G., pełniąc funkcję Prezesa Zarządu w (...) S.A. w G., działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla (...) S.A. w G., przyjęła fakturę VAT Nr (...) wystawioną w dniu 21 listopada 2000 r. przez PHU „(...)” A. K. (1) z P., dotyczącą zakupu linii do produkcji płyt ociepleniowo-elewacyjnych typu S. za cenę znacznie przekraczającą rzeczywistą wartość urządzenia, wynoszącą 2.928.000 zł, w tym VAT w kwocie 528.000 zł, którą poleciła wprowadzić do ewidencji księgowej spółki, stwarzając pozory zaistnienia okoliczności uzasadniających zwrot naliczonego podatku od towarów i usług, co zostało ujęte w deklaracji VAT-7 za listopad 2000 r. zawierającej wniosek o zwrot nadwyżki podatku naliczonego nad należnym na rzecz (...) S.A. w G., czym wprowadziła w błąd pracowników I Urzędu Skarbowego w G., co do zaistnienia faktycznych podstaw do uwzględnienia wniosku, usiłując doprowadzić Skarb Państwa reprezentowany przez wymieniony urząd skarbowy do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 430.491 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na odmowę zwrotu podatku przez powyższy organ podatkowy, to jest przestępstwa z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 294§1 kk.

- oskarżonego M. W. za winnego tego, że w okresie od dnia 7 lipca 2000 r. do dnia 22 grudnia 2000 r. w G. i P., w zamiarze aby K. D. (1) i inna ustalona osoba, działając wspólnie i w porozumieniu dokonali czynu zabronionego oszustwa na szkodę Skarbu Państwa, swoim zachowaniem polegającym na pośrednictwie w uzgodnieniu przedmiotu i ceny zakupu oraz przekazaniu dokumentów związanych z transakcją zakupu-sprzedaży linii do produkcji płyt ociepleniowo-elewacyjnych typu S. pomiędzy jej zbywcą K (...) A. K. (1) z P. a nabywcą (...) S.A. w G., ułatwił wyżej wymienionym osobom działającym w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla (...) S.A. w G. popełnienie czynu zabronionego w ten sposób, że stworzył warunki dla wystawienia przez K (...) A. K. (1) z P. faktury VAT Nr (...) z dnia

21 listopada 2000 r. dotyczącej zakupu linii do produkcji płyt ociepleniowo-elewacyjnych typu S. za cenę znacznie przekraczającą rzeczywistą wartość urządzenia wynoszącą 2.928.000 zł, w tym VAT w kwocie 528.000 zł, którą K. D. (1) poleciła wprowadzić do ewidencji księgowej spółki, stwarzając pozory zaistnienia okoliczności uzasadniających zwrot naliczonego podatku od towarów i usług, co zostało ujęte w deklaracji VAT-7 za listopad 2000 r. zawierającej wnioski o zwrot nadwyżki podatku naliczonego nad należnym na rzecz (...) S.A. w G., czym wprowadzono w błąd pracowników I Urzędu Skarbowego w G., co do zaistnienia faktycznych podstaw do uwzględnienia wniosku, usiłując w ten sposób doprowadzić Skarb Państwa reprezentowany przez wymieniony urząd skarbowy do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 430.491 zł, jednakże zamierzonego celu nie osiągnięto z uwagi na odmowę zwrotu podatku przez powyższy organ podatkowy, to jest przestępstwa z art. 18§3 kk w zw. z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk.

W ocenie Sądu brak było podstaw aby czyn przypisany oskarżonym K. D. (1) i M. W. zakwalifikować także z art. 271 k.k.

PHU „(...)” A. K. (1) g z P. wystawił fakturę VAT Nr (...) z dnia 21 listopada 2000 r. dotyczącą zakupu linii do produkcji płyt ociepleniowo-elewacyjnych typu S. za cenę znacznie przekraczającą jej rzeczywistą wartość. Faktura ta jednak dokumentowała zaistnienie transakcji gospodarczej.

Falsz intelektualny stypizowany w art. 271 k.k., w przypadku faktury VAT wyrażający się wystawieniem tzw. nierzetelnego tego rodzaju dokumentu, będzie miał bowiem miejsce jedynie wówczas, gdy faktura nie będzie dokumentowała rzeczywistego zdarzenia gospodarczego, względnie w swej treści niezgodnie z prawdą dokumentowała będzie okoliczności, które powinny być w niej wskazane z mocy obowiązujących przepisów, np. w przypadku umowy sprzedaży dokumentowała będzie cenę nie odpowiadającą rzeczywistej cenie, na której uiszczenie zgodził się kupujący.

Zgodnie z przepisami ustaw regulujących podatek od towarów i usług, faktura VAT stwierdzać miała i ma w szczególności dokonanie sprzedaży, datę dokonania sprzedaży, cenę jednostkową bez podatku, podstawę opodatkowania, stawkę i kwotę podatku, kwotę należności oraz dane dotyczące podatnika i nabywcy (por. art. 106 i art. 106e ustawy z dnia 11 marca 2004 r. oraz art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r.). Także wszystkie dotychczas wydane przepisy wykonawcze do tych ustaw, określające m.in. szczegółowe zasady wystawiania faktur oraz dane, które te faktury powinny zawierać, w żadnym miejscu nie wspominały, aby tego rodzaju dokument miał w swej treści wskazywać na wartość towaru lub usługi, będącej przedmiotem obrotu, który był nim dokumentowany (por. § 38 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym – Dz.U. Nr 156 poz. 1024 ; § 12 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27 kwietnia 2004 r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, zaliczkowego zwrotu podatku, zasad wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług – Dz.U. Nr 97 poz. 971; § 9 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25 maja 2005 r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, zaliczkowego zwrotu podatku, wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług – Dz.U. Nr 95 poz. 798; § 5 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 listopada 2008 r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług – Dz.U. Nr 212 poz. 1337; § 5 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 marca 2011 r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług – Dz.U. Nr 68 poz. 360; §3 Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 3 grudnia 2013 r. w sprawie wystawiania faktur (Dz.U. z 2013 r. poz. 1485).

Co prawda posługiwały się określeniami „wartość sprzedanych towarów lub wykonanych usług bez kwoty podatku (wartość sprzedaży netto)” oraz „wartość sprzedaży towarów lub wykonanych usług wraz z kwotą podatku (wartość sprzedaży brutto)”, nie mniej oczywistym jest, że użycie słowa „wartość” w tych przypadkach nie odnosiło się do pojęcia wartość rynkowa (ekonomiczna) towaru lub usługi, lecz jedynie do tych elementów, które ostatecznie kształtowały kwotę należności ogółem wraz z należnym podatkiem. Tą zaś niewątpliwie w gospodarce wolnorynkowej opartej na

zasadzie swobody umów w przypadku umowy sprzedaży będzie uzgodniona przez strony kontraktu cena w rozumieniu art. 535 k.c.

Tak poprzednio, jak i obecnie, w fakturze VAT nie określa się więc wartości rynkowej (ekonomicznej) rzeczy (towaru) lub usługi, którymi obrót jest w ten sposób dokumentowany przede wszystkim dla potrzeb realizacji obowiązku podatkowego w zakresie podatku od towarów i usług.

Wskazanie w przedmiotowej fakturze VAT Nr (...)z dnia 21 listopada 2000 r. jako wartości towaru netto kwotę 2.400.000 zł oraz kwot 2.980.000 zł jako wartości towaru brutto (k. 552) nie oznaczało zatem, że którakolwiek z tych wielkości stanowić miała wymagane przepisami prawa potwierdzenie rzeczywistej wartości linii produkcyjnej, której obrót pomiędzy PHU „(...)” A. K. (1) z P., a (...) S.A. owa faktura dokumentowała.

Okolicznością mającą znaczenie prawne określaną w fakturze VAT było i jest więc w istocie w przypadku sprzedaży wskazanie ustalonej przez strony umowy ceny w rozumieniu art. 535 k.c. wraz z tymi elementami o charakterze cenotwórczym wynikającymi z obowiązujących przepisów o podatku od towarów i usług, które ostatecznie rzutują na jej wysokość.

Z tego tylko też powodu nie może być więc mowy o tym, by faktura VAT w ogóle mogła poświadczać nieprawdę co do tej okoliczności.

Brak jest również podstaw do uznania by owa transakcja nie zaistniała. Podczas kontroli skarbowej wskazano m.in., że (...) S.A. nie dokonało na rzecz PHU „(...)” A. K. (1) z P. zapłaty należności wynikającej z tej transakcji, stąd też (...) S.A. nie była uprawniona do odliczenia podatku VAT w wysokości 528.000 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) potwierdzającej zawarcie transakcji zakupu linii produkcyjnej.

VI.

Zapłat faktur na rzecz firmy (...)

Czyn XI aktu oskarżenia

Oskarżonemu M. K. (1) zarzucono, iż:

- (czyn opisany w punkcie XI aktu oskarżenia) w okresie od 26 kwietnia do 29 listopada 2002 r. J., pełniąc funkcję Prezesa Zarządu w (...) S.A. z J., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, polecił dokonanie płatności z sześciu faktur VAT, wystawionych przez FH (...) z J., czym wprowadził w błąd pracownika (...) S.A., co do faktycznego zaistnienia transakcji sprzedaży usług remontowych i zaistnienia przesłanek dla dokonania zapłaty, doprowadzając (...) S.A. z J. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 57.720 zł, i tak:

- w dniu 26 kwietnia, polecił wypłacić należność z faktury Nr (...), w przedmiocie usług „naprawa zawieszenia przedniego oraz mostu”, w kwocie 6.480 zł,

- w dniu 25 października, polecił wypłacić należność z faktury Nr (...), w przedmiocie usług „naprawa oraz malowanie naczepy”, w kwocie 11.590 zł,

- w dniu 28 października, polecił wypłacić należność z faktury Nr (...), w przedmiocie usług „naprawa naczepy sam.”, w kwocie 10.980 zł,

- w dniu 29 października, polecił wypłacić należność z faktury Nr (...), w przedmiocie usług „naprawa naczepy sam.”, w kwocie 9.760 zł,

- w dniu 25 listopada, polecił wypłacić należność z faktury Nr (...), w przedmiocie usług „naprawa naczepy sam.”, w kwocie 9.150 zł,

- w dniu 29 listopada, polecił wypłacić należność z faktury Nr (...), w przedmiocie usług „remont naczepy sam.„, w kwocie 9.760 zł,

- to jest o przestępstwo z art. 286§1 kk w zw. z art. 12 kk.

Stan faktyczny

Oskarżony M. K. (1) był właścicielem firmy handlowej (...) z siedzibą w J.. W ramach tej działalności gospodarczej w dacie bliżej nieustalonej w listopadzie 2000 r. wystawił on na rzecz (...) S.A. w G. osiem faktur VAT na łączną kwotę 83.936 zł, w tym VAT 15.136 zł, dotyczących sprzedaży usług remontowych, a mianowicie:

- w dniu 6 listopada 2000 r. fakturę Nr (...), dotyczącą usługi remontu naczepy – na kwotę 10.370 zł, w tym VAT 1.870 zł,
- w dniu 7 listopada 2000 r. fakturę Nr (...), dotyczącą usługi naprawy skrzyni biegowej oraz zawieszenia – na kwotę 11.346 zł, w tym VAT 2.046 zł,
- w dniu 10 listopada 2000 r. fakturę Nr (...), dotyczącą usługi naprawy zawieszenia przedniego oraz mostu – na kwotę 10.980 zł, w tym VAT 1.980 zł,
- w dniu 14 listopada 2000 r. fakturę Nr (...), dotyczącą usługi naprawy oraz malowania naczepy – na kwotę 11.590 zł, w tym VAT 2.090 zł,
- w dniu 17 listopada 2000 r., fakturę Nr (...), dotyczącą usługi naprawy naczepy – na kwotę 10.980 zł, w tym VAT 1.980 zł,
- w dniu 20 listopada 2000 r., fakturę Nr (...), dotyczącą usługi naprawy naczepy – na kwotę 9.760 zł, w tym VAT 1.760 zł,
- w dniu 21 listopada 2000 r., fakturę Nr (...), dotyczącą usługi naprawy naczepy – na kwotę 9.150 zł, w tym VAT 1.650 zł,
- w dniu 21 listopada 2000 r., fakturę Nr (...), dotyczącą usługi remontu naczepy – na kwotę 9.760 zł, w tym VAT 1.760 zł.

Odbiór faktury w imieniu (...) S.A. kwitowała A. S..

Dowód:

- faktury VAT k. 1216-1223.

Powyższe faktury dotyczyły usług remontowych ciągników siodłowych i naczep zakupionych w przez (...) S.A. w październiku 2000 r. od H. S. (1), a następnie sprzedanych w lutym 2001 r. na rzecz (...) Sp. z o.o. w G..

Dowód:

- dokumentacja dotyczą pojazdów k. 1313-1420.

W rzeczywistości faktury te były fikcyjne, gdyż usługi, których one dotyczyły nie zostały wykonane przez wystawcę faktur na rzecz (...) S.A.

Oskarżony M. K. (1) wystawił wskazane wyżej faktury na prośbę oskarżonych H. S. (1) i K. D. (1), w ich obecności w celu użycia ich przez (...) S.A. do rozliczenia podatku dochodowego oraz podatku od towarów i usług. Dokumentacja ta

została na polecenie oskarżonej K. D. (1) (jedyne go wówczas członka zarządu) wprowadzona do ewidencji księgowej spółki. Oskarżony M. K. (1) otrzymał w zamian za wystawienie powyższych faktur kwotę 12.000 zł.

Dowód:

- protokół z badania dokumentów przez Urząd Kontroli Skarbowej załącznik t. 4 k. 712-767.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 3 kwietnia 2012 r. sygn. akt III K (...), który został zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 3 lipca 2013 r. sygn. akt VI Ka (...)

- z uwagi na przedawnienie karalności umorzono wobec oskarżonej K. D. (1) postępowanie o czyn z art. 273 kk w zw. z art. 271 kk polegający na tym, że w dacie bliżej nieustalonej w listopadzie 2000 r. w G. pełniąc funkcję Prezesa Zarządu (...) S.A. z/s w G., użyła poprzez wprowadzenie do ewidencji zarządzanej spółki osiem poświadczających nieprawdę faktur VAT wystawionych przez F. D., a dokumentujących wykonanie na rzecz (...) S.A. z/s w G. usług naprawy samochodów, które w rzeczywistości nie były świadczone,

- zaś oskarżony H. S. (1) został uznany za winnego tego, że w dacie bliżej nieustalonej w listopadzie 2000 r. w G. pełniąc funkcję dyrektora (...) S.A. z/s w G., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nakłonił M. K. (1) jako osobę uprawnioną do wystawienia dokumentu, do poświadczenia nieprawdy w ośmiu fakturach VAT dokumentujących wykonanie na rzecz (...) S.A. z/s w G. usług naprawy samochodów przez F. D., które w rzeczywistości nie były świadczone, to jest przestępstwa z art. 18§2 kk w zw. z art. 271§3 kk,

- natomiast oskarżony M. K. (1) został uznany za winnego tego, że w dacie bliżej nieustalonej w listopadzie 2000 r. w G. działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą F. D. jako osoba uprawniona do wystawienia dokumentu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poświadczyl nieprawdę w ośmiu fakturach VAT dokumentujących wykonanie na rzecz (...) S.A. z/s w G. usług naprawy samochodów przez F. D., które w rzeczywistości nie były świadczone, to jest przestępstwa z art. 271§3 kk.

W dniu 14 maja 2001 r. ówczesny prezes zarządu (...) S.A. w G. M. K. (2) udzielił pełnomocnictwa dla E. Ś. upoważniając go do reprezentowania zarządu w sprawach pracowniczych, zatwierdzania korespondencji przychodzącej i wychodzącej, zatwierdzania dokumentacji finansowej Spółki oraz zaciągania zobowiązań względem spółki, aż do odwołania.

Dowód:

- pełnomocnictwo załącznik t. 13 k. 2657.

Od dnia 11 lutego 2002 r. oskarżony M. K. (1) objął funkcję prezesa zarządu (...) S.A. w J.. Uznał wówczas, że może uzyskać należności z niezapłaconych sześciu fikcyjnych faktur na rzecz F. D. M. K. (1). W tym celu wprowadził w błąd pełnomocnika zarządu E. Ś. co do faktycznego zaistnienia transakcji wynikających z wystawionych faktur, a co za tym idzie konieczności uregulowania tych należności na jego rzecz. W okresie od dnia 26 kwietnia 2002 r. do dnia 29 listopada 2002 r. (...) S.A. wypłaciła na rzecz oskarżonego M. K. (1) łączną kwotę 57.720 zł. Jako osoba uprawniona do zatwierdzenia, bądź wypłacająca środki występował pełnomocnik zarządu E. Ś., który nie wiedział, że wprowadzone do dokumentacji księgowej faktury są fikcyjne, o czym z kolei miał pełną świadomość oskarżony M. K. (1), który jednak o powyższym nikogo z ówczesnych pracowników (...) S.A. nie informował.

Na skutek wprowadzenia w błąd pełnomocnika zarządu E. S. oskarżony M. K. (1) uzyskał:

- w dniu 26 kwietnia 2002 r. należność z faktury Nr (...) w kwocie 6.480 zł,

- w dniu 25 października 2002 r. należność z faktury Nr (...) w kwocie 11.590 zł,

- w dniu 28 października 2002 r. należność z faktury Nr (...) w kwocie 10.980 zł,

- w dniu 29 października 2002 r. należność z faktury Nr (...) w kwocie 9.760 zł,
- w dniu 25 listopada 2002 r. należność z faktury Nr (...) w kwocie 9.150 zł,
- w dniu 29 listopada 2002 r. należność z faktury Nr (...) w kwocie 9.760 zł.

Dowód:

- dowody wypłaty KW k. 1311-1312.

Powyższych ustaleń faktycznych Sąd dokonał w oparciu o powołane wyżej dokumenty, jak również częściowo o wyjaśnienia oskarżonych: M. K. (1) k. 569-570, 572-575, 576-577, 628, 2870-2871, K. D. (1) (k. 519, 560-561, 624-628, 2832-2834, 2868-2869), H. S. (1) (k. 635-637, 2869-2870) oraz zeznania świadka E. Ś. (k. 3075-3076).

Ocena materiału dowodowego w zakresie wypłat na rzecz D.

Jakkolwiek oskarżony M. K. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu, tym niemniej w swoich wyjaśnieniach wskazał, że wystawione przez niego w ramach działalności F. D. faktury VAT na rzecz (...) S.A. były fikcyjne i zostały przez niego wystawione na prośbę oskarżonego H. S. (1), ówczesnego dyrektora (...) S.A. Faktycznie żadne z usług wymienionych w powyższych fakturach nie zostały wykonane. Oskarżony wskazał także, że należność z nich wynikająca nie została zapłacona, zaś za ich wystawienie otrzymał kwotę 12.000 zł.

Wystawione przez niego faktury podpisał w imieniu firmy (...) S.A. uprawniony pracownik A. S., zaś ówczesna prezes zarządu oskarżona K. D. (1), zgodnie z wyjaśnieniami oskarżonego, miała mieć świadomość, iż dokumenty te są fikcyjne. Mimo to dokumentacja ta została wprowadzona do księgowości za miesiąc listopad 2000 r. i wykorzystana dla potrzeb podatku dochodowego i odliczeń podatku VAT w firmie (...) S.A. (załącznik t. 4 k. 738-740).

Należy przy tym zauważyć, że w tej części wyjaśnienia oskarżonego M. K. (1) znajdują częściowe potwierdzenie w relacjach świadków J. J. (4) (k. 199-200, 505) i J. J. (5) (k. 506, 201-202, 203-204), którzy zeznali zgodnie, że w okresie 2000 r. oskarżeni H. S. (1) i K. D. (1) proponowali im wystawienie zawyżonych faktur VAT za usługi wykonane na rzecz firmy (...) S.A. Zeznania tych świadków potwierdzają więc prezentowaną w relacjach oskarżonego M. K. (1) tezę, iż oskarżeni zamierzali uzyskać fikcyjne faktury VAT celem wykorzystania ich dla potrzeb podatkowych. Okoliczność tę co do zasady potwierdził także ostatecznie oskarżony H. S. (1) w swoich wyjaśnieniach (k. 637).

W świetle powyższego wyjaśnienia oskarżonej K. D. (2) (k. 625), jakoby faktycznie wykonano wynikające z faktur prace uznać należało jako niewiarygodne, skoro sam oskarżony M. K. (1) temu kategorycznie i konsekwentnie zaprzeczał. Nie mogła zatem oskarżona widzieć, jak twierdziła, naczep przed remontem i po jego dokonaniu, skoro faktycznie nie doszło do ich rzekomej naprawy. Pojazdy te zostały następnie sprzedane przez (...) S.A. do (...) Sp. z o.o. w G..

Brak jest przy tym jakichkolwiek powodów, dla których oskarżony M. K. (1) miałby złożyć nieprawdziwe wyjaśnienia odnośnie powołanych wyżej okoliczności. Tym bardziej, że składając takie wyjaśnienia oskarżony poniósł już odpowiedzialność karną w zakresie dotyczącym wystawienia przedmiotowych faktur, będąc już prawomocnie skazanym.

Natomiast wyjaśnienia oskarżonego H. S. (1) dotyczące okoliczności wystawienia przedmiotowych faktur nie znajdują potwierdzenia w zebranych w sprawie dowodach. Wskazać należy, że oskarżony H. S. (1) został już prawomocnie skazany za przestępstwo z art. 18§2 kk w zw. z art. 271§3 kk, dotyczące wystawienia przedmiotowych faktur.

Oskarżony M. K. (1) potwierdził także, że dokonał wypłaty należności wynikających z sześciu faktur, mając świadomość, iż faktury te są fikcyjne. Powyższe jednoznacznie potwierdzają dowody wypłat, na których widnieją podpisy oskarżonego M. K. (1), jako osoby otrzymującej środki, oraz podpisy pełnomocnika zarządu (...). S.A. E. Ś., jako osoby bądź zatwierdzającej do wypłaty należności ze wskazanych faktur, bądź też dokonującej z tego tytułu wypłaty.

Oskarżony M. K. (1) nie przyznał się jednak do popełnienia zarzucanego mu czynu wyjaśniając początkowo, iż uzyskane z tego tytułu pieniądze przeznaczył na koszty utrzymania firmy (...) S.A. (bez ich sprecyzowania), zaś obecnie wskazał, że przeznaczył je na spłatę roszczeń pracowniczych wynikających z nakazów zapłaty (bez ich sprecyzowania). Za niewiarygodne uznać należało powyższy twierdzenia oskarżonego M. K. (1), w zakresie w jakim wskazał, że pieniądze wypłacone mu na podstawie dowodów wypłaty przeznaczył na bliżej niesprecyzowane potrzeby spółki (...) S.A. czy też spłatę jej zobowiązań. Okoliczności te także nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonych w sprawie dowodach, a niewiarygodną jest teza, iż oskarżony M. K. (1) pobrał pieniądze ze spółki na podstawie dowodów wypłaty, a następnie przeznaczył je na potrzeby spółki zamiast wydać polecenie pokrycia konkretnych wydatków bezpośrednio z kasy spółki. Taka bowiem operacja nie mogła zostać uwzględniona w księgach rachunkowych firmy. W dodatku tłumaczenia oskarżonego w zakresie sposobu wykorzystania środków są nie konsekwentne. Nie znalazło również powyższe potwierdzenia w relacjach E. Ś., który nie był w stanie przypomnieć sobie okoliczności sporządzenia tych dokumentów KW, jednakże potwierdził, że podpisy na nich złożone należą do niego, a także, że zdarzało się, że podpisywał się na dokumentach wcześniej przygotowanych przez oskarżonego M. K. (1). Świadek potwierdził jednocześnie, że nie badał czy prace wynikające z faktur zostały wykonane, co koresponduje z wyjaśnieniami oskarżonego M. K. (1) w tym zakresie.

Mając na uwadze omówione wyżej dowody za udowodnione uznać należy następujące fakty mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia:

Oskarżony M. K. (1) wystawił na prośbę oskarżonego H. S. (1) fikcyjne faktury, potwierdzające wykonanie przez firmę (...) na rzecz firmy (...) S.A. wskazane w tych dokumentach usługi, które faktycznie nie zostały wykonane. Wystawiając te faktury oskarżony M. K. (1) był poinformowany, że dokumenty te zostaną wykorzystane dla potrzeb podatku dochodowego oraz odliczeń przez firmę (...) S.A. w ramach podatku VAT. Faktury wystawione na prośbę oskarżonego H. S. (1) przez oskarżonego M. K. (1) podpisała w imieniu firmy (...) S.A. jako osoba uprawniona do otrzymania faktury A. S., zaś prezes zarządu oskarżona K. D. (1), która była obecna przy wystawieniu tych dokumentów i rozmowie dotyczącej ich wystawienia, miała świadomość, iż są one fikcyjne, a także w jakim celu zostaną one wykorzystane po wprowadzeniu ich do ewidencji księgowej spółki.

Co najistotniejsze w zakresie odpowiedzialności oskarżonego M. K. (1) w niniejszym postępowaniu oskarżony M. K. (1) po objęciu funkcji prezesa (...) S.A. w okresie od dnia 26 kwietnia 2002 r. do dnia 29 listopada 2002 r. dokonał sukcesywnie wypłaty kwot wskazanych w sześciu fakturach zatrzymując dla siebie uzyskane z tego tytułu pieniądze w łącznej kwocie 57.720 zł mając świadomość, że w rzeczywistości usługi, których dotyczyły te dokumenty nie zostały przez niego wykonane na rzecz (...) S.A., czego z kolei nie wiedział pełnomocnik zarządu E. Ś., który jako osoba uprawniona dokonał niekorzystnego rozporządzenia tym mieniem w imieniu (...) S.A., będąc uprzednio wprowadzony w tym zakresie w błąd przez oskarżonego M. K. (1).

Z tych względów, w zakresie w jakim był sprzeczne z ustalonym stanem faktycznym, Sąd ocenił jako niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonych M. K. (1), K. D. (2) i H. S. (1) złożone na okoliczność tego zarzutu, opierając swoje ustalenia o pozostały materiał dowodowy, który został oceniony jako wiarygodny w powyżej wskazanym zakresie.

Kwalifikacja prawna

W tym okresie jedynym członkiem zarządu i zarazem jego prezesem był oskarżony M. K. (1). Kolejną osobą uprawnioną do reprezentowania zarządu, w tym do zatwierdzania dokumentacji finansowej Spółki był E. Ś., co wynikało z pełnomocnictwa udzielonego mu jeszcze w dniu 14 maja 2001 r. przez ówczesnego prezesa zarządu (...) S.A. w G. M. K. (2) (załącznik t. 13 k. 2657). Pełnomocnictwo to nie zostało odwołane, skoro oskarżony M. K. (1) dokonując wypłaty z fikcyjnych faktur zwracał się właśnie do E. Ś. by tego dokonał w imieniu spółki. Zresztą E. Ś. wskazał także, że posiadał stosowne pełnomocnictwo z racji tego, że oskarżony M. K. (1) rzadko bywał w biurze.

Nie ulega zatem wątpliwości, iż E. Ś. jako osoba uprawniona do dokonywania rozporządzenia mieniem spółki był każdorazowo wprowadzany w błąd co do istnienia podstawy prawnej do dokonania zapłaty powyższych należności. Nie

miał bowiem pojęcia, że stanowiące podstawę do wypłaty tych środków faktury były fikcyjne (co zresztą potwierdził sam oskarżony M. K. (1)), zaś usług w nich wskazanych nie wykonano, a zatem nie należała się za nie zapłata. E. Ś. zgadzał się na dokonanie wypłat, gdyż faktury te były zaksięgowane. Każdorazowo zatem dochodziło do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. Do kolejnych wypłat dochodziło w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru przez oskarżonego M. K. (1), przy czym oskarżony każdorazowo działał w celu osiągnięcia dla siebie korzyści majątkowej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał oskarżonego M. K. (1) za winnego tego, że w okresie od dnia 26 kwietnia do dnia 29 listopada 2002 r. w J., pełniąc funkcję Prezesa Zarządu w (...) S.A. w J., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd pełnomocnika zarządu E. Ś. co do faktycznego zaistnienia transakcji udokumentowanych sześcioma fakturami VAT wystawionymi przez F. D. M. K. (1) z J. za usługi remontowe, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 57.720 zł na szkodę (...) S.A. w J. i tak:

- w dniu 26 kwietnia 2002 r. doprowadził do wypłaty należności z faktury Nr (...) w kwocie 6.480 zł,
- w dniu 25 października 2002 r. doprowadził do wypłaty należności z faktury Nr (...) w kwocie 11.590 zł,
- w dniu 28 października 2002 r. doprowadził do wypłaty należności z faktury Nr (...) w kwocie 10.980 zł,
- w dniu 29 października 2002 r. doprowadził do wypłaty należności z faktury Nr (...) w kwocie 9.760 zł,
- w dniu 25 listopada 2002 r. doprowadził do wypłaty należności z faktury Nr (...) w kwocie 9.150 zł,
- w dniu 29 listopada 2002 r. doprowadził do wypłaty należności z faktury Nr (...) w kwocie 9.760 zł,

to jest przestępstwa z art. 286§1 kk w zw. z art. 12 kk.

VII.

Kary i środki karne

Nie budzi wątpliwości możliwość przypisania oskarżonym w niniejszej sprawie winy. Są oni bowiem osobami dorosłymi, znającymi normy społeczne i prawne związane z prowadzeniem działalności gospodarczej i obowiązkiem podatkowym. Mogli zachować się zgodnie z porządkiem prawnym, jednak z możliwości tej nie skorzystali. Oskarżeni byli przy tym w pełni świadomi znaczenia swoich czynów, nie zachodziła bowiem żadna podstawa do ograniczenia czy wyłączenia ich poczytalności.

Rozważania na temat wymiaru kary muszą być poprzedzone ustaleniem walidacyjnym o charakterze intertemporalnym. W związku ze znacznym odstępem czasowym pomiędzy okresem popełnienia czynów (1999 r.) a datą orzekania (28 grudnia 2015 r.) powstała konieczność rozstrzygnięcia, które przepisy powinny znaleźć zastosowanie. Zgodnie bowiem z art. 4§1 k.k. jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. W realiach niniejszej sprawy istotna zmiana nastąpiła z dniem 1 lipca 2015 r. w treści art. 69§1 k.k. regulującego instytucję warunkowego zawieszenia kary i ta właśnie kwestia wymaga rozważenia.

W brzmieniu pierwotnym, obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r. przepis ten zezwalał sądowi na warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności nie przekraczającej 2 lat, kary ograniczenia wolności lub grzywny orzeczonej jako kara samoistna, jeżeli jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.

Natomiast w brzmieniu obowiązującym w dacie orzekania przepis ten stanowił, że Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie

popelnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.

Nie budzi wątpliwości, że w realiach niniejszej sprawy, wobec orzeczenia kar pozbawienia wolności w wysokości pomiędzy 1 rokiem a 1 rokiem i 10 miesiącami, korzystniejsze dla oskarżonych jest stosowanie przepisu art. 69§1 k.k. w wersji pierwotnej, jako że daje możliwość zawieszenia wykonania orzeczonych kar. Sąd ma przy tym świadomość, że ocena „względności” musi mieć charakter ogólny, a nie ograniczać się do jednego tylko ze stosowanych przepisów. W orzecznictwie podkreśla się, że „przy analizie względności ustawy dla konkretnego sprawcy winny być badane łącznie przepisy części ogólnej Kodeksu karnego oraz przepisy regulujące typy przestępstw umieszczonych w innej ustawie. Uzasadniony jest pogląd, że pod pojęciem ustawa w rozumieniu art. 4§1 k.k. należy rozumieć nie konkretny akt prawny, ale cały obowiązujący w danym czasie porządek prawny (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 18 marca 2014 r., sygn. akt II AKa 384/13).

Mając powyższe na uwadze Sąd przyjął, że względniejsze będzie zastosowanie ustawy w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją, mimo iż treść jednego ze stosowanych przepisów była wówczas mniej korzystna dla sprawców. Mianowicie art. 70§1 k.k. w brzmieniu pierwotnym przewidywał okres próby w wymiarze od 2 do 5 lat, a w brzmieniu obecnym – od roku do lat 3. Sąd uznał jednak, że dla sprawców w oczywisty sposób względniejsze będzie zachowanie możliwości zastosowania warunkowego zawieszenia orzeczonej kary w połączeniu z dłuższym okresem próby, niż możliwość orzeczenia krótszego okresu próby, ale przy braku możliwości skorzystania z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary z powodu wymiaru orzeczonej kary.

Sąd miał również na uwadze zmiany, które nastąpiły w innych stosowanych przepisach, w tym w art. 72 k.k. i w przepisach części szczególnej Kodeksu. Zmiany te jednak nie poddawały się ocenie w kategoriach względności dla sprawcy, stąd ich omówienie w tym miejscu nie jest konieczne. Należy jednak wskazać, że w wypadku gdy Sąd nie orzeka środków karnych to wówczas zobligowany jest orzec jeden z obowiązków określonych w art. 72 § 1 k.k., co również przemawia za zastosowaniem ustawy obowiązującej przed nowelizacją, która weszła w życie w dniu 1 lipca 2015 r.

Skazując oskarżonych Sąd wziął pod uwagę okoliczności podmiotowe i przedmiotowe popelnionych przez nich występów.

Sąd wymierzył:

I. oskarżonej K. D. (1):

- karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 50 zł każda - za przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 294§1 kk przypisane w punkcie 1. sentencji;
- karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych po 50 zł każda - za przestępstwo z art. 284§2 kk i art. 271§3 kk przy zast. art. 11§2 kk przypisane w punkcie 2. sentencji;

II. oskarżonemu H. S. (1):

- karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych po 50 zł każda - za przestępstwo z art. 284§2 kk i art. 271§3 kk przy zast. art. 11§2 kk przypisane w punkcie 6. sentencji;
- karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 50 zł każda - za przestępstwo z art. 286§1 kk i art. 271§3 kk przy zast. art. 11§2 kk przypisane w punkcie 7. sentencji;

III. oskarżonemu M. K. (1):

- karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 50 zł każda - za przestępstwo z art. 286§1 kk w zw. z art. 12 kk przypisane w punkcie 11. sentencji;

IV. oskarżonemu M. W.:

- karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych po 30 zł każda - za przestępstwo z art. 18§3 kk w zw. z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk przypisane w punkcie 15. sentencji.

Każdorazowo Sąd baczyl, by kara jednostkowa nie przekraczała stopnia ich winy, który w niniejszej sprawie równy był stopniowi społecznej szkodliwości popełnionych przestępstw. Ustalając zaś stopień społecznej szkodliwości czynów oskarżonych Sąd wziął pod uwagę rodzaj naruszonego dobra, jakim było mienie oraz pewność obrót cywilnoprawnego. Stopień naruszenia tych dóbr był znaczny, o czym świadczy zarówno stosunkowo wysoka wartość wyrządzonej szkody, jak i tej, której tylko usiłowano, przy czym do jej wyrządzenia nie doszło z uwagi na kontrolę przeprowadzoną przez Pierwszy Urząd Skarbowy w G., a więc na skutek obiektywnych okoliczności. Z kolei w wypadku szkody spowodowanej na mieniu (...) S.A. wskazać należy, że oskarżeni K. D. (1) i M. K. (1), pełnili funkcje prezesa zarządu, a więc byli osobami zobowiązanymi do dbania o interesy majątkowe spółki. Oskarżeni działając odpowiednio wspólnie w porozumieniu nadużyli zaufania jakim obdarzono ich w związku z powierzeniem im funkcji prezesa zarządu spółki. Oskarżeni mając świadomość fikcyjności stanowiących podstawę wypłat faktur, wyprowadzali w ten sposób z majątku spółki środki pieniężne, czy też zawyżając w fakturze wartość linii do produkcji płyt ociepleniowo-elewacyjnych dążyli do doprowadzenia Skarb Państwa do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości. Każdorazowo ich działalność miała charakter starannie przemyślany i zaplanowany. Już wówczas sytuacja majątkowa (...) S.A. była coraz gorsza, z czasem toczyły się wobec niej postępowania egzekucyjne, w tym też wszczęte przez były pracowników, a dotyczące należności z tytułu wynagrodzeń za pracę. Oskarżeni działali każdorazowo w zamiarze bezpośrednim, kierunkowym, odpowiednio czynem ciągłym naruszając w ten sposób podstawowe zasady prawa cywilnego. Takie czyny winny spotkać się z surową represją karną, albowiem mają wysoce negatywny wpływ na pewność obrotu cywilnoprawnego i wiarygodność dokumentów.

Na niekorzyść oskarżonych Sąd poczytał ich uprzednią karalność (k. 3359-3365, 3367-3371), w tym odpowiednio za przestępstwa przeciwko mieniu oraz przestępstwa skarbowe. Wskazać jednak należy, iż skazania te miały miejsce już po popełnieniu przypisanych przestępstw. Brak było okoliczności, które Sąd mógłby poczytać na korzyść oskarżonego.

Biorąc pod uwagę fakt działania oskarżonych w celu osiągnięcia korzyści majątkowej Sąd obok jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierzył oskarżonym kary grzywny. Ustalając wymiar kary Sąd kierował się opisanymi wyżej dyrektywami wymiaru kary. Ustalając zaś wysokość jednej stawki dziennej Sąd wziął pod uwagę możliwości majątkowe i zarobkowe oskarżonych i ustalił ją w wysokości 50 zł wobec oskarżonych K. D. (1) i H. S. (1), zaś wobec oskarżonych M. K. (1) i M. W. na kwotę 30 zł, mając na uwadze aktualne możliwości zarobkowe oskarżonych.

Sąd orzekł wobec:

I. oskarżonej K. D. (1) karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych po 50 zł każda;

II. oskarżonego H. S. (1) karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 120 stawek dziennych po 50 zł każda.

Oskarżeni K. D. (1) i H. S. (1) popełnili po dwa przestępstwa. Kary wymierzone za poszczególne przestępstwa są tego samego rodzaju. Mając na uwadze powyższe Sąd na zasadzie na mocy art. 85 kk i art. 86§1 i 2 kk (w brzemieniu sprzed dnia 1 lipca 2015 r.) przy zast. art. 4§1 kk wymierzył im karę łączną. Ustalając wymiar kary łącznej Sąd uznał, że pomiędzy czynami, za które wymierzone kary istnieje ścisły związek przedmiotowy. Odległość czasowa pomiędzy czynami jest stosunkowo niewielka, podobne są sytuacje, w których owe czyny popełniono, każdorazowo związane to było z działalnością (...) S.A. Pomiędzy czynami przypisanymi oskarżonej K. D. (1) brak jest natomiast ścisłego związku podmiotowego, bowiem pokrzywdzonymi są dwa różne podmioty. Z kolei w przypadku oskarżonego H. S. (1), każdorazowo uzyskiwał on korzyść majątkową kosztem spółki (...) S.A. Powyższe przemawia za wymierzeniem

im kary łącznej w wymiarze wyższym, niż wynikałoby to z zasady absorpcji. Wymiar kary łącznej w oparciu o pełną absorpcję może natomiast mieć miejsce w tych przypadkach, gdy z kilku pozostających w zbiegu przestępstw jedno dominuje w ocenie ich jako pewnej całości, co nie dotyczy rozpatrywanego przypadku.

Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonych jednostkowych kar pozbawienia wolności i kar łącznych pozbawienia wolności wobec:

I. oskarżonej K. D. (1) na okres 5 lat próby,

II. oskarżonego H. S. (1) na okres 5 lat próby,

III. oskarżonego M. K. (1) na okres 3 lat próby,

IV. oskarżonego M. W. na okres 4 lat próby.

Mając na względzie właściwości i warunki osobiste oskarżonych, ich postawę w okresie poprzedzającym popełnienie przestępstwa, jak i po jego popełnieniu, a także postawę w toku postępowania Sąd warunkowo zawiesił wykonanie wymierzonej im kary pozbawienia wolności. Z uwagi na wymiar kary oraz brak orzeczenia środka karnego, zastosowanie w tym względzie znalazły przepisy w brzmieniu sprzed dnia 1 lipca 2015 r., które okazały się w tej sytuacji korzystniejsze dla oskarżonych w rozumieniu art. 4§1 kk. Sąd uznał, że mimo niewykonania kar pozbawienia wolności zrealizowane zostaną cele wychowawcze i zapobiegawcze, jakie orzeczona kara ma realizować wobec oskarżonych. Sąd uznał, iż cel wychowawczy kary zostanie zrealizowany bez odrywania ich od środowiska, w którym obecnie funkcjonują, zaś pozostałe cele kary także zostaną w pełni osiągnięte szczególnie, że wobec oskarżonych orzeczono również podlegające już wykonaniu kary grzywny, co uświadomi im karygodność czynów jakich się dopuścili. Ponadto należało uznać za niecelowe umieszczenie oskarżonych w warunkach izolacji więziennej, także z uwagi na rodzaju czynów za jakie zostali w niniejszej sprawie skazani, z uwagi na znaczny upływ czasu od ich popełnienia, a także z uwagi na ich zachowanie od tamtej pory. Niewątpliwie można uznać, że oskarżeni wiodą obecnie ustabilizowany tryb życia.

Długość okresu próby orzeczona wobec oskarżonych, będzie wystarczająca by postawiona przez Sąd pozytywna prognoza kryminologiczna mogła zostać zweryfikowana i w wypadku, gdy oskarżeni rażąco naruszą obowiązujący porządek prawny, orzeczona wobec nich kara pozbawienia wolności będzie mogła zostać zarządzona do wykonania. Sama świadomość takiej możliwości z pewnością będzie wpływać mobilizująco na zachowanie oskarżonych. Sąd dając szansę oskarżonym jest przekonany, iż oskarżeni nie naruszą więcej obowiązującego porządku prawnego.

Orzeczone w powyższej postaci kary czynią zadość prewencji ogólnej, albowiem dążą do wzbudzenia u osób należących do najbliższego otoczenia oskarżonego, w tym osób związanych z działalnością spółki (...) S.A. przekonania, iż brak poszanowania dla obowiązującego prawa rodzi szereg niekorzystnych konsekwencji, a sprawca musi ponieść surowe tego skutki, przewidziane w kodeksie karnym.

Jako że stosowany wobec oskarżonego H. S. (1) areszt tymczasowy w sprawie nie został w całości zaliczony w wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 3 kwietnia 2012 r. sygn. akt III K (...), który został zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 3 lipca 2013 r. sygn. akt VI Ka (...), Sąd w niniejszym postępowaniu na mocy art. 63§1 kk (w brzmieniu sprzed dnia 1 lipca 2015 r.) przy zast. art. 4§1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego H. S. (1) kary łącznej grzywny zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 7 sierpnia 2004 r. do dnia 17 sierpnia 2004 r. uznając za wykonane 84 (osiemdziesiąt cztery) stawki dzienne grzywny.

Oskarżony M. K. (1) korzystał w toku postępowania karnego z udzielonej z urzędu pomocy prawnej przez adw. T. L.. Koszty obrony za niniejsze postępowaniu przy ponownym rozpoznaniu sprawy nie zostały opłacone, a zatem Sąd na zasadzie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądził na rzecz udzielającego jej adwokata kwotę wynikającą z §14 ust. 2 pkt 5 oraz §16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r. nr 163 poz. 1348 ze zm.), podwyższając tę kwotę stosownie do ilości dni, w których toczyła się rozprawa.

Procedowanie odbywało się w trybie zwyczajnym, a należność w takim przypadku wynosi 600 zł, zaś za każdy kolejny termin rozprawy, których było 19, Sąd przyznał wynagrodzenie w kwocie 120 zł stanowiące 20% z kwoty 600 zł. Łącznie koszty pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu po doliczeniu podatku VAT wyniosły 3.576,60 zł i tę kwotę Sąd zasądził na rzecz adw. T. L..

Konsekwencją skazania było obciążenie oskarżonych kosztami sądowymi, brak było bowiem okoliczności uzasadniających zwolnienie ich w całości od ich ponoszenia w zakresie ryczałtu za doręczenia, opłaty od karty karnej oraz zwrotu kosztów obrony z urzędu, a także opłaty od orzeczonej kary pozbawienia wolności oraz grzywny.

Sąd na mocy art. 627 kpk, art. 633 kpk, art. 624§1 kpk, art. 2 ust. 1 pkt 3 i 4 i art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądził na rzecz Skarbu Państwa:

- od oskarżonej K. D. (1) kwotę 34 zł tytułem zwrotu wydatków oraz opłatę w kwocie 1.800 zł,
- od oskarżonego H. S. (1) kwotę 34 zł tytułem zwrotu wydatków oraz opłatę w kwocie 1.500 zł,
- od oskarżonego M. K. (1) kwotę 3.576,60 zł tytułem zwrotu wydatków oraz opłatę w kwocie 780 zł,
- od oskarżonego M. W. kwotę 34 zł tytułem zwrotu wydatków oraz opłatę w kwocie 780 zł.

W pozostałym zakresie Sąd zwolnił oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.